Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

2022. gada 1. jūnijā *

Ekonomikas un monetārā savienība – Banku savienība – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Noregulējuma procedūra, kas piemērojama gadījumā, ja vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga – VNV pieņemtā *Banco Popular Español* noregulējuma shēma – Atcelšanas prasība – Pārsūdzams tiesību akts – Pieņemamība – Tiesības tikt uzklausītam – Tiesības uz īpašumu – Pienākums norādīt pamatojumu – Regulas (ES) Nr. 806/2014 18., 20. un 24. pants

Lietā T-481/17

Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno, Madride (Spānija),

Stiftung für Forschung und Lehre (SFL), Cīrihe (Šveice),

ko pārstāv *R. Pelayo Jiménez*, *A. Muñoz Aranguren* un *R. Pelayo Torrent*, advokāti,

prasītāji,

pret

Vienoto noregulējuma valdi (VNV), ko pārstāv *J. King* un *M. Fernández Rupérez*, pārstāves, kurām palīdz *B. Meyring*, *S. Schelo*, *F. Fernández de Trocóniz Robles*, *T. Klupsch* un *S. Ianc*, advokāti,

atbildētāja,

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv *S. Centeno Huerta*, *L. Aguilera Ruiz*, *S. Jiménez García* un *J. Rodríguez de la Rúa Puig*, pārstāvji,

Eiropas Parlaments, ko pārstāv *P. López-Carceller*, *M. Martínez Iglesias*, *L. Visaggio*, *J. Etienne*, *M. Menegatti* un *M. Sammut*, pārstāvji,

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *A. de Gregorio Merino*, *J. Bauerschmidt*, *A. Westerhof Löfflerová* un *H. Marcos Fraile*, pārstāvji,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *L. Flynn* un *A. Steiblytė*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – spāņu.

un

Banco Santander, SA, Santandera (Spānija), ko pārstāv *J. Rodríguez Cárcamo*, *A. Rodríguez Conde*, *D. Sarmiento Ramírez-Escudero* un *J. Remón Peñalver*, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt VNV izpildsesijas 2017. gada 7. jūnija Lēmumu SRB/EES/2017/08 par *Banco Popular Español, SA* noregulējuma shēmas pieņemšanu,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. van der Vaude [*M. van der Woude*], tiesneši M. Jēgers [*M. Jaeger*], V. Kreišics [*V. Kreuschitz*], G. De Bāre [*G. De Baere*] (referents) un G. Šteinfate [*G. Steinfatt*],

sekretārs: H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2021. gada 14. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesiskais regulējums

1 Pēc 2008. gada finanšu krīzes Eiropas Savienībā tika nolemts izveidot banku savienību, kuras pamatā būtu vispusīgs un detalizēts vienots finanšu pakalpojumus reglamentējošo noteikumu kopums attiecībā uz visu iekšējo tirgu un kuru veidotu vienots uzraudzības mehānisms un jaunas sistēmas noguldījumu garantijām un banku noregulējumam.

2 Pirmo banku savienības izveides posmu veidoja vienota uzraudzības mehānisma (VUM) izveidošana ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.). Saskaņā ar šīs regulas 12. apsvērumu VUM būtu jānodrošina, ka Savienības politika attiecībā uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību tiek īstenota konsekventi un iedarbīgi, ka finanšu pakalpojumus reglamentējošo vienoto noteikumu kopumu kredītiestādēm visās attiecīgajās dalībvalstīs piemēro vienādi un ka šīm kredītiestādēm piemēro augstākās kvalitātes uzraudzību, ko neierobežo citi, ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību nesaistīti apsvērumi. Šim nolūkam ar Regulu Nr. 1024/2013 Eiropas Centrālajai bankai (ECB) tiek uzticēti īpaši uzdevumi attiecībā uz politikas nostādnēm, kas saistītas ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, lai veicinātu kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā un katrā dalībvalstī.

3 Pēc tam tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un

Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.). Tās 1. apsvērumā ir norādīts:

"Nesenā finanšu krīze parādīja, ka Savienības līmenī nopietni trūkst piemērotu instrumentu, lai efektīvi risinātu problēmas saistībā ar kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām [..], kas ir nestabilas vai kļūst maksātnespējīgas. Šādi instrumenti jo īpaši ir nepieciešami, lai novērstu maksātnespēju vai līdz minimumam samazinātu negatīvo ietekmi maksātnespējas gadījumā, saglabājot attiecīgās iestādes sistēmiski nozīmīgās funkcijas. Krīzes laikā šie problēmjautājumi bija svarīgs faktors, kas lika dalībvalstīm glābt iestādes, šim nolūkam izmantojot nodokļu maksātāju naudu. Uzticamas atveseļošanas un noregulējuma sistēmas mērķis ir pēc iespējas lielākā mērā novērst šādas darbības nepieciešamību."

4 Direktīvas 2014/59 mērķis ir izveidot kopīgus noteikumus, lai minimāli saskaņotu valstu noteikumus, kas reglamentē banku noregulējumu Savienībā, un tajā ir paredzēta sadarbība starp noregulējuma iestādēm pārrobežu banku maksātnespējas gadījumos. Šajā ziņā Direktīvas 2014/59 3. panta 1. punktā it īpaši ir paredzēts, ka ikviena dalībvalsts izraugās vienu vai izņēmuma kārtā vairākas noregulējuma iestādes, kas ir pilnvarotas piemērot noregulējuma instrumentus un īstenot noregulējuma pilnvaras.

5 Tomēr, uzskatot, ka, pirmkārt, ar Direktīvu 2014/59 netiek panākta lēmumu pieņemšanas procesa centralizācija noregulējuma jomā, ka ar to galvenokārt tiek ieviesti noregulējuma instrumenti un katras dalībvalsts iestāžu rīcībā esošas kopīgās noregulējuma pilnvaras un ka tā atstāj tām rīcības brīvību attiecībā uz šo instrumentu izmantošanu un valsts noregulējuma finansēšanas shēmu izmantošanu, un uzskatot, otrkārt, ka ar šo direktīvu dalībvalstīm netiek pilnībā liegts pieņemt atsevišķus un potenciāli atšķirīgus lēmumus par pārrobežu grupu noregulējumu, tika nolemts izveidot vienotu noregulējuma mehānismu (VNM).

6 Tādējādi banku savienības izveides otrajā posmā tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

7 Regulas Nr. 806/2014 12. apsvērumā ir norādīts:

"Efektīvu noregulējuma lēmumu nodrošināšana attiecībā uz bankām, kas kļūst maksātnespējīgas, Savienībā, tostarp attiecībā uz Savienības līmenī iegūta finansējuma izmantošanu, ir izšķiroši svarīga finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveides pabeigšanai. Iekšējā tirgū banku maksātnespēja vienā dalībvalstī var ietekmēt visas Savienības finanšu tirgu stabilitāti. Efektīvu un vienotu noregulējuma noteikumu un vienlīdzīgu noregulējuma finansēšanas nosacījumu nodrošināšana visās dalībvalstīs ir ne tikai to dalībvalstu interesēs, kurās bankas darbojas, bet visu dalībvalstu interesēs kopumā, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un uzlabotu iekšējā tirgus darbību. Banku sistēmas iekšējā tirgū ir savstarpēji cieši saistītas, banku grupas ir starptautiskas, un bankām ir liels ārvalstu aktīvu īpatsvars. Ja netiks ieviests VNM, banku krīzei dalībvalstīs, kas piedalās VUM, būtu spēcīgāka negatīvā sistēmiskā ietekme arī uz neiesaistītajām dalībvalstīm. VNM izveide nodrošinās neitrālu pieeju tādu banku jautājuma izskatīšanai, kas kļūst maksātnespējīgas, un tādējādi palielinās iesaistīto dalībvalstu banku stabilitāti un novērsīs krīzes negatīvās ietekmes izplatīšanos uz neiesaistītajām dalībvalstīm un līdz ar to atvieglos iekšējā

tirgus darbību kopumā. Gan iesaistītajās, gan neiesaistītajās dalībvalstīs noteiktajiem iestāžu sadarbības mehānismiem vajadzētu būt skaidriem, un nevajadzētu tieši vai netieši diskriminēt nevienu dalībvalsti vai dalībvalstu grupu kā vietu finanšu pakalpojumu sniegšanai."

8 Regulas Nr. 806/2014 mērķis saskaņā ar tās 1. panta pirmo daļu ir izveidot vienotus noteikumus un vienotu procedūru 2. pantā minēto vienību noregulējumam, kuras veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, proti, bankām, kuru piederības jurisdikcijas uzraudzības iestāde ir ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde dalībvalstīs, kuru naudas vienība ir euro, vai dalībvalstīs, kuru naudas vienība nav euro un kuras ir izveidojušas ciešu sadarbību saskaņā ar 7. pantu Regulā (ES) Nr. 1024/2013 (skat. Regulas Nr. 806/2014 15. apsvērumu).

9 Regulas Nr. 806/2014 1. panta otrajā daļā ir paredzēts, ka šos vienotos noteikumus un šo vienoto procedūru piemēro Vienotā noregulējuma valde (VNV), kas izveidota saskaņā ar šīs pašas regulas 42. pantu, kopā ar Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju, kā arī valstu noregulējuma iestādēm, izmantojot VNM, kurš izveidots ar šo pašu regulu. Tāpat ir paredzēts, ka VNM atbalsta vienotais noregulējuma fonds (VNF).

10 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 16. panta 1. punktu VNV lemj par finanšu iestādes, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī, noregulējuma darbību, ja ir izpildīti šīs pašas regulas 18. panta 1. punktā paredzētie trīs nosacījumi.

11 Pirmais nosacījums paredz, ka vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Šī nosacījuma vērtējumu veic ECB pēc apspriešanās ar VNV vai VNV, un tas tiek uzskatīts par izpildītu, ja vienība atrodas vienā vai vairākās Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punktā uzskaitītajās situācijās.

12 Otrais nosacījums paredz, ka nepastāv pamatotas izredzes, ka citi privātā sektora vai prudenciāli pasākumi pieņemamā termiņā novērstu vienības maksātnespēju.

13 Trešais nosacījums paredz, ka noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs, proti, ka tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus noregulējuma mērķus, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.

14 Regulas Nr. 806/2014 14. pantā ir norādīti šādi noregulējuma mērķi: garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību; izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, jo īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos; aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu; aizsargāt noguldītājus un ieguldītājus un aizsargāt klientu finanšu līdzekļus un klientu aktīvus.

15 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, pirms VNV lemj par noregulējuma darbības veikšanu vai attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanu, tā nodrošina attiecīgās vienības aktīvu un saistību objektīvu, piesardzīgu un reālistisku vērtējumu, ko veic persona, kas ir neatkarīga no jebkādām publiskām iestādēm, tostarp no VNV un valsts noregulējuma iestādes, un no attiecīgās vienības.

16 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktu vērtējums ir lēmuma par noregulējuma instrumenta piemērošanu vai par noregulējuma pilnvaru īstenošanu vai lēmuma par kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaru īstenošanu neatņemama sastāvdaļa.

17 Ja ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, VNV pieņem noregulējuma shēmu.

18 Rīkojoties noregulējuma procedūras ietvaros, VNV, Padomei un Komisijai ir jānodrošina, lai noregulējuma darbība tiktu veikta atbilstoši noteiktiem Regulas Nr. 806/2014 15. pantā uzskaitītajiem principiem, kuru vidū ir princips, saskaņā ar kuru zaudējumus pirmie sedz noregulējamās iestādes akcionāri, kā arī princips, saskaņā ar kuru neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā tos, kas viņam būtu radušies, ja noregulējuma darbībā minētā vienība būtu likvidēta atbilstoši parastajai maksātnespējas procedūrai.

19 Noregulējuma shēmā VNV nosaka noregulējuma instrumentu piemērošanu. Regulas Nr. 806/2014 22. panta 2. punktā ir uzskaitīti dažādi pieejamie noregulējuma instrumenti, proti, uzņēmuma pārdošana, pagaidu iestādes izmantošana, aktīvu nodalīšana un iekšējā rekapitalizācija.

20 Noregulējuma shēmā VNV var arī īstenot attiecīgās vienības pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaras saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. pantā izklāstītajiem nosacījumiem. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 19. pantu noregulējuma darbība var ietvert arī valsts atbalsta piešķiršanu vai VNF izmantošanu.

21 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu tiklīdz VNV ir pieņēmusi noregulējuma shēmu, tā to nekavējoties nosūta Komisijai. Komisija 24 stundu laikā no brīža, kad VNV tai nosūtījusi noregulējuma shēmu, vai nu apstiprina noregulējuma shēmu, vai iebilst pret noregulējuma shēmas diskrecionāriem aspektiem gadījumos, uz kuriem neattiecas šā punkta trešā daļa, proti, attiecībā uz atbilstību sabiedrības interešu kritērijam vai būtiskām izmaiņām VNF līdzekļu apmērā. Attiecībā uz šiem pēdējiem minētajiem diskrecionārajiem aspektiem Komisija divpadsmit stundu laikā pēc tam, kad VNV ir nosūtījusi noregulējuma shēmu, var ierosināt Padomei iebilst pret VNV pieņemto noregulējuma shēmu, iebildumu pamatojot ar to, ka tā neatbilst sabiedrības interešu kritērijam, vai apstiprināt VNV pieņemtajā noregulējuma shēmā norādīto VNF līdzekļu apmēru, vai iebilst pret būtiskām šīs summas izmaiņām. Noregulējuma shēma var stāties spēkā tikai tad, ja 24 stundu laikā no brīža, kad VNV nosūtījusi noregulējuma shēmu, Padome vai Komisija nav izteikušas iebildumus.

22 Regulas Nr. 806/2014 18. panta 9. punktā ir norādīts, ka VNV nodrošina, ka attiecīgās valstu noregulējuma iestādes veic nepieciešamās noregulējuma darbības noregulējuma shēmas īstenošanai. Minētajām iestādēm adresē noregulējuma shēmu, un tajā iekļauj norādījumus šīm iestādēm, kuras veic visus nepieciešamos pasākumus, lai to īstenotu saskaņā ar šīs pašas regulas 29. pantu, īstenojot visas noregulējuma pilnvaras.

23 Pēc noregulējuma darbības veikšanas, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktu, lai novērtētu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi labāka, ja uzņēmums, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra, būtu bijis pakļauts parastai maksātnespējas procedūrai, VNV nodrošina, ka vērtējumu veic neatkarīga persona. Šīs vērtēšanas rezultātā, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu, akcionāriem vai kreditoriem var tikt izmaksāta kompensācija, ja viņiem ir radušies lielāki zaudējumi nekā tie, kas būtu radušies, ja likvidācija notiktu saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

Tiesvedības priekšvēsture un fakti pēc prasības celšanas

24 Prasītāji *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* un *Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)* bija *Banco Popular Español, SA* (turpmāk tekstā – "*Banco Popular*") akcionāri pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas attiecībā uz šo banku.

Par Banco Popular situāciju pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas

25 *Banco Popular* grupa, kuras mātesuzņēmums bija *Banco Popular*, noregulējuma brīdī bija sestā lielākā Spānijas banku grupa.

26 2016. gadā *Banco Popular* palielināja kapitālu par 2,5 miljardiem euro.

27 2016. gada 5. decembrī VNV izpildsesijā pieņēma *Banco Popular* grupas noregulējuma plānu. Šajā noregulējuma plānā augstākas prioritātes noregulējuma instruments bija Regulas Nr. 806/2014 27. pantā paredzētais iekšējās rekapitalizācijas instruments.

28 2017. gada 3. februārī *Banco Popular* publicēja savu 2016. gada ziņojumu, kurā tā paziņoja par vajadzību pēc īpašām rezervēm 5,7 miljardu euro apmērā, kas izraisīja konsolidētos zaudējumus 3,485 miljardu euro apmērā, kā arī jauna prezidenta iecelšanu amatā.

29 2017. gada 10. februārī *DBRS Ratings Limited (DBRS)* (tagad – *DBRS Morningstar*) pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu, piešķirot tam negatīvu perspektīvu, ņemot vērā *Banco Popular* kapitāla vājināto situāciju saistībā ar būtiskākiem neto zaudējumiem nekā tie, kas bija paredzēti šī sprieduma 28. punktā minētajā tās gada ziņojumā, kā arī *Banco Popular* centienus samazināt joprojām lielo ienākumus nenesošo aktīvu uzkrājumu.

30 2017. gada 3. aprīlī *Banco Popular* paziņoja iekšējās revīzijas rezultātus, norādot, ka varētu būt nepieciešamas korekcijas 2016. gada ziņojumā. Šie pielāgojumi tika veikti *Banco Popular* finanšu ziņojumā par 2017. gada pirmo ceturksni.

31 2017. gada 10. aprīlī *Banco Popular* akcionāru kopsapulcē valdes priekšsēdētājs paziņoja, ka banka plāno vai nu palielināt kapitālu, vai veikt sabiedrības darījumu, ņemot vērā grupas stāvokli pašu kapitāla un ienākumus nenesošo aktīvu ziņā. *Banco Popular* ģenerāldirektors tika aizstāts nepilnu gadu pēc viņa stāšanās amatā.

32 Pēc 2017. gada 3. aprīļa paziņojuma par vajadzību pielāgot 2016. gada finanšu rezultātus *DBRS* 6. aprīlī pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu, saglabājot tā negatīvo perspektīvu. *Standart & Poor's* 2017. gada 7. aprīlī un *Moody's Investors service* (turpmāk tekstā – "*Moody's*") 2017. gada 21. aprīlī arī pazemināja *Banco Popular* reitingu ar negatīvu perspektīvu.

33 2017. gada aprīlī *Banco Popular* uzsāka privātas pārdošanas procedūru ar mērķi to pārdot spēcīgam konkurentam, kas atjaunotu tās finansiālo stāvokli. Termiņš, līdz kuram potenciālajiem pircējiem, kurus interesē *Banco Popular* iegāde, bija jāiesniedz savs piedāvājums, tika noteikts 2017. gada 10. jūnijā un pēc tam tika pārcelts līdz 2017. gada jūnija beigām.

34 2017. gada 5. maijā *Banco Popular* iesniedza savu finanšu ziņojumu par 2017. gada pirmo ceturksni, norādot zaudējumus 137 miljonu euro apmērā.

35 2017. gada 12. maijā *Banco Popular* likviditātes seguma prasība (*Liquidity Coverage Requirement*) nokrita zem minimālā 80 % sliekšņa, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.) 460. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

36 Ar 2017. gada 16. maija vēstuli *Banco Santander, SA* informēja *Banco Popular*, ka tā nevar iesniegt saistošu cenas piedāvājumu privātas pārdošanas procedūrā.

37 2017. gada 16. maijā *Banco Popular* paziņojumā par būtisku faktu *Comisión nacional del mercado de valores* (*CNMV*, Vērtspapīru tirgus valsts komisija, Spānija) norādīja, ka potenciālie pircēji ir izrādījuši interesi privātās pārdošanas procedūrā, bet nav saņemts neviens saistošs cenas piedāvājums.

38 2017. gada 19. maijā aģentūra *FITCH* pazemināja *Banco Popular* ilgtermiņa kredītreitingu.

39 2017. gada 23. maijā VNV priekšsēdētāja *Elke König* sniedza interviju televīzijas kanālam *Bloomberg*, kurā viņai tostarp tika uzdots jautājums par situāciju *Banco Popular*.

40 2017. gada maijā vairākos rakstos presē tika atspoguļotas *Banco Popular* grūtības. Piemēram, ir jāmin 2017. gada 11. maija raksts, kas publicēts tīmekļvietnē *elconfidencial.com* ar nosaukumu "*Saracho* liek steidzami pārdot *Popular JP Morgan* un *Lazard* maksātnespējas riska dēļ" ("*Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra*"). Šajā rakstā tiek norādīts, ka bankas prezidents bija pilnvarojis *JP Morgan* un *Lazard* rīkot steidzamu bankas pārdošanu maksātnespējas riska dēļ masveida individuālo un institucionālo klientu noguldījumu aizplūšanas dēļ un ka viņš uzskatīja, ka vienīgais veids, kā nodrošināt bankas dzīvotspēju, ir pilnīga un tūlītēja visas grupas pārdošana. Rakstā tiek norādīts, ka, "ņemot vērā nemainīgo noguldījumu aizplūšanu un ārējo finansēšanas avotu slēgšanu, bankai draud nopietns maksātnespējas risks un ka [tās prezidents] tādējādi bija spiests izmantot visdrastiskākos pasākumus un pakāpeniski atturēties no savu aktīvu pārdošanas, lai uzlabotu pašu kapitāla rādītājus un izpildītu ECB prasības".

41 2017. gada 15. maijā tīmekļvietnē *elconfidencial.com* publicētajā rakstā ar nosaukumu "ECB divus mēnešus pārbauda *Banco Popular* pārdošanas procesa vidū" ("*El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta*") ir norādīts, ka *Banco Popular* pārdošanas plāns, ko īstenoja tās prezidents, ir ticis veikts pēc ECB pārbaudes, ar kuru tika apstiprināts rezervju deficīts. Saskaņā ar šo pantu ECB inspektori esot secinājuši, ka *Banco Popular* grūtības ir saistītas ar tās rezervju deficītu, lai segtu tās riska darījumus ar nekustamo īpašumu, un ka ir jāizvairās no gadījuma rakstura noguldījumu aizplūšanas. Šie inspektori esot pauduši arī savu neapmierinātību attiecībā uz 2016. gada pārskatu iesniegšanu.

42 2017. gada 31. maijā aģentūra *Reuters* publicēja rakstu ar nosaukumu "ES tiek brīdināta par *Banco Popular* noregulējuma risku" ("*La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular*"). Šajā rakstā tostarp ir minēts, ka, atsaucoties uz augsta ranga Savienības ierēdņa, kurš vēlējās palikt anonīms, sniegto informāciju, kāds no galvenajiem banku uzraugiem Eiropā bija brīdinājis Savienības ierēdņus, ka *Banco Popular* varētu būt nepieciešams noregulējums, ja tai neizdosies atrast pircēju. No šī raksta izriet, ka šis ierēdnis ir arī norādījis, ka VNV priekšsēdētāja nesen bija izteikusi "agrīnu brīdinājumu" un paziņojusi, ka VNV īpaši uzmanīgi seko līdzi (*Banco Popular*) procesam, lai, iespējams, tajā iejauktos.

43 Tajā pašā dienā VNV publicēja paziņojumu presei, kurā apstrīdēja šī raksta saturu.

44 2017. gada jūnija pirmajās dienās *Banco Popular* nācās saskarties ar masveida skaidras naudas izņemšanu.

45 2017. gada 5. jūnija rītā *Banco Popular* iesniedza pirmo pieteikumu par ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco de España* (Spānijas Bankai) un pēcpusdienā – otru pieteikumu, kurā tika palielināta prasītā summa būtiskas likviditātes kustības dēļ. Pamatojoties uz Spānijas Bankas lūgumu un pēc tajā pašā dienā ECB veiktā vērtējuma par *Banco Popular* lūgumu par ārkārtas likviditātes palīdzību, ECB padome neizteica iebildumus par ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular* laikposmā līdz 2017. gada 8. jūnijam. *Banco Popular* saņēma daļu no šīs ārkārtas likviditātes palīdzības, pēc tam Spānijas Banka norādīja, ka tā nespēj sniegt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular*.

46 2017. gada 6. jūnijā *DBRS* un *Moody's* pazemināja *Banco Popula*r kredītreitingu.

Par citiem faktiem pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas

47 2017. gada 23. maijā VNV uzdeva *Deloitte* kā neatkarīgam ekspertam veikt *Banco Popular* vērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. pantu.

48 2017. gada 24. maijā VNV, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 34. pantu, pieprasīja no *Banco Popular* informāciju, kas nepieciešama vērtējuma veikšanai. 2017. gada 2. jūnijā tā arī lūdza *Banco Popular* sniegt informāciju par privātas pārdošanas procedūru, kā arī paredzēt piekļuvi nodrošinātajai virtuālajai datu zālei, ko pēdējā minētā bija izveidojusi šajā procedūrā.

49 2017. gada 3. jūnijā VNV izpildsesijā pieņēma Lēmumu SRB/EES/2017/06, kas adresēts *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria* (*FROB*, Banku iestāžu pārstrukturēšanas fonds, Spānija), par *Banco Popular* pārdošanu (turpmāk tekstā – "lēmums par pārdošanu"). VNV apstiprināja, ka *FROB* var nekavējoties uzsākt *Banco Popular* pārdošanas procedūru, un norādīja *FROB* prasības pārdošanai atbilstoši Direktīvas 2014/59 39. pantam. VNV īpaši norādīja, ka *FROB* ir jāsazinās ar pieciem potenciālajiem pircējiem, kuri tika aicināti iesniegt savu piedāvājumu privātajā pārdošanas procedūrā.

50 No pieciem potenciālajiem pircējiem divi nolēma nepiedalīties pārdošanas procedūrā, un vienu ECB izslēdza prudenciālu iemeslu dēļ.

51 2017. gada 4. jūnijā divi potenciālie pircēji, kuri bija nolēmuši piedalīties pārdošanas procedūrā – *Banco Santander* un *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA)* – parakstīja vienošanos par informācijas neizpaušanu, un 2017. gada 5. jūnijā tie ieguva piekļuvi virtuālajai datu telpai.

52 2017. gada 5. jūnijā VNV pieņēma pirmo vērtējumu (turpmāk tekstā – "1. vērtējums"), piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu, kura mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noteikt, vai ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā definētie noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi.

53 2017. gada 6. jūnijā ECB pēc apspriešanās ar VNV veica vērtējumu par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta otro daļu.

54 Šajā vērtējumā ECB norādīja, ka iepriekšējos mēnešos *Banco Popular* bija būtiski pasliktinājusies tās naudas līdzekļu situācija, galvenokārt tādēļ, ka ir ievērojami izsmelta tās noguldījumu bāze. *Banco Popular* saskārās ar ievērojamu naudas līdzekļu aizplūšanu visos klientu segmentos. ECB uzskaitīja notikumus, kas izraisīja likviditātes problēmas, ar kurām nācās saskarties *Banco Popular*.

55 Šajā ziņā tā norādīja, ka 2017. gada februārī, iesniedzot savus gada pārskatus, *Banco Popular* bija atklājusi īpašu rezervju nepieciešamību 5,7 miljardu euro apmērā, kas 2016. gadā radīja zaudējumus 3,485 miljardu euro apmērā, kā arī tās ilglaicīgā prezidenta, kurš bija uzsācis bankas stratēģijas pārskatīšanu, nomaiņu. Paziņojums par papildu rezervēm un zaudējumiem finanšu gada beigās izraisīja to, ka 2017. gada 10. februārī *DBRS* samazināja *Banco Popular* kredītreitingu, un *Banco Popular* klientiem radās lielas bažas, kas izpaudās kā būtiska negaidīta noguldījumu izņemšana un biežāks klientu apmeklējums bankas filiālēs.

56 ECB arī norādīja – tas, ka *Banco Popular* 2017. gada 3. aprīlī publicēja *ad hoc* publisku paziņojumu, informējot par vairāku iekšējo revīziju rezultātiem, kam varētu būt būtiska ietekme uz iestādes finanšu pārskatiem, kā arī apstiprinājumu tam, ka iestādes prezidents-ģenerāldirektors tiks nomainīts nepilnu gadu pēc viņa stāšanās amatā, izraisīja vēl vienu noguldījumu izņemšanas vilni. ECB norādīja, ka šo noguldījumu izņemšanas vilni veicināja arī:

– *Standard & Poor's* veiktā *Banco Popular* kredītreitinga pazemināšana 2017. gada 7. aprīlī;

– *Banco Popular* 2017. gada 10. aprīļa paziņojums par to, ka tā neizmaksāšot dividendes un ka varētu būt nepieciešams palielināt kapitālu vai veikt sabiedrības darījumu, ņemot vērā saspringto pašu kapitāla situāciju un nepieciešamo izlīdzinājumu ar citām bankām ienākumus nenesošu aktīvu segšanai;

– *Moody's* veiktā *Banco Popular* kredītreitinga pazemināšana 2017. gada 21. aprīlī;

– 2017. gada pirmā ceturkšņa rezultātu, kas bija sliktāki nekā paredzēts, publiskošana;

– nepārtrauktais negatīvais atspoguļojums plašsaziņas līdzekļos, kā, piemēram, 2017. gada 11. un 15. maija raksti, kas minēti šī sprieduma 40. un 41. punktā, kas lika domāt, ka *Banco Popular* prezidents bija izdevis rīkojumu par steidzamu bankas pārdošanu nenovēršama bankas maksātnespējas riska vai likviditātes trūkuma dēļ un ka no uzraudzības iestādes veiktās pārbaudes uz vietas izrietēja, ka bankai bija nepieciešami ievērojami papildu uzkrājumi.

57 ECB arī konstatēja, ka īpaši būtisks bija noguldījumu zaudējums kopš 2017. gada 31. maija pēc tam, kad plašsaziņas līdzekļos tika izpausts fakts, ka banka varētu tikt likvidēta, ja notiekošais pārdošanas process netiks ļoti ātri pabeigts.

58 Turklāt ECB norādīja, ka, lai gan *Banco Popular* iepriekšējās nedēļās bija izstrādājusi dažādus pasākumus papildu likviditātes radīšanai un bija sākusi tos īstenot, ienākošo un vēl sagaidāmo plūsmu apmērs nebija pietiekams, lai novērstu *Banco Popular* likviditātes pozīcijas samazināšanos vērtējuma veikšanas dienā. Tā arī norādīja, ka, pat izmantojot ārkārtas likviditātes palīdzību, attiecībā uz kuru ECB padome 2017. gada 5. jūnijā nebija izteikusi iebildumus, naudas līdzekļu situācija šajā datumā nebija pietiekama, lai nodrošinātu *Banco Popular* spēju izpildīt savas saistības vēlākais līdz 2017. gada 7. jūnijam.

59 ECB uzskatīja, ka *Banco Popular* jau veiktie pasākumi nebija pietiekami efektīvi, lai mainītu tās naudas līdzekļu stāvokļa pasliktināšanos. Tā norādīja, ka *Banco Popular* kā alternatīvu pasākumu, lai garantētu tās spēju izpildīt savas saistības noteiktajā termiņā, mēģināja īstenot sabiedrības darījumu, proti, to pārdot spēcīgākam konkurentam. Tomēr ECB uzskatīja, ka, ņemot vērā *Banco Popular* naudas līdzekļu situācijas pasliktināšanos, pierādījumu neesamību par tās spēju tuvākajā nākotnē mainīt savu likviditātes situāciju un to, ka sarunas līdz šim nebija panākušas pozitīvu rezultātu, šāda privāta darījuma apstiprinājums nebija paredzams termiņā, kas ļautu *Banco Popular* samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā.

60 ECB konstatēja, ka tajā pašā laikā nebija pieejami agrīni uzraudzības vai iejaukšanās pasākumi, kas ļautu nekavējoties atjaunot *Banco Popular* naudas līdzekļu situāciju un nodrošināt tai pietiekami daudz laika, lai tā varētu īstenot sabiedrības darījumu vai rast citu risinājumu. ECB kā kompetentās iestādēs rīcībā esošie pasākumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.), 104. panta un Direktīvas 2014/59 27.–29. panta vai Regulas Nr. 1024/2013 16. panta transponēšanu valsts tiesībās nevarēja nodrošināt, ka *Banco Popular* spēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā, ņemot vērā novēroto likviditātes pasliktināšanās apmēru un tempu.

61 Noslēgumā ECB, it īpaši ņemot vērā pārmērīgo noguldījumu izņemšanu, ātrumu, kādā banka zaudēja naudas līdzekļus, un tās nespēju radīt citus likvīdus, uzskatīja, ka pastāv objektīvi apstākļi, kas norāda, ka tuvākajā nākotnē *Banco Popular*, iespējams, nevarēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā. ECB secināja, ka *Banco Popular* maksātnespēja tiek uzskatīta par pierādītu vai katrā ziņā paredzamu tuvākajā nākotnē atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 4. punkta c) apakšpunktam.

62 2017. gada 6. jūnijā *Banco Popular* valde informēja ECB, ka tā ir nonākusi pie secinājuma, ka banka atrodas maksātnespējas iespējamības situācijā.

63 Tajā pašā dienā *FROB* sagatavoja vēstuli, kurā bija ietverta informācija par pārdošanas procedūru (turpmāk tekstā – "procesuālā vēstule") un kurā piedāvājumu iesniegšanas termiņš tika noteikts 2017. gada 6. jūnija pusnaktī.

64 Tajā pašā dienā *BBVA*, viens no diviem potenciālajiem *Banco Popular* pircējiem, arī informēja *FROB*, ka tā neiesniegšot piedāvājumu.

65 Tāpat 2017. gada 6. jūnijā *Deloitte* iesniedza VNV otro vērtējumu (turpmāk tekstā – "2. vērtējums"), kas sagatavots saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu. 2. vērtējuma mērķis bija aprēķināt *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtību, sniegt novērtējumu par attieksmi attiecībā uz akcionāriem un kreditoriem, kāda tā būtu bijusi, ja saistībā ar *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, kā arī sniegt informāciju, kas ļautu pieņemt lēmumu par pārvedamajām akcijām un īpašumtiesību vērtspapīriem un ļautu VNV noteikt, kas ir komerciāli nosacījumi uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem. Šajā vērtējumā tostarp *Banco Popular* ekonomiskā vērtība tika aprēķināta 1,3 miljardu euro vērtībā labākajā gadījumā, mīnus 8,2 miljardu euro apmērā visnelabvēlīgākajā gadījumā un mīnus 2 miljardu euro apmērā atbilstoši visprecīzākajiem aprēķiniem.

66 2017. gada 7. jūnijā *Banco Santander* iesniedza saistošu cenas piedāvājumu.

67 Ar 2017. gada 7. jūnija vēstuli *FROB* informēja VNV, ka *Banco Santander* 7. jūnijā plkst. 3.12 iesniedza piedāvājumu un ka *Banco Santander* piedāvātā cena par *Banco Popular* akciju pārdošanu bija 1 EUR. *FROB* paziņoja, ka tās padome ir izvēlējusies *Banco Santander* par izraudzīto pretendentu konkursa kārtībā notikušajā *Banco Popular* pārdošanas procedūrā un ir nolēmusi ierosināt VNV, lai VNV lēmumā par *Banco Popular* noregulējuma shēmas pieņemšanu par pircēju tiktu izraudzīta *Banco Santander*.

Par 2017. gada 7. jūnija Banco Popular noregulējuma shēmu

68 2017. gada 7. jūnijā VNV izpildsesijā pieņēma Lēmumu SRB/EES/2017/08 par *Banco Popular* noregulējuma shēmu (turpmāk tekstā – "noregulējuma shēma"), pamatojoties uz Regulu Nr. 806/2014.

69 Saskaņā ar noregulējuma shēmas 1. pantu VNV, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, nolēma piemērot *Banco Popular* noregulējuma procedūru no noregulējuma dienas.

70 Tādējādi VNV uzskatīja, pirmkārt, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, otrkārt, ka nav citu pasākumu, kas varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju saprātīgā termiņā, un, treškārt, ka noregulējuma darbība *Banco Popular* pārdošanas instrumenta veidā ir nepieciešama sabiedrības interesēs. Šajā ziņā VNV norādīja, ka noregulējums ir nepieciešams un samērīgs, lai sasniegtu divus Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā minētos mērķus, proti, nodrošinātu bankas kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību un novērstu ievērojamu negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti.

71 Noregulējuma shēmas 5.1. pantā VNV nolēma:

"*Banco Popular* piemērotais noregulējuma instruments būs darbības pārdošana saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. pantu, nododot akcijas pircējam. Pašu kapitāla instrumentu vērtības norakstīšana un konvertācija tiek veikta tieši pirms uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas."

72 Noregulējuma shēmas 6. pants attiecas uz pašu kapitāla instrumentu vērtības norakstīšanu un uzņēmuma pārdošanas instrumentu. 6.1. pantā VNV norādīja, kādus pasākumus tā ir veikusi, piemērojot savas Regulas Nr. 806/2014 21. pantā paredzētās norakstīšanas pilnvaras.

73 Tādējādi noregulējuma shēmas 6.1. pantā VNV nolēma:

– vispirms, norakstīt *Banco Popular* pamatkapitāla nominālo summu 2 098 429 046 EUR apmērā, kā rezultātā pilnībā tika anulētas *Banco Popular* akcijas;

– pēc tam konvertēt visu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu, kurus emitējusi *Banco Popular* un kuri ir apgrozībā lēmuma par noregulējuma shēmu pieņemšanas brīdī, pamatsummu *Banco Popular* jaunemitētajās akcijās ("jaunās I akcijas");

– pēc tam norakstīt līdz nullei "jauno I akciju" nominālvērtību, kā rezultātā šīs "jaunās I akcijas" tiks anulētas pilnā apmērā;

– visbeidzot, konvertēt visu otrā līmeņa kapitāla instrumentu, kurus emitējusi *Banco Popular* un kuri ir apgrozībā noregulējuma lēmuma datumā, pamatsummu *Banco Popular* no jauna emitētajās "jaunajās II akcijās".

74 Noregulējuma shēmas 6.3. pantā ir paredzēts, ka šie norakstīšanas un konvertācijas pasākumi ir balstīti uz 2. vērtējumu, ko apstiprina pārredzamā un atklātā pārdošanas procesa, ko veic Spānijas noregulējuma iestāde *FROB*, rezultāti.

75 Noregulējuma shēmas 6.5. pantā VNV norādīja, ka tā īsteno pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. panta 1. punkta a) apakšpunktu attiecībā uz uzņēmuma pārdošanas instrumentu, un noteica, ka "jaunās II akcijas" brīvi un bez jebkādām trešo personu tiesībām vai privilēģijām tiek pārvestas *Banco Santander* apmaiņā pret pirkuma cenas 1 EUR samaksu. Tika precizēts, ka pircējs jau ir piekritis pārvešanai.

76 VNV arī norādīja, ka "jauno II akciju" pārvešana būtu jāveic, pamatojoties uz 2017. gada 7. jūnija pircēja saistošo piedāvājumu, un tā būtu jāīsteno *FROB* saskaņā ar 2015. gada 18. jūnija *Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión* (Likums 11/2015 par kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanu un noregulējumu) (2015. gada 19. jūnija *BOE* Nr. 146, 50797. lpp.; turpmāk tekstā – "Likums Nr. 11/2015").

77 Noregulējuma shēma tika iesniegta Komisijai apstiprināšanai 2017. gada 7. jūnijā plkst. 5.13.

78 2017. gada 7. jūnijā plkst. 6.30 Komisija pieņēma Lēmumu (ES) 2017/1246, ar ko apstiprina *Banco Popular* noregulējuma shēmu (OV 2017, L 178, 15. lpp.), un paziņoja to VNV. Tādējādi noregulējuma shēma stājās spēkā tajā pašā dienā.

79 No Lēmuma 2017/1246 4. apsvēruma izriet:

"Komisija piekrīt šai noregulējuma shēmai. Jo īpaši tā piekrīt VNV sniegtajam pamatojumam, kāpēc noregulējums ir nepieciešams sabiedrības interesēs saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 5. pantu."

80 Tajā pašā dienā *FROB* veica vajadzīgos pasākumus noregulējuma shēmas īstenošanai saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 29. pantu. Saistībā ar minēto *FROB* piekrita *Banco Popular* jauno akciju, kas iegūtas, konvertējot otrā līmeņa kapitāla instrumentus ("jaunās II akcijas"), pārvešanai uz *Banco Santander*.

Par faktiem pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas

81 2018. gada 14. jūnijā *Deloitte* nosūtīja VNV Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16.–18. punktā paredzēto vērtējumu par atšķirīgu attieksmi, kas tika veikts, lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra (turpmāk tekstā – "3. vērtējums"). 2018. gada 31. jūlijā *Deloitte* nosūtīja VNV šī vērtējuma papildinājumu, kurā tika labotas dažas formālas kļūdas.

82 2018. gada 28. septembrī pēc apvienošanās ar pievienošanu *Banco Santander* kļuva par vienīgo *Banco Popular* tiesību pārņēmēju.

83 2020. gada 17. martā VNV pieņēma lēmumu SRB/EES/2020/52, lai noteiktu, vai akcionāriem un kreditoriem, kurus skar *Banco Popular* noregulējuma darbības, ir piešķirama kompensācija. Paziņojums par šo lēmumu 2020. gada 20. martā tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā*

Vēstnesī (OV 2020, C 91, 2. lpp.). Šajā lēmumā VNV uzskatīja, ka akcionāriem un kreditoriem, kurus skar *Banco Popular* noregulējuma darbības, nav tiesību saņemt kompensāciju no VNF atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktam.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

84 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 2. augustā, prasītāji cēla šo prasību.

85 Ar dokumentu, kas kancelejā iesniegts 2017. gada 30. oktobrī, VNV saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 92. panta 3. punktu lūdza Vispārējai tiesai uzdot veikt pierādījumu savākšanas pasākumus attiecībā uz konkrētu pielikumā minēto dokumentu iesniegšanu. Ar 2017. gada 30. novembra lēmumu Vispārējā tiesa nolēma noraidīt šo pieteikumu par pierādījumu savākšanas pasākumu šajā tiesvedības stadijā.

86 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2017. gada 3., 26. un 27. oktobrī un 10. un 14. novembrī, *Banco Santander*, Spānijas Karaliste, Eiropas Parlaments, Padome un Komisija lūdza atļaut tiem iestāties šajā tiesvedībā VNV prasījumu atbalstam. Ar 2018. gada 1. augusta lēmumiem Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs atļāva Spānijas Karalistei, Parlamentam un Padomei iestāties lietā un ar 2019. gada 12. aprīļa rīkojumu *Banco Santander* tika atļauts iestāties lietā. Spānijas Karaliste, Parlaments, Padome, Komisija un *Banco Santander* iesniedza savus procesuālos rakstus, un puses noteiktajos termiņos iesniedza savus apsvērumus par tiem.

87 2018. gada 13. februārī Vispārējā tiesa, īstenojot Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, aicināja VNV iesniegt jaunāko noregulējuma shēmas nekonfidenciālo versiju un 2. vērtējuma nekonfidenciālo versiju, kas bija publicētas tās tīmekļvietnē. VNV iesniedza dokumentus noteiktajā termiņā.

88 2018. gada 6. jūlijā Vispārējā tiesa Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva pusēm rakstveida jautājumus. Prasītāji un VNV atbildēja uz šo lūgumu noteiktajā termiņā.

89 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2018. gada 15. novembrī, prasītāji lūdza Vispārējo tiesu, izmantojot procesa organizatorisko pasākumu, uzdot VNV iztulkot atsevišķus dokumentus spāņu valodā. VNV iesniedza savus apsvērumus par šo lūgumu noteiktajā termiņā.

90 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs atbilstoši Reglamenta 27. panta 5. punktam tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas trešajā palātā, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.

91 Pēc trešās palātas priekšlikuma Vispārējā tiesa atbilstoši Reglamenta 28. pantam nolēma nodot lietu paplašinātam iztiesāšanas sastāvam.

92 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2020. gada 8. septembrī, prasītāji iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu. VNV, Spānijas Karaliste, Parlaments, Padome, Komisija un *Banco Santander* iesniedza savus apsvērumus noteiktajā termiņā.

93 Vispārējā tiesa 2021. gada 16. martā, veicot Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, aicināja VNV iesniegt vairākus dokumentus. VNV 2021. gada 30. marta vēstulē atbildēja, ka pieprasītie dokumenti daļēji ir konfidenciāli un ka tos varētu iesniegt, ja Vispārējā tiesa noteiktu pierādījumu savākšanas pasākumu.

94 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2021. gada 20. aprīlī, prasītāji iesniedza pieteikumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem. VNV, Parlaments, Padome, Komisija un *Banco Santander* iesniedza savus apsvērumus noteiktajā termiņā.

95 Ar 2021. gada 12. maija rīkojumu Vispārējā tiesa, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 24. panta pirmo daļu, no vienas puses, un Reglamenta 91. panta b) punktu, 92. panta 3. punktu, kā arī 103. pantu, no otras puses, uzdeva VNV iesniegt noregulējuma shēmas, 2. vērtējuma, ECB 2017. gada 6. jūnija vērtējuma par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju, *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnija vēstules ECB, kā arī tās pielikuma, un ECB 2017. gada 18. maija vēstules *Banco Popular* pilno redakciju. Vispārējā tiesa arī uzdeva VNV iesniegt *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnija vēstules ECB, kā arī tās pielikuma un ECB 2017. gada 18. maija vēstules *Banco Popular* nekonfidenciālo versiju.

96 Ar 2021. gada 28. maija vēstuli prasītāji iesniedza pieteikumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem un jaunu pierādījumu piedāvājumu. VNV, Spānijas Karaliste, Parlaments, Padome, Komisija un *Banco Santander* tika aicināti sniegt savus apsvērumus tiesas sēdē.

97 Ar 2021. gada 9. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa izņēma no lietas materiāliem dokumentu, kurus VNV iesniedza, izpildot 2021. gada 12. maija rīkojumu, konfidenciālās versijas un nosūtīja prasītājiem, kā arī Spānijas Karalistei, Parlamentam, Padomei, Komisijai un *Banco Santander* 2017. gada 6. jūnija *Banco Popular* vēstuli ECB bez tās pielikuma.

98 Tā kā divi trešās palātas paplašinātā sastāvā locekļi nevarēja piedalīties lietas izskatīšanā, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs iecēla divus citus tiesnešus, lai papildinātu palātu.

99 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem tika uzklausītas 2021. gada 14. jūnija tiesas sēdē.

100 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 27. jūlijā, prasītāji iesniedza pieteikumu atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu, pamatojoties uz Reglamenta 113. panta 2. punkta c) apakšpunktu. Ar 2021. gada 27. augusta lēmumu Vispārējās tiesas trešās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs noraidīja šo pieteikumu, jo šajā gadījumā nebija izpildīts neviens no Reglamenta 113. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem, tādēļ, ka apstākļi, ar kuriem prasītāji pamatoja savu pieteikumu atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu, nevarēja izšķiroši ietekmēt Vispārējās tiesas nolēmumu.

101 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt noregulējuma shēmu;

– piespriest VNV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

102 VNV prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

103 *Banco Santander*, Spānijas Karalistes, Padomes un Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

104 Parlamenta prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību, ciktāl tā ir pamatota ar iebildēm par Regulas Nr. 806/2014 un Direktīvas 2014/59 prettiesiskumu;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

105 Lai pamatotu savu prasību, prasītāji prasības pieteikumā izvirza desmit pamatus. Pirmais pamats attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu, tiesību uz labu pārvaldību, kas paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 41. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā, un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību, kas paredzētas Hartas 47. pantā, pārkāpumu. Otrais pamats attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 18. pantu, 24. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 27. pantu, kā arī Direktīvas 2014/59 32., 38. un 43. pantu ir pārkāptas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās tiesības tikt uzklausītam. Trešais pamats attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 21., 22., 24. un 27. pantu, kā arī Direktīvas 2014/59 38. un 63. pantu tiek pārkāptas Hartas 17. panta 1. punktā paredzētās tiesības uz īpašumu un Hartas 16. pantā nostiprinātais darījumdarbības brīvības princips. Ceturtais pamats attiecas uz Hartas 47. pantā nostiprināto tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu. Piektais pamats attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta un Direktīvas 2014/59 32. panta pārkāpumu. Sestais pamats attiecas uz pienācīgas piesardzības principa banku nozarē pārkāpumu. Septītais pamats attiecas uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu. Astotais pamats attiecas uz tiesību uz īpašumu un samērīguma principa, kas ir nostiprināti Hartas 17. un 52. pantā, pārkāpumu. Devītais pamats attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta pārkāpumu. Desmitais pamats attiecas uz to, ka ar *Banco Popular* pārdošanas procedūru ir pārkāpts Regulas Nr. 806/2014 24. pants un Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta a), b), d) un f) apakšpunkts.

106 Replikā prasītāji izvirza trīs jaunus pamatus. Pirmais attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 3. un 11. punkta pārkāpumu, otrais – uz pienākuma norādīt pamatojumu, tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu un trešais – uz būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu. Ciktāl ar šiem trīs jaunajiem pamatiem prasītāji būtībā apstrīd to, ka VNV neveiks galīgo *ex post* vērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktu, tie tiks apvienoti vienpadsmitajā pamatā.

Par pieņemamību

107 Savā iestāšanās rakstā Komisija norāda, ka prasība nav pieņemama, jo noregulējuma shēma ir starpposma akts, kam nav saistošu seku. Komisija apgalvo, ka ar Lēmumu 2017/1246 tā ir apstiprinājusi noregulējuma shēmu, pārņēmusi to un piešķīrusi tai saistošu spēku, un tāpēc prasība, kas vērsta tikai pret noregulējuma shēmu, nav pieņemama.

108 Parlaments un Padome savos iestāšanās rakstos arī apgalvo, ka noregulējuma shēma pati par sevi nerada tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām LESD 263. panta izpratnē.

109 Prasītāji apgalvo, ka personu, kas iestājušās lietā, argumenti par prasības nepieņemamību nav pieņemami, jo tos nav izvirzījusi VNV. Pakārtoti tie norāda, ka prasība ir pieņemama.

110 Jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 142. panta 1. punktu ar iestāšanos lietā drīkst tikai pilnībā vai daļēji atbalstīt kādas puses prasījumus. Turklāt saskaņā ar Reglamenta 142. panta 3. punktu personai, kas iestājusies lietā, ir jāpieņem lieta tāda, kāda tā ir iestāšanās laikā.

111 Šajā lietā VNV savos prasījumos vienīgi lūdz prasību noraidīt pēc būtības un nav apstrīdējusi prasības pieņemamību.

112 Protams, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka personai, kas iestājusies lietā, nav tiesību pastāvīgi izvirzīt iebildi par nepieņemamību un ka Vispārējai tiesai tādējādi nav pienākuma izvērtēt tikai tās izvirzītos pamatus (spriedumi, 1993. gada 24. marts, *CIRFS* u.c./Komisija, C-313/90, EU:C:1993:111, 22. punkts, un 2018. gada 13. decembris, *Post Bank Iran*/Padome, T-559/15, EU:T:2018:948, 63. punkts).

113 Tomēr absolūta šķēršļa tiesas procesam gadījumā prasības pieņemamība ir jāizvērtē pēc savas ierosmes (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1993. gada 24. marts, *CIRFS* u.c./Komisija, C-313/90, EU:C:1993:111, 23. punkts, un 2019. gada 20. jūnijs, *a&o hostel and hotel Berlin*/Komisija, T-578/17, nav publicēts, EU:T:2019:437, 36. punkts).

114 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka par "apstrīdamiem tiesību aktiem" LESD 263. panta izpratnē tiek uzskatīti visi tie iestāžu pieņemtie noteikumi neatkarīgi no to formas, kuru mērķis ir radīt saistošas tiesiskas sekas (skat. spriedumus, 2017. gada 25. oktobris, Slovākija/Komisija, C-593/15 P un C-594/15 P, EU:C:2017:800, 46. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 3. jūnijs, Ungārija/Parlaments, C-650/18, EU:C:2021:426, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

115 Lai noskaidrotu, vai akts rada šādas sekas un vai līdz ar to tas var būt atcelšanas prasības priekšmets saskaņā ar LESD 263. pantu, ir jāņem vērā šī akta būtība un jāizvērtē minētās sekas, ņemot vērā tādus objektīvus kritērijus kā šī akta saturs, vajadzības gadījumā ņemot vērā tā pieņemšanas kontekstu, kā arī iestādes, kas to ir pieņēmusi, pilnvaras (skat. spriedumu, 2021. gada 3. jūnijs, Ungārija/Parlaments, C-650/18, EU:C:2021:426, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

116 Šajā ziņā jānorāda, ka VNV īsteno pilnvaras, kas tai piešķirtas ar Regulu Nr. 806/2014, jo īpaši pilnvaras, kas paredzētas šīs regulas 16. panta 1. punktā, "[lemt] par finanšu iestādes, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī, noregulējuma darbību, ja 18. panta 1. punktā noteiktie nosacījumi ir izpildīti". Tādējādi Savienības likumdevējs ir tieši piešķīris VNV lēmumu pieņemšanas kompetenci.

117 VNV lēmums par noregulējuma darbību ir akts, kas var stāties spēkā. Noregulējuma shēmas 12. pantā ir noteikts, ka tā stājās spēkā 2017. gada 7. jūnijā plkst. 6.30.

118 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 23. panta pirmo daļu noregulējuma shēmā, ko VNV pieņem saskaņā ar šīs regulas 18. pantu, paredz sīkāku informāciju par noregulējamai iestādei piemērojamajiem noregulējuma instrumentiem, kuri jāīsteno valstu noregulējuma iestādēm saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Direktīvā 2014/59, kas ir transponēta valstu tiesību aktos.

119 Tādējādi saskaņā ar noregulējuma shēmas 9. pantu *FROB* ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai turpinātu šā lēmuma izpildi un īstenošanu. Jo īpaši *FROB* ir jāīsteno *Banco Popular* pārdošana saskaņā ar noregulējuma shēmā noteikto kārtību. Noregulējuma shēmas 10. pantā arī paredzēts, ka VNV ir jāuzrauga *FROB* noregulējuma shēmas izpilde saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 28. pantu.

120 Tādējādi ir jāuzskata, ka, ņemot vērā tās būtību, noregulējuma shēma ir jāuzskata par juridiski saistošu.

121 Turklāt jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 86. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumu vai gadījumos, kad nav tiesību iesniegt pārsūdzību Pārsūdzību izskatīšanas grupai, VNV pieņemtu lēmumu var apstrīdēt Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar LESD 263. pantu. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 86. panta 2. punktu dalībvalstis un Savienības iestādes, kā arī jebkura fiziska vai juridiska persona var iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā par VNV lēmumiem saskaņā ar LESD 263. pantu.

122 Šajā ziņā Tiesa ir norādījusi, ka Regulas Nr. 806/2014 86. panta 2. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis un Savienības iestādes, kā arī jebkura fiziska vai juridiska persona saskaņā ar LESD 263. pantu par VNV lēmumiem var iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā, un tajā ir norādīta tikai VNV, izslēdzot jebkuru citu Savienības iestādi vai struktūru (spriedums, 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank* u.c./ECB, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 56. punkts).

123 Tiesa arī ir nospriedusi, ka noregulējuma procedūra ir kompleksa administratīva procedūra, kurā ir iesaistītas vairākas iestādes, un ka tikai tās gala rezultāts, kas izriet no VNV savas kompetences īstenošanas, var būt šīs regulas 86. panta 2. punktā paredzētās tiesas kontroles priekšmets (spriedums, 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank* u.c./ECB, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 66. punkts).

124 Tādējādi no Regulas Nr. 806/2014 86. panta un Tiesas judikatūras izriet, ka noregulējuma shēma, kas nav pārsūdzama Pārsūdzību izskatīšanas grupā, ir akts, par kuru Vispārējā tiesā var iesniegt atcelšanas prasību.

125 Šo secinājumu neliek apšaubīt Parlamenta, Padomes un Komisijas izvirzītie argumenti.

126 Pirmām kārtām, tiesas sēdes laikā Parlaments un Komisija norādīja, ka procedūrā, kurā iesaistītas vairākas iestādes, var apstrīdēt tikai galīgo aktu. Komisija apgalvoja, ka ar savu apstiprinājumu tā pārņem noregulējuma shēmu un kļūst par tās autoru, kas atbilst 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) noteiktajiem pilnvaru deleģēšanas principiem. Parlaments norādīja, ka Komisijas lēmumā ir iekļauta noregulējuma shēma un ka tā – kā Komisijas lēmuma daļa – nav pārsūdzama.

127 Protams, kā Komisija apstiprināja tiesas sēdē, noregulējuma shēma stājas spēkā tikai pēc tās apstiprināšanas. Tomēr tas nenozīmē, ka Komisijas apstiprinājuma rezultātā noregulējuma shēmas autonomās tiesiskās sekas tiek atceltas par labu tikai Komisijas lēmuma sekām.

128 Ņemot vērā tostarp Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktā izmantoto redakciju, jāuzskata, ka Komisijas apstiprinājums ir nepieciešams solis, lai noregulējuma shēma stātos spēkā un lai tā iegūtu juridisku spēku.

129 Pretēji tam, ko norāda Komisija, 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) noteikto pilnvaru deleģēšanas principu ievērošana nenozīmē, ka juridiskas sekas rada vienīgi Komisijas pieņemtais lēmums. Saskaņā ar šo spriedumu pilnvaru deleģēšana, kas ietver diskrecionāras pilnvaras, nozīmē plašu vērtēšanas brīvību, kas atkarībā no tās izmantošanas veida var sniegt iespēju izdarīt patiesas ekonomiski politiska rakstura izvēles, deleģētājas iestādes izvēli aizstājot ar deleģējuma saņēmējas iestādes izvēli, tādējādi izraisot "patiesu atbildības nodošanu".

130 Jākonstatē, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punkta otro daļu Komisijai ir jāapstiprina noregulējuma shēma tās diskrecionārajos aspektos, lai tā radītu tiesiskās sekas, tādējādi izvairoties no "patiesas atbildības nodošanas" 1958. gada 13. jūnija sprieduma *Meroni* /Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) izpratnē.

131 Šajā ziņā no Regulas Nr. 806/2014 26. apsvēruma it īpaši izriet, ka:

> "[..] Ar noregulējuma shēmas pieņemšanu saistītā procedūra, kurā ir iesaistīta Komisija un Padome, pastiprina nepieciešamo [VNV] darbības neatkarību, vienlaikus ievērojot principu, saskaņā ar kuru pilnvaras tiek deleģētas aģentūrām, kā to interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa [..]. Tādēļ šī regula paredz, ka [VNV] pieņemtā noregulējuma shēma stājas spēkā tikai tad, ja 24 stundas pēc tam, kad [VNV] to ir pieņēmusi, ne Padome, ne Komisija nav izteikušas iebildumus vai ja noregulējuma shēmu ir apstiprinājusi Komisija. [..]"

132 Turklāt jāuzskata, ka Regulā Nr. 806/2014 paredzētais pilnvaru sadalījums starp VNV un Komisiju neapstiprina Komisijas argumentu, ka, pamatojoties uz tās apstiprinājumu, tā ir pieņēmusi noregulējuma shēmu. Proti, Komisija pati ir kompetenta izvērtēt noregulējuma shēmas diskrecionāros aspektus. Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu Komisija var vai nu apstiprināt noregulējuma shēmu, vai iebilst pret tās diskrecionārajiem aspektiem. Turpretī tai nav pilnvaru īstenot kompetenci, kas rezervēta VNV, vai pilnvaru grozīt noregulējuma shēmu vai tās tiesiskās sekas.

133 Otrām kārtām, tiesas sēdes laikā Komisija norādīja, ka noregulējuma shēma tai neesot saistoša. Ja tā tai nepiekristu, tai nebūtu pienākuma to apstiprināt. Tā uzskata, ka 2021. gada 6. maija spriedumā *ABLV Bank* u.c./ECB (C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369) izmantotais risinājums attiecībā uz ECB novērtējumu par attiecīgās vienības maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju pēc analoģijas esot piemērojams noregulējuma mehānismam. Tādējādi noregulējuma shēma esot sagatavojošs akts, par kuru nevar celt prasību saskaņā ar LESD 263. pantu.

134 Saskaņā ar judikatūru, runājot par tiesību aktiem, kuru izstrāde notiek vairākos iekšējās procedūras posmos, par pārsūdzamiem aktiem principā ir atzīstami tikai tādi pasākumi, ar kuriem tiek galīgi noteikta iestādes nostāja šīs procedūras beigās, izslēdzot starppasākumus, kuru

mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu, uz kura prettiesiskumu varētu lietderīgi atsaukties pret to vērstā prasībā (skat. rīkojumu, 2019. gada 6. maijs, *ABLV Bank*/ECB, T-281/18, EU:T:2019:296, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

135 2021. gada 6. maija sprieduma *ABLV Bank* u.c./ECB (C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369) 66. punktā Tiesa nosprieda, ka ECB novērtējums par attiecīgās vienības maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību pats par sevi nav radījis saistošas tiesiskas sekas, kas varētu ietekmēt prasītāju intereses, būtiski mainot to tiesisko stāvokli, jo tikai noregulējuma shēmas pieņemšana un pēc tam stāšanās spēkā, kā arī noregulējuma instrumentu īstenošana Regulas Nr. 806/2014 22. panta 2. punkta izpratnē var mainīt šo stāvokli.

136 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka atšķirībā no noregulējuma shēmas nevienā no Regulas Nr. 806/2014 normām nav paredzēts, ka ECB novērtējums stājas spēkā.

137 Turklāt Regulā Nr. 806/2014 noteiktās sarežģītās administratīvās procedūras kontekstā noregulējuma shēmu nevar uzskatīt par sagatavojošu aktu, ciktāl tā mērķis būtu sagatavot Komisijas lēmumu. Šajā ziņā jāatgādina, ka, pirmkārt, saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu noregulējuma shēmas apstiprināšana Komisijā izraisa tās spēkā stāšanos un, otrkārt, ka Komisija var iebilst pret noregulējuma shēmu attiecībā uz tās diskrecionārajiem aspektiem, bet tā nevar iebilst pret tās tīri tehniskajiem aspektiem vai grozīt tos.

138 Trešām kārtām, tiesas sēdes laikā Parlaments un Padome norādīja, ka Regulas Nr. 806/2014 86. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas vienīgi uz VNV autonomajiem lēmumiem, kuriem nav nepieciešams Komisijas apstiprinājums.

139 Šajā ziņā jāatgādina pastāvīgā judikatūra, saskaņā ar kuru, interpretējot Savienības tiesību normu, jāņem vērā ne tikai tās formulējums un mērķi, bet arī tās konteksts, kā arī visas Savienības tiesību normas (skat. spriedumu, 2019. gada 8. jūlijs, Komisija/Beļģija (LESD 260. panta 3. punkts – Platjoslu tīkli), C-543/17, EU:C:2019:573, 49. punkts un tajā minētā judikatūra; rīkojums, 2019. gada 24. oktobris, *Liaño Reig*/VNV, T-557/17, nav publicēts, EU:T:2019:771, 59. punkts).

140 Jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 86. pantā ir paredzēts, ka visus VNV lēmumus, izņemot tos, kas pārsūdzami Pārsūdzību izskatīšanas grupā, var apstrīdēt, pamatojoties uz LESD 263. pantu. Noregulējuma shēma pēc definīcijas ietilpst šajā lēmumu kategorijā un ne minētajā pantā, ne kādā citā Regulas Nr. 806/2014 noteikumā nav atrunas, kas to izslēgtu.

141 Turklāt jānorāda arī tas, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktā ir paredzēts, ka vērtējums ir lēmuma par noregulējuma instrumenta piemērošanu vai par noregulējuma pilnvaru īstenošanu, vai lēmuma par kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaru īstenošanu neatņemama sastāvdaļa un ka uz pašu vērtējumu neattiecas atsevišķas pārsūdzības tiesības tiesā, bet to var pārsūdzēt kopā ar VNV lēmumu.

142 Tādējādi šis noteikums paredz iespēju apstrīdēt vērtējumu, pārsūdzot VNV pieņemto noregulējuma shēmu, bet tajā nav atsauces uz Komisijas pieņemto lēmumu.

143 Līdz ar to ir jāuzskata, ka no Regulas Nr. 806/2014 86. panta, kā arī no citām Regulas Nr. 806/2014 normām izriet, ka VNV pieņemto noregulējuma shēmu var pārsūdzēt, neprasot, lai prasība tiktu celta arī pret Komisijas lēmumu, ar kuru šī noregulējuma shēma ir apstiprināta.

144 Turklāt Parlamenta, Padomes un Komisijas piedāvātā Regulas Nr. 806/2014 86. panta interpretācija neatbilstot pastāvīgās judikatūras prasībām, saskaņā ar kuru Eiropas Savienības atvasināto tiesību norma, ciktāl iespējams, ir jāinterpretē atbilstoši visām primārajām tiesībām kopumā, tostarp saskaņā ar Hartas noteikumiem, kā arī Savienības vispārējiem tiesību principiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2019. gada 19. decembris, ECB/*Espírito Santo Financial* (Portugāle), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, 40. punkts un tajā minētā judikatūra; 2021. gada 2. februāris, *Consob*, C-481/19, EU:C:2021:84, 50. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 24. oktobris, *Liaño Reig*/VNV, T-557/17, nav publicēts, EU:T:2019:771, 47. punkts un tajā minētā judikatūra), tostarp tiesiskās drošības un efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principiem.

145 Pirmkārt, runājot par tiesiskās drošības principu, tas prasa, lai tiesību normas būtu skaidras un precīzas un to iedarbība būtu paredzama, lai tādējādi ieinteresētās personas varētu novērtēt savu juridisko situāciju un attiecības, ko regulē Savienības tiesību sistēma (spriedumi, 2019. gada 30. aprīlis, Itālija/Padome (Vidusjūras zobenzivju zvejas kvota), C-611/17, EU:C:2019:332, 111. punkts; 2020. gada 25. novembris, *ACRE*/Parlaments, T-107/19, nav publicēts, EU:T:2020:560, 66. punkts, un 2020. gada 9. decembris, *Adraces*/Komisija, T-714/18, nav publicēts, EU:T:2020:591, 37. punkts). Prasību, kas izriet no šī principa, ievērošana ir vēl svarīgāka, ja aplūkotās tiesību normas var nelabvēlīgi ietekmēt fiziskas personas un uzņēmumus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2019. gada 30. aprīlis, Itālija/Padome (Vidusjūras zobenzivju zvejas kvota), C-611/17, EU:C:2019:332, 111. punkts, un 2020. gada 26. marts, *Hungeod* u.c., C-496/18 un C-497/18, EU:C:2020:240, 93. punkts un tajā minētā judikatūra). It īpaši minētais princips prasa, lai Savienības tiesiskais regulējums ļautu ieinteresētajām personām nepārprotami zināt savas tiesības un pienākumus un veikt atbilstošus pasākumus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2009. gada 10. marts, *Heinrich*, C-345/06, EU:C:2009:140, 44. punkts; 2021. gada 15. aprīlis, *Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie)* u.c., C-798/18 un C-799/18, EU:C:2021:280, 41. punkts, un 2021. gada 29. aprīlis, *Banco de Portugal* u.c., C-504/19, EU:C:2021:335, 51. punkts).

146 Otrkārt, attiecībā uz efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu Hartas 47. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas ar Savienības tiesībām, tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ievērojot minētajā pantā paredzētos nosacījumus. No Tiesas judikatūras izriet, ka ar šajā noteikumā garantēto pārbaudes tiesā efektivitāti tiek prasīts tostarp, lai ieinteresētā persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, zinot visus apstākļus, nolemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā ar prasību, kas celta pret kādu konkrētu subjektu (skat. spriedumu, 2021. gada 29. aprīlis, *Banco de Portugal* u.c., C-504/19, EU:C:2021:335, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).

147 Interpretācija, saskaņā ar kuru prasības celšana par VNV pieņemto noregulējuma shēmu būtu pakārtota atkarīga no vienlaicīgas prasības celšanas par Komisijas apstiprinājuma lēmumu, būtu pretrunā ne tikai Regulas Nr. 806/2014 noteikumiem, kas minēti šī sprieduma 140. un 141. punktā, bet arī tiesiskās drošības un efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principiem, ciktāl uz jebkuru personu, kuru skar VNV pieņemtais noregulējuma lēmums, attiektos tieši neparedzēts prasības pieņemamības nosacījums.

148 Visbeidzot, ir jānoraida Parlamenta tiesas sēdē izvirzītais arguments, ka neesot iespējams atcelt noregulējuma shēmu, ja Komisijas lēmums paliek spēkā. Proti, jānorāda, ka gadījumā, ja saistībā ar prasību, kas tiktu celta par noregulējuma shēmu, Vispārējā tiesa to atceltu, Komisijas lēmumam, ar kuru tas ir apstiprināts, zustu priekšmets.

149 No iepriekš minētā izriet, ka pēc tam, kad Komisija ir apstiprinājusi VNV pieņemto noregulējuma shēmu, tā rada tiesiskas sekas un ir uzskatāma par aktu, par kuru var iesniegt patstāvīgu atcelšanas prasību.

150 Tādēļ prasība ir jāuzskata par pieņemamu.

Par lietas būtību

Ievada apsvērumi

– *Par prasības tvērumu*

151 Pirmām kārtām, jākonstatē, ka replikas daļā, kas saistīta ar strīda priekšvēsturi, prasītāji norāda, ka šī sprieduma 39. punktā minētie VNV priekšsēdētājas paziņojumi 2017. gada 23. maija intervijā, kas tika sniegta televīzijas kanālam *Bloomberg*, esot izraisījusi *Banco Popular* likviditātes krīzi, kā arī privātās pārdošanas procedūras neveiksmi. Tie apgalvo, ka konfidencialitātes pienākuma pārkāpuma gadījumā noregulējuma shēma ir jāatceļ, ja tiek konstatēts, ka, ja nebūtu notikusi informācijas noplūde, tās saturs būtu bijis citāds. Tie piebilst, ka pierādīšanas pienākums attiecībā uz aģentūras *Reuters* publicētās un šī sprieduma 42. punktā minētās informācijas noplūdes avotu gulstas uz VNV.

152 VNV uzskata, ka šie argumenti nevar būt jauns pamats un ka tie ir izvirzīti replikas ievaddaļā. Tā norāda, ka prasītāji nav izvirzījuši nevienu atcelšanas pamatu, kas pamatotos uz tai pārmesto rīcību. VNV apgalvo, ka gadījumā, ja Vispārējā tiesa uzskatītu, ka šie apgalvojumi ir pamats, tie nebūtu pieņemami saskaņā ar Reglamenta 84. panta 1. punktu, jo informācija, uz kuru tie ir balstīti, prasītājiem bija zināma pirms prasības pieteikuma iesniegšanas.

153 Saskaņā ar Reglamenta 84. panta 1. punktu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā. Saskaņā ar šī paša Reglamenta 84. panta 2. punktu vajadzības gadījumā jauni pamati ir jāiesniedz otrajā procesuālo dokumentu apmaiņas reizē un jānorāda kā tādi.

154 Pirmkārt, jākonstatē, kā norāda VNV, ka prasītāju apgalvojumi nav ietverti īpašā prasības pamatā, bet gan replikas daļā, kas attiecas uz strīda priekšvēsturi, un ka tādējādi prasītāji tos nav identificējuši kā jaunu prasības pamatu. Turklāt, tā kā šie apgalvojumi nav pietiekami cieši saistīti ar prasības pieteikumā sākotnēji izvirzītajiem pamatiem vai iebildumiem, lai varētu uzskatīt, ka tie izriet no dabiskas diskusijas attīstības tiesvedības ietvaros, tie arī nav uzskatāmi par prasības pieteikumā izvirzītā pamata paplašināšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 8. jūlijs, *VQ* /ECB, T-203/18, EU:T:2020:313, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

155 Otrkārt, pat tad, ja šos apgalvojumus varētu analizēt kā jaunu pamatu, kas pirmo reizi izvirzīts replikā, jākonstatē, ka prasītāji neapgalvo, ka tie ir balstīti uz juridiskiem un faktiskiem jautājumiem, kas ir atklājušies pēc prasības celšanas.

156 Šajā ziņā ir pietiekami norādīt, ka prasības pieteikumā jau bija minēta gan VNV priekšsēdētājas 2017. gada 23. maija intervija, gan 2017. gada 31. maija *Reuters* raksts, uz kuru atsaucas prasītāji. Līdz ar to, ja šie apgalvojumi būtu jāanalizē kā jauns pamats, kas izvirzīts replikā, tie nebūtu pieņemami, un tādējādi uz tiem nebūtu jāatbild.

157 Otrām kārtām, ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegta 2020. gada 8. septembrī, prasītāji iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu atbilstoši Reglamenta 85. panta 3. punktam saistībā ar divām VNV 2017. gada 10. un 18. augusta iekšējām elektroniskā pasta vēstulēm par iespējamo informācijas noplūdi, kas bija 2017. gada 31. maija *Reuters* raksta pamatā. Prasītāji norāda, ka tie varēja piekļūt šiem dokumentiem pēc VNV 2020. gada 24. augusta lēmuma publiskot šos dokumentus, kas tika pieņemts saskaņā ar VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupas 2020. gada 15. aprīļa lēmumu par trešās personas iesniegtu pieteikumu par piekļuvi dokumentiem.

158 Prasītāji apgalvo, ka no šīm elektroniskā pasta vēstulēm var secināt, ka VNV nav veikusi efektīvu iekšējo izmeklēšanu, lai noteiktu šīs iespējamās informācijas noplūdes izcelsmi.

159 VNV un *Banco Santander* norāda, ka šie jaunie dokumenti nav pieņemami, jo tie neattiecas ne uz vienu no replikā minētajiem pamatiem. Komisija un Spānijas Karaliste apgalvo, ka šie dokumenti nav būtiski strīda izšķiršanai, un Padome apgalvo, ka prasītāji nav pierādījuši šādu nozīmību.

160 Saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu puses izņēmuma kārtā vēl var sniegt pierādījumus vai izteikt pierādījumu piedāvājumus pirms tiesvedības mutvārdu daļas pabeigšanas ar nosacījumu, ka kavēšanās šo ziņu iesniegšanā ir attaisnota.

161 Jānorāda, ka prasītāji nepaskaidro, kāda pamata vai argumenta pamatošanai tika iesniegti šie dokumenti un kāda nozīme tiem ir noregulējuma shēmas spēkā esamības novērtēšanai.

162 Šajā ziņā jāatgādina, ka no šī sprieduma 151.–156. punkta izriet, ka apgalvojumi par *Reuters* rakstu parādījās tikai replikas daļā par tiesvedības priekšvēsturi un ka prasītāji ne prasības pieteikumā, ne replikā nav izvirzījuši nevienu pamatu attiecībā uz šo rakstu un apgalvoto informācijas noplūdi. Tika secināts, ka, pat ja šie apgalvojumi būtu uzskatāmi par jaunu pamatu, kas izvirzīts replikā, tie nebūtu pieņemami.

163 Līdz ar to ir jāuzskata, ka, tā kā šajā pierādījumu piedāvājumā iesniegtie dokumenti nav nekādi saistīti ar prasības pieteikumā vai replikā pienācīgi izvirzītajiem pamatiem, tie nav būtiski strīda izšķiršanai un ir jānoraida, nepārbaudot, vai to iesniegšanas nokavējums bija pamatots.

– *Par Vispārējās tiesas veiktās pārbaudes apjomu*

164 Jānorāda, ka prasītāji apgalvo, ka Vispārējai tiesai ir jāpārbauda ekonomiskās un finanšu informācijas, uz kuru balstījās VNV, materiālā precizitāte, ticamība un konsekvence un jāpārliecinās, ka noregulējuma shēmai ir pietiekami stabils faktiskais pamats.

165 VNV uzskata, ka sarežģītu tehnisku jautājumu gadījumā Vispārējai tiesai ir jāpārbauda iestādes konstatētie fakti un tiesību normas, jāpārbauda, vai veiktajā pasākumā nav pieļauta acīmredzama kļūda vai pilnvaru nepareiza izmantošana, un jāpārliecinās par to, vai iestāde nav acīmredzami pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas. VNV uzskata, ka tai ir jāpiešķir ievērojama rīcības brīvība, ja tā uzskata, ka 2. vērtējums ir piemērots noregulējuma shēmas pieņemšanai, jo tas ir balstīts uz sarežģītu faktisko vai tehnisko novērtējumu.

166 Šajā ziņā jānorāda, ka judikatūrā Vispārējās tiesas veiktās pārbaudes apjoms ir ierobežots gan situācijās, kurās apstrīdētais akts ir balstīts uz ļoti sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu, gan tad, ja runa ir par sarežģītu ekonomisku vērtējumu.

167 Pirmkārt, attiecībā uz situācijām, kurās Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, it īpaši attiecībā uz ļoti sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu, lai noteiktu veicamo pasākumu veidu un apmēru, Savienības tiesai vienīgi ir jāpārbauda, vai šīs izvērtēšanas pilnvaras nav īstenotas acīmredzami kļūdaini vai nepareizi izmantojot pilnvaras, kā arī vai šīs iestādes nav acīmredzami pārsniegušas savas rīcības brīvības robežas. Šādā kontekstā Savienības tiesa ar savu vērtējumu par zinātniskiem un tehniskiem faktiem nevar aizstāt Savienības iestāžu vērtējumu, jo tām vienīgajām LESD ir uzticēts šis uzdevums (spriedumi, 2011. gada 21. jūlijs, *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60. punkts, un 2013. gada 7. marts, *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, T-93/10, EU:T:2013:106, 76. punkts; skat. arī spriedumu, 2017. gada 11. maijs, *Deza*/*ECHA*, T-115/15, EU:T:2017:329, 163. punkts un tajā minētā judikatūra).

168 Otrkārt, runājot par pārbaudi, ko Savienības tiesas veic Savienības iestāžu sniegtajam vērtējumam par sarežģītiem ekonomiskiem faktiem, tā veic ierobežotu pārbaudi, vienīgi pārbaudot, vai ir ievērotas procesuālās normas un izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, vai fakti ir materiāli precīzi, kā arī vai nepastāv acīmredzama kļūda vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana. Tātad arī šīs pārbaudes ietvaros Savienības tiesai kompetentas Savienības iestādes veiktais ekonomiskais novērtējums nav jāaizstāj ar savējo (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1985. gada 11. jūlijs, *Remia* u.c./Komisija, 42/84, EU:C:1985:327, 34. punkts; 2020. gada 10. decembris, *Comune di Milano*/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 100. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 16. janvāris, *Iberpotash*/Komisija, T-257/18, EU:T:2020:1, 96. punkts un tajā minētā judikatūra).

169 Tā kā lēmumi, kas VNV jāpieņem noregulējuma procedūras ietvaros, ir balstīti uz ļoti sarežģītu ekonomisku un tehnisku izvērtēšanu, ir jāuzskata, ka principi, kas izriet no šī sprieduma 167. un 168. punktā minētās judikatūras, ir piemērojami pārbaudei, kas jāveic tiesai.

170 Tomēr, lai gan VNV ir piešķirta rīcības brīvība ekonomiskos un tehniskos jautājumos, tas nenozīmē, ka Savienības tiesai ir jāatturas no VNV interpretācijas par ekonomiskajiem datiem, uz kuriem balstīts tās lēmums, pārbaudes. Kā Tiesa nospriedusi, pat sarežģītu vērtējumu gadījumā Savienības tiesai ir jāpārbauda ne vien izvirzīto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un konsekvence, bet arī tas, vai šī informācija aptver visu to atbilstošo informāciju, kāda ir jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai šī informācija pamato no tās izrietošos secinājumus (skat. spriedumus, 2007. gada 22. novembris, Spānija/*Lenzing*, C-525/04 P, EU:C:2007:698, 57. punkts un tajā minētā judikatūra; 2019. gada 26. marts, Komisija/Itālija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 104. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 10. decembris, *Comune di Milano*/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 115. punkts un tajā minētā judikatūra).

171 Šajā ziņā, lai konstatētu, ka VNV ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, kas varētu pamatot noregulējuma shēmas atcelšanu, prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem ir jābūt pietiekamiem, lai apstrīdētu šīs shēmas ietvaros veiktā faktu vērtējuma ticamību (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2018. gada 14. jūnijs, *Lubrizol France*/Padome, C-223/17 P, nav publicēts, EU:C:2018:442, 39. punkts; 1996. gada 12. decembris, *AIUFFASS* un *AKT*/Komisija, T-380/94, EU:T:1996:195, 59. punkts, un 2018. gada 13. decembris, *Comune di Milano*/Komisija, T-167/13, EU:T:2018:940, 108. punkts un tajā minētā judikatūra).

172 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu, pirmkārt, vispirms izvērtēt otrajā un trešajā pamatā izvirzītās iebildes par prettiesiskumu un, otrkārt, izskatīt kopā pirmo un ceturto pamatu, ciktāl tie ir balstīti uz tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu.

Par otro pamatu, kas attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 18. pantu, 24. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 27. pantu, kā arī ar Direktīvas 2014/59 32., 38. un 43. pantu tiek pārkāptas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā nostiprinātās tiesības tikt uzklausītam

173 Prasītāji, pamatojoties uz LESD 277. pantu, izvirza iebildi par Regulas Nr. 806/2014 18. panta, 24. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 27. panta, kā arī Direktīvas 2014/59 32., 38. un 43. panta prettiesiskumu, ciktāl ar šīm tiesību normām tiekot pārkāptas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās tiesības tikt uzklausītam, jo tajos nav paredzēta tās vienības akcionāru, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, uzklausīšana pirms šādas darbības īstenošanas.

174 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 277. pants ir vispārējā principa izpausme, ar kuru ikvienai pusei, lai panāktu tāda tiesību akta atcelšanu, kurš to skar tieši un individuāli, tiek garantētas tiesības apstrīdēt iestāžu iepriekš pieņemtu tiesību aktu spēkā esamību, kas veido apstrīdētā tiesību akta tiesisko pamatu, ja šai lietas pusei saskaņā ar LESD 263. pantu nav tiesību celt tiešo prasību pret šiem tiesību aktiem, kas tiem rada sekas un kurus tie nevar lūgt atcelt (skat. spriedumu, 2020. gada 17. decembris, *BP/FRA*, C-601/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:1048, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

– *Par iebildes par prettiesiskumu piemērošanas jomu*

175 Pirmām kārtām, Parlaments un Padome apgalvo, ka pret Direktīvas 2014/59 32., 38. un 43. pantu izvirzītā iebilde par prettiesiskumu ir jānoraida kā nepieņemama, jo Direktīva 2014/59 nav noregulējuma shēmas juridiskais pamats un nav ar to saistīta.

176 Prasītāji norāda, ka saskaņā ar judikatūru iebildi par prettiesiskumu var izvirzīt ne tikai pret regulām, bet arī pret direktīvām, un ka tā ir jāattiecina arī uz aktiem, kas, lai gan formāli nav apstrīdētā akta juridiskais pamats, tomēr ir tieši juridiski saistīti ar to. Tādēļ būtu jābūt iespējai izvirzīt iebildi par prettiesiskumu arī pret Direktīvas 2014/59 noteikumiem.

177 Tā kā LESD 277. panta mērķis nav ļaut lietas dalībniekam apstrīdēt jebkāda vispārpiemērojama akta piemērojamību, lai pamatotu jebkādu prasību, aktam, kura prettiesiskums tiek izvirzīts, jābūt tieši vai netieši piemērojamam lietā, kas ir prasības priekšmets (skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).

178 Tādējādi atcelšanas prasību, kas vērstas pret individuāliem lēmumiem, gadījumā Tiesa ir piekritusi, ka iebildi par prettiesiskumu var pamatoti izvirzīt pret vispārpiemērojama akta noteikumiem, kuri ir minēto lēmumu pamatā vai kuriem ir tieša juridiska saikne ar šiem lēmumiem. Savukārt Tiesa nosprieda, ka nav pieņemama tāda iebilde par prettiesiskumu, kas ir izvirzīta pret tādu vispārpiemērojamu aktu, kura piemērošanas pasākums nav individuālais apstrīdētais lēmums (skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, EU:C:2020:676, 69. un 70. punkts un tajos minētā judikatūra).

179 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru iebilde par prettiesiskumu, kas netieši ir izvirzīta saskaņā ar LESD 277. pantu, primāri apstrīdot kāda cita tiesību akta tiesiskumu, ir pieņemama vienīgi tad, ja pastāv saikne starp šo tiesību aktu un tiesību normu, uz kuras prettiesiskumu tiek norādīts. Iebildes par prettiesiskumu tvērumam ir jābūt ierobežotam ar to, kas ir vajadzīgs strīda atrisināšanai (skat. spriedumus, 2015. gada 12. jūnijs, *Health Food Manufacturers' Association* u.c./Komisija,

T-296/12, EU:T:2015:375, 170. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2018. gada 4. decembris, *Janoha* u.c./Komisija, T-517/16, nav publicēts, EU:T:2018:874, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

180 Jānorāda, ka noregulējuma shēmā VNV izmantotā procedūra ir balstīta tikai uz Regulas Nr. 806/2014 noteikumiem un ka Direktīvas 2014/59 32., 38. un 43. pants, kas attiecas uz valsts iestāžu veiktajām noregulējuma darbībām, šajā lietā netika piemērots un šajā shēmā nav minēts.

181 Prasītāji apgalvo, ka direktīva esot cieši saistīta ar noregulējuma shēmu, jo Regula Nr. 806/2014 esot pieņemta pēc Direktīvas 2014/59 un tajā esot tie paši trūkumi.

182 Šāds arguments norāda tikai uz līdzību starp Regulas Nr. 806/2014 un Direktīvas 2014/59 noteikumiem, bet nav tāds, kas ļautu konstatēt tiešo tiesisko saikni starp noregulējuma shēmu un Direktīvu 2014/59, kā tas prasīts šī sprieduma 177.–179. punktā minētajā judikatūrā.

183 Turklāt prasītāju minēto Direktīvas 2014/59 pantu tiesiskumu, iespējams, var apstrīdēt, apstrīdot valsts iestādes pieņemto noregulējuma shēmu, iesniedzot prejudiciālu nolēmumu par spēkā esamības vērtējumu.

184 Līdz ar to, tāpat kā to dara Parlaments un Padome, ir jākonstatē, ka prasītāju izvirzītā Direktīvas 2014/59 32., 38. un 43. panta prettiesiskuma un nepiemērojamības konstatēšana šajā lietā nekādi neietekmētu noregulējuma shēmas spēkā esamību un ka tādējādi pret tiem izvirzītā iebilde par prettiesiskumu ir jānoraida kā nepieņemama.

185 Otrām kārtām, attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 27. pantu saistībā ar iekšējās rekapitalizācijas instrumentu pietiek norādīt, ka VNV to nav piemērojusi noregulējuma shēmā un ka tādēļ arī iebilde par tā prettiesiskumu ir jānoraida kā nepieņemama.

186 Trešām kārtām, runājot par Regulas Nr. 806/2014 24. panta 2. punkta a) apakšpunktu, tajā ir noteikts, ka attiecībā uz uzņēmuma pārdošanas instrumentu noregulējuma shēmā nosaka instrumentus, aktīvus, tiesības un saistības, ko valsts noregulējuma iestāde pārved saskaņā ar Direktīvas 2014/59 38. panta 1. un 7. līdz 11. punktu. Šī tiesību norma neattiecas uz noregulējuma procedūras norisi un prasītāji neizskaidro, kādā veidā šīs tiesību normas piemērošana varētu izraisīt akcionāru tiesību tikt uzklausītiem pārkāpšanu pirms noregulējuma darbības veikšanas.

187 Līdz ar to iebilde par prettiesiskumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. panta 2. punkta a) apakšpunktu ir jānoraida kā nepieņemama.

188 Turklāt ir jānorāda, ka savos apsvērumos par Padomes iestāšanās rakstu prasītāji apgalvo, ka savā iebildē par prettiesiskumu tie apstrīd to, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētajā noregulējuma procedūrā nav ietvertas nekādas garantijas, kas regulētu VNV rīcību, veicot noregulējuma darbību. Tādējādi prasītāji atzīst, ka viņu iebilde par prettiesiskumu attiecas tikai uz šajā pantā paredzēto procedūru.

189 No iepriekš minētā izriet, ka ir jāuzskata, ka prasītāji ar to otrajā pamatā izvirzīto iebildi par prettiesiskumu apstrīd tikai Regulas Nr. 806/2014 18. panta spēkā esamību tiktāl, ciktāl šī tiesību norma, neparedzot to, ka VNV pirms noregulējuma darbības veikšanas uzklausa akcionārus, pārkāpjot to Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā garantētās tiesības tikt uzklausītam.

– *Par iebildi par Regulas Nr. 806/2014 18. panta prettiesiskumu*

190 Prasītāji apgalvo, ka noregulējuma procedūra, ko regulē Regulas Nr. 806/2014 18. pants, pārkāpj tiesības uz aizstāvību, jo tā neļauj iesaistīties personām, kuras skar noregulējuma darbība. Noregulējuma darbība esot tikusi veikta, neuzklausot attiecīgās personas un nedodot tām iespēju piekļūt vērtējuma ziņojumam, ar kuru ir pamatota darbība, un tādējādi – to apstrīdēt. Vienīgais iespējamais tiesiskās aizsardzības līdzeklis pret pagaidu vērtējumu, kas paredzēts Regulas Nr. 806/2014 20. pantā, būtu apstrīdēt pašu noregulējuma darbību, kas jau esot neatsaucama, jo ietver nodošanu trešai personai.

191 VNV apgalvo: tas, ka Regulā Nr. 806/2014 nav paredzēta akcionāru vai kreditoru oficiāla uzklausīšana pirms noregulējuma darbības veikšanas, esot pamatots ar sabiedrības interesēm. Noregulējuma darbības neattiecoties tikai uz vienu vienību, bet gan tās ietekmējot finanšu tirgu stabilitāti. Turklāt noregulējuma darbība neesot adresēta attiecīgās vienības akcionāriem un tāpēc neesot nepieciešams tos uzklausīt.

192 Parlaments un Padome apgalvo, ka noregulējamās vienības akcionāriem šīs noregulējuma procedūras ietvaros nav tiesību tikt uzklausītiem, pamatojoties uz Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Tie uzskata, ka katrā ziņā, ja vienības akcionāri varētu atsaukties uz tiesībām tikt uzklausītiem, šīs tiesības varētu tikt ierobežotas.

193 Turklāt Parlaments, Padome un Komisija apgalvo, ka gadījumā, ja noregulējamās iestādes akcionāriem būtu Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā nostiprinātās tiesības tikt uzklausītiem, šīs tiesības tiktu atzītas pat tad, ja Regulā Nr. 806/2014 nebūtu tieši paredzētas normas. Tas, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā nav noteikuma, kurā būtu tieši paredzēta akcionāru uzklausīšana, neizraisot šīs regulas prettiesiskumu, jo neviens noteikums šādu uzklausīšanu neaizliedzot.

194 Jānorāda, ka Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka tiesības uz labu pārvaldību ietver ikvienas personas tiesības tikt uzklausītai, pirms tiek veikts kāds individuāls pasākums, kas to varētu nelabvēlīgi ietekmēt.

195 Tiesības tikt uzklausītam garantē ikvienai personai iespēju administratīvajā procesā un pirms ikviena lēmuma, kas var nelabvēlīgi ietekmēt tās intereses, pieņemšanas lietderīgi un efektīvi izteikt savu viedokli. Turklāt ir jāprecizē, ka tiesībām tikt uzklausītam ir divējāds mērķis. Pirmkārt, tās palīdz pēc iespējas precīzākai un pareizākai lietas izmeklēšanai un faktu konstatēšanai, un, otrkārt, tās ļauj nodrošināt efektīvu ieinteresētās personas aizsardzību. Tiesību tikt uzklausītam mērķis it īpaši ir garantēt, lai ikviens nelabvēlīgs lēmums tiktu pieņemts, pilnībā pārzinot lietu, un tām it īpaši ir mērķis ļaut kompetentajai iestādei izlabot kļūdu vai ieinteresētajai personai sniegt informāciju par savu personisko situāciju, kas liecinātu par labu tam, lai lēmums tiktu pieņemts vai netiktu pieņemts, vai arī, lai tam būtu noteikts saturs (skat. spriedumu, 2020. gada 4. jūnijs, EĀDD/*De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 68. un 69. punkts un tajos minētā judikatūra).

196 Jānorāda, ka Tiesa ir apstiprinājusi tiesību tikt uzklausītam nozīmīgumu un to ļoti plašo piemērojamību Savienības tiesību sistēmā, uzskatot, ka šīs tiesības ir jāpiemēro ikvienā procedūrā, kuras rezultātā var tikt pieņemts nelabvēlīgs akts. Saskaņā ar Tiesas judikatūru tiesības tikt uzklausītam ir jāievēro pat tad, ja piemērojamajā tiesiskajā regulējumā šāda prasība nav tieši paredzēta (skat. spriedumus, 2012. gada 22. novembris, M., C-277/11, EU:C:2012:744,

85. un 86. punkts un tajos minētā judikatūra; 2020. gada 18. jūnijs, Komisija/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 67. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 7. novembris, *ADDE* /Parlaments, T-48/17, EU:T:2019:780, 89. punkts un tajā minētā judikatūra).

197 Tādējādi, ņemot vērā, ka šīs tiesības ir Savienības tiesību pamatprincips un vispārīgais princips, tiesību uz aizstāvību principa, kurā ietilpst tiesības tikt uzklausītam, piemērošanu nevar nedz izslēgt, nedz ierobežot ar tiesību normu, un tā ievērošana līdz ar to ir jānodrošina gan tad, ja pilnībā nepastāv konkrēts tiesiskais regulējums, gan tad, ja ir tiesiskais regulējums, kurā nav ņemts vērā minētais princips (skat. spriedumu, 2014. gada 18. jūnijs, Spānija/Komisija, T-260/11, EU:T:2014:555, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

198 Tādējādi tiesību tikt uzklausītam – kā Savienības tiesību sistēmas pamatprincipa un pamattiesību – piemērošanas jomā ietilpst gadījums, kad iestāde plāno pieņemt nelabvēlīgu aktu, proti, aktu, kas nelabvēlīgi var ietekmēt personas vai attiecīgās dalībvalsts intereses, un šo tiesību piemērošana nav atkarīga no tā, vai atvasinātajās tiesībās šajā ziņā ir paredzēta tieša tiesību norma (spriedums, 2014. gada 18. jūnijs, Spānija/Komisija, T-260/11, EU:T:2014:555, 64. punkts).

199 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 121. apsvērumu šajā regulā tiek ņemtas vērā pamattiesības un ievērotas tiesības, brīvības un principi, kas jo īpaši atzīti Hartā, tostarp tiesības uz aizstāvību, un tā būtu jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem. Otrkārt, nevienā Regulas Nr. 806/2014 tiesību normā nav nedz tieši izslēgtas, nedz ierobežotas attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru tiesības tikt uzklausītiem noregulējuma procedūras laikā.

200 Turklāt ir jānorāda, kā to dara Padome un Komisija, ka noregulējuma darbības, ko VNV noteikusi Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētās procedūras beigās, priekšmets ir vienības noregulējums. Vienība, kas ir noregulējuma priekšmets, ir jāuzskata par personu, attiecībā uz kuru ir pieņemts individuāls pasākums un attiecībā uz kuru Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir garantētas tiesības tikt uzklausītam.

201 Tādējādi ir jāņem vērā, ka šīs vienības akcionāri un kreditori nav noregulējuma darbības adresāti, un šī darbība nav arī attiecībā pret tiem pieņemts individuāls lēmums.

202 Tomēr ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. panta 1. punktu VNV var īstenot vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, rīkojoties saskaņā ar šīs regulas 18. pantā noteikto procedūru.

203 Tādējādi regulas 18. pantā paredzētā procedūra, pat ja tā nav individuāla procedūra, kas uzsākta pret attiecīgās vienības akcionāriem un kreditoriem, var izraisīt tādas noregulējuma darbības īstenošanu, kas var nelabvēlīgi ietekmēt to intereses.

204 Šī sprieduma 196. punktā minētajā Tiesas judikatūrā tiesības tikt uzklausītam ir plaši interpretētas kā tādas, kas ir garantētas ikvienai personai procesā, kura rezultātā var tikt pieņemts tai nelabvēlīgs akts. Līdz ar to nevar izslēgt, ka vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, akcionāri un kreditori noregulējuma procedūrā var atsaukties uz tiesībām tikt uzklausītiem.

205 Tomēr tiesību tikt uzklausītam īstenošana var tikt pakļauta ierobežojumiem saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru:

“Visiem šajā Hartā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos, un tajos jārespektē šo tiesību un brīvību būtība. Ievērojot proporcionalitātes principu,

ierobežojumus drīkst uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības."

206 Tādējādi ir jāpārbauda, vai tas, ka Regulā Nr. 806/2014 nav tiesību normas, kurā būtu tieši paredzēta attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru uzklausīšana minētās regulas 18. pantā paredzētās procedūras ietvaros, ir tiesību tikt uzklausītam īstenošanas ierobežojums, kas atbilst Hartas 52. panta 1. punktam.

207 Tiesa ir uzskatījusi, ka tādas pamattiesības kā tiesības uz aizstāvību nav absolūta priekšrocība, bet var ietvert ierobežojumus ar nosacījumu, ka tie faktiski atbilst vispārējas nozīmes interesēm, uz ko ir vērsts konkrētais pasākums, un ja attiecībā uz izvirzīto mērķi tie nav pārmērīga un nepieņemama iejaukšanās, kas pašā būtībā aizskar šādi garantētās tiesības (skat. spriedumus, 2013. gada 10. septembris, G. un R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 33. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2017. gada 20. decembris, *Prequ'Italia*, C-276/16, EU:C:2017:1010, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

208 Šajā ziņā VNV, kā arī Spānijas Karaliste, Parlaments un Padome apgalvo, ka akcionāru tiesību tikt uzklausītam ierobežojums esot pamatots, pirmkārt, ar mērķi nodrošināt finanšu tirgu stabilitāti un, otrkārt, ar nepieciešamību nodrošināt noregulējuma lēmumu efektivitāti, kuri ir jāpieņem ātri.

209 Pirmām kārtām, ir jānorāda, ka vairākos Regulas Nr. 806/2014 apsvērumos, it īpaši tās 12., 58. un 61. apsvērumā, ir norādīts, ka finanšu tirgu stabilitāte ir viens no ar šo regulu ieviesto noregulējuma mehānismu mērķiem.

210 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktu noregulējuma darbība tiek uzskatīta par sabiedrības interesēs esošu, ja tā ir vajadzīga, lai ar samērīgiem līdzekļiem sasniegtu vienu vai vairākus šīs pašas regulas 14. pantā minētos noregulējuma mērķus, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā. Viens no Regulas Nr. 806/2014 14. pantā paredzētajiem noregulējuma mērķiem ir it īpaši mērķis "izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, jo īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos, tostarp tirgus infrastruktūrās, un uzturēt tirgus disciplīnu", kā arī "aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem".

211 Šajā ziņā Tiesa norāda, ka finanšu pakalpojumiem ir centrālā loma Savienības ekonomikā. Bankas un kredītiestādes ir būtisks finansējuma avots uzņēmumiem, kas darbojas dažādos tirgos. Turklāt bankas bieži vien ir savstarpēji cieši saistītas un daudzas no tām darbojas starptautiskā tirgū. Šī iemesla dēļ vienas vai vairāku banku maksātnespēja rada risku, ka tā ātri izplatīsies uz citām bankām – gan attiecīgajā dalībvalstī, gan citās dalībvalstīs. Tas savukārt rada negatīvas ietekmes risku citās tautsaimniecības nozarēs (spriedumi, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 50. punkts; 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 72. punkts, un 2021. gada 25. marts, *Balgarska Narodna Banka*, C-501/18, EU:C:2021:249, 108. punkts).

212 Tiesa ir nolēmusi, ka mērķis nodrošināt finanšu sistēmas stabilitāti, izvairoties no lieliem valsts izdevumiem un samazinot konkurences izkropļojumus, pieder pie šāda veida sevišķām sabiedrības interesēm (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 69. punkts).

213 Turklāt Eiropas Cilvēktiesību tiesa (turpmāk tekstā – "ECT") 2004. gada 1. aprīļa savā nolēmumā *Camberrow MM5 AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, 6. punkts) uzskatīja, ka tādās ekonomiski jutīgās jomās kā banku sistēmas stabilitāte valstīm ir plaša rīcības brīvība un ka līdz ar to tas, ka akcionārs nevar piedalīties bankas pārdošanas procedūrā, nebija nesamērīgi, ņemot vērā leģitīmos mērķus aizsargāt kreditoru tiesības un saglabāt pienācīgu bankas maksātnespējas administrāciju.

214 Jānorāda arī uz 2016. gada 8. novembra spriedumu *Dowling* u.c. (C-41/15, EU:C:2016:836), kas pasludināts sakarā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par Padomes Otrās direktīvas 77/91/EEK (1976. gada 13. decembris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām [LESD 54. panta otrās daļas] nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV 1977, L 26, 1. lpp.), 8., 25. un 29. panta interpretāciju. Šī lieta attiecās uz valsts iestāžu ārkārtas pasākumu, kura mērķis bija ar kapitāla palielināšanas palīdzību novērst tādas sabiedrības maksātnespēju, kura – pēc iesniedzējtiesas domām – apdraud Savienības finansiālo stabilitāti. Tiesa uzskatīja, ka aizsardzība, kas ar Otro direktīvu 77/91 ir piešķirta akciju sabiedrības akcionāriem un kreditoriem attiecībā uz tās pamatkapitālu, nav attiecināma uz tādu valsts pasākumu, kas apstiprināts nopietnu dalībvalsts ekonomikas un finanšu sistēmas traucējumu situācijā un kura mērķis ir novērst sistēmisku apdraudējumu Savienības finanšu stabilitātei, kas rodas attiecīgās sabiedrības pašu līdzekļu nepietiekamības dēļ (spriedums, 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 50. punkts). Tiesa piebilda, ka Otrās direktīvas 77/91 normas neaizliedz tādu ārkārtas pasākumu attiecībā uz akciju sabiedrības pamatkapitālu, kādu bija veikušas valsts iestādes bez šīs sabiedrības kopsapulces apstiprināšanas nopietnu dalībvalsts ekonomikas un finanšu sistēmas traucējumu situācijā, lai novērstu sistēmisku risku un nodrošinātu Savienības finanšu stabilitāti (skat. spriedumu, 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

215 Šie apsvērumi pēc analoģijas ir piemērojami tādas bankas bijušo akcionāru situācijai, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra saskaņā ar Regulu Nr. 806/2014.

216 Turklāt ir jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta a) apakšpunktā norādītais noregulējuma otrais mērķis, proti, nodrošināt vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, kritiski svarīgo funkciju turpinātību, arī ietilpst vispārējo interešu mērķī aizsargāt finanšu tirgu stabilitāti.

217 Saskaņā ar Direktīvas 2014/59 2. panta 1. punkta 35. apakšpunktu iestādes kritiski svarīgas funkcijas ir definētas kā "darbības, pakalpojumi vai operācijas, kuru pārtraukšana, iespējams, vienā vai vairākās dalībvalstīs izraisīs reālajai ekonomikai būtisku pakalpojumu sniegšanas traucējumus vai izjauks finanšu stabilitāti kādas iestādes vai grupas lieluma, tirgus daļas, ārējās un iekšējās savstarpējās saiknes, sarežģītības vai pārrobežu darbību dēļ, īpaši ņemot vērā šo darbību, pakalpojumu un operāciju aizstājamību".

218 Šajā ziņā Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2016/778 (2016. gada 2. februāris), ar ko papildina Direktīvu 2014/59 attiecībā uz apstākļiem un nosacījumiem, saskaņā ar kuriem pilnībā vai daļēji var atlikt ārkārtas *ex post* maksājumus, un par kritērijiem darbību, pakalpojumu un operāciju noteikšanai attiecībā uz kritiski svarīgajām funkcijām un darbības jomu un saistīto pakalpojumu noteikšanu attiecībā uz galvenajām darbības jomām (OV 2016, L 131, 41. lpp.), 6. panta 1. punktā ir paredzēti kritiski svarīgo funkciju noteikšanas kritēriji. Runa ir par funkciju, ko nodrošina iestāde trešām pusēm, kas nav saistītas ar iestādi vai grupu, un attiecībā uz kuru ir iespējams, ka

tās darbības pēkšņa pārtraukšana, visticamāk, radītu būtisku negatīvu ietekmi trešām pusēm, radītu kaitīgu ietekmi vai apdraudētu tirgus dalībnieku vispārējo uzticēšanos saistībā ar attiecīgās funkcijas sistēmisku nozīmību trešām pusēm un iestādes vai grupas, kas nodrošina šo funkciju, sistēmisku nozīmību.

219 Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā mērķa garantēt vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību nolūks ir izvairīties no šo funkciju pārtraukšanas, kas varētu radīt traucējumus ne tikai attiecīgajā tirgū, bet arī visai Savienības finanšu stabilitātei.

220 Līdz ar to noregulējuma darbība, ņemot vērā, ka tās mērķis ir saglabāt vai atjaunot kredītiestādes finansiālo stāvokli, it īpaši, ciktāl tā ir alternatīva tās likvidācijai, ir jāuzskata par tādu, kas faktiski atbilst Savienības atzītam vispārējo interešu mērķim (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2021. gada 25. marts, *Balgarska Narodna Banka*, C-501/18, EU:C:2021:249, 108. punkts).

221 No iepriekš minētā izriet, ka noregulējuma procedūrai, kas ieviesta ar Regulu Nr. 806/2014 un aprakstīta tās 18. pantā, ir vispārējo interešu mērķis Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē, proti, mērķis nodrošināt finanšu tirgu stabilitāti, kas var attaisnot tiesību tikt uzklausītam ierobežojumu.

222 Otrām kārtām, vairāki Regulas Nr. 806/2014 apsvērumi liek domāt, ka tad, kad noregulējuma darbība kļūst nepieciešama, tā ir jāveic ātri. Runa tostarp ir par šīs regulas 26., 31. un 53. apsvērumu, kā arī it īpaši tās 56. apsvērumu, kurā ir paredzēts, ka, lai ierobežotu finanšu tirgu un ekonomikas traucējumus, noregulējuma procedūra būtu jāīsteno īsā laika posmā.

223 Šajā ziņā Tiesa ir uzskatījusi, ka Regulas Nr. 806/2014 mērķis saskaņā ar tās 8. apsvērumu ir ieviest efektīvākus noregulējuma mehānismus, kuriem būtu jābūt svarīgam instrumentam, lai novērstu kaitējumu, ko iepriekš ir izraisījusi banku kļūšana par maksātnespējīgām, un ka šāds mērķis paredz ātru lēmumu pieņemšanu, kā par to liecina minētās regulas 18. pantā paredzētie īsie termiņi, lai netiktu apdraudēta finanšu stabilitāte (spriedums, 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank* u.c./ECB, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 55. punkts).

224 Tādējādi Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā tostarp ir noteikts, ka, ja ECB uzskata, ka vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tā nekavējoties paziņo savu vērtējumu Komisijai un VNV. Saskaņā ar šī paša panta 2. punktu, ja VNV pati veic vērtējumu, par to nekavējoties paziņo ECB. Ja ir izpildīti tā 1. punktā izklāstītie nosacījumi, VNV pieņem noregulējuma shēmu, kuru saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu tūlīt pēc tās pieņemšanas nosūta Komisijai. Tad Komisijai ir 24 stundu termiņš noregulējuma shēmas apstiprināšanai vai iebildumu izteikšanai.

225 No tā izriet, ka, ja vienība atbilst noregulējuma darbības veikšanas nosacījumiem, proti, pirmkārt, tā atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, otrkārt, nepastāv pamatotas izredzes, ka citi privāta rakstura vai prudenciāli pasākumi novērsīs tās maksātnespēju saprātīgā termiņā un treškārt, ka tās noregulējums ir nepieciešams, lai sasniegtu vienu vai vairākus no Regulas Nr. 806/2014 14. pantā minētajiem mērķiem, tās pašas regulas 18. pants paredz, ka lēmums jāpieņem ļoti īsā laikā.

226 Šādas ātras lēmumu pieņemšanas mērķis it īpaši ir nodrošināt attiecīgās vienības kritiski svarīgo funkciju turpinātību un novērst vienības maksātnespējas sekas attiecībā uz finansiālo stabilitāti. Lēmuma pieņemšanas ātrums tādējādi ir nosacījums tā efektivitātei.

227 Tādējādi Tiesa jau ir nolēmusi, ka steidzamība, kas prasa tūlītēju kompetentās iestādes rīcību, attaisno tiesību tikt uzklausītām ierobežošanu personām, kuras skar pieņemtie pasākumi vides atbildības jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 9. marts, *ERG* u.c., C-379/08 un C-380/08, EU:C:2010:127, 67. punkts) un lauksaimniecības jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 15. jūnijs, *Dokter* u.c., C-28/05, EU:C:2006:408, 76. punkts).

228 Turklāt līdzekļu iesaldēšanas pasākumu jomā Tiesa ir nospriedusi, ka pamatojuma, uz kuru ir balstīta personas vārda vai organizācijas nosaukuma sākotnējā iekļaušana to personu sarakstā, pret kurām vērsti ierobežojoši pasākumi, paziņošana pirms šīs iekļaušanas varētu apdraudēt Savienības tiesībās noteikto līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas pasākumu efektivitāti. Lai sasniegtu piemērojamās regulas mērķi, šiem pasākumiem jau pēc to dabas ir jāpiemīt pārsteiguma momentam un tie ir jāpiemēro nekavējoties (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 338.–340. punkts; 2011. gada 21. decembris, Francija/*People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 61. punkts, un 2020. gada 12. februāris, *Amisi Kumba*/Padome, T-163/18, EU:T:2020:57, 51. punkts).

229 Iemeslu, kas ir saistīti arī ar Savienības tiesībās izvirzīto mērķi un tajās paredzēto pasākumu efektivitāti, dēļ Savienības iestādēm nav arī pienākuma uzklausīt prasītājus pirms to sākotnējās iekļaušanas to personu sarakstā, pret kurām vērsti ierobežojoši pasākumi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 341. punkts, un 2013. gada 25. aprīlis, *Gbagbo*/Padome, T-119/11, nav publicēts, EU:T:2013:216, 103. punkts).

230 Tas tā ir vēl jo vairāk gadījumos, kad tiesību tikt uzklausītam ierobežojums skar nevis vienību, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra, bet gan tās akcionārus vai kreditorus.

231 Tāpat ir jānorāda, ka savā 2004. gada 1. aprīļa nolēmumā *Camberrow MM5 AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799) ECT konstatēja, ka maksātnespējīgas bankas kā uzņēmuma, kurš turpina darboties, pārdošana ir veikta, lai panāktu ātru un skaidrāku tās kreditoru prasījumu apmierināšanu, kuri to gaidīja jau vairākus gadus, un maksātnespējas procedūras ātru pabeigšanu. Līdz ar to bankas pārdošanai paredzētajā procedūrā vienkāršība un ātrums bija ļoti nepieciešami. Ja tiesību aktā būtu paredzēts, ka maksātnespējas tiesai ir pienākums konsultēties ar visiem bankas akcionāriem un kreditoriem, tas izraisītu procedūras būtisku palēninášanos un līdz ar to kreditoriem izmaksājamo summu un maksātnespējas procedūras pabeigšanas papildu kavēšanos.

232 2005. gada 24. novembra spriedumā *Capital Bank AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, 136. punkts) ECT nosprieda, ka tādā ekonomiski jutīgā jomā kā banku sistēmas stabilitāte un noteiktās situācijās var pastāvēt primāra nepieciešamība rīkoties ar vislielāko rūpību un bez brīdinājuma, lai novērstu neatgriezenisku kaitējumu bankai, tās noguldītājiem un citiem kreditoriem vai banku un finanšu sistēmai kopumā.

233 Turklāt tas, ka noregulējuma darbība var radīt iejaukšanos attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru tiesībās uz īpašumu, nevar attaisnot pienākumu piešķirt tiem tiesības tikt uzklausītiem pirms tās veikšanas.

234 Šajā ziņā Vispārējā tiesa 2018. gada 13. jūlija sprieduma *K. Chrysostomides & Co.* u.c./Padome u.c. (T-680/13, EU:T:2018:486) 282. punktā jau uzsvēra, ka piemērojamām procedūrām ir jāsniedz konkrētajai personai pienācīga iespēja aizstāvēt savas intereses kompetentajās iestādēs. Lai

nodrošinātu šīs prasības, kas ir Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – "ECPAK"), kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī, 1. protokola 1. pantam raksturīga prasība, ievērošanu, jāaplūko piemērojamās procedūras vispārīgi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 368. punkts un tajā minētā judikatūra; 2013. gada 25. aprīlis, *Gbagbo*/Padome, T-119/11, nav publicēts, EU:T:2013:216, 119. punkts, un ECT, 2004. gada 20. jūlijs, *Bäck* pret Somiju, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, 56. punkts). Tātad šo prasību nevar interpretēt tādējādi, ka ieinteresētajai personai ir jāvar visos gadījumos aizstāvēt kompetentajās iestādēs savas intereses, pirms tiek veikti pasākumi, ar ko tiek aizskartas tās tiesības uz īpašumu (šajā nozīmē skat. ECT spriedumu, 2006. gada 19. septembris, *Maupas* un citi pret Franciju, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, 20. un 21. punkts).

235 Vispārējā tiesa uzskatīja, ka tas tā ir it īpaši tad, ja, kā tas ir noregulējuma darbības gadījumā, attiecīgie pasākumi nav uzskatāmi par sankciju un ietilpst īpašā steidzamības kontekstā. Šajā pēdējā minētajā ziņā Vispārējā tiesa norādīja, ka runa ir par to, lai novērstu konkrēto banku neizbēgamā sabrukuma risku, lai saglabātu dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti, kā arī, lai izvairītos no kaitējuma citām eurozonas dalībvalstīm. Iepriekšējas apspriešanas procedūras īstenošana, kuras ietvaros vairāki tūkstoši konkrēto banku noguldītāju un akcionāru būtu varējuši lietderīgi aizstāvēt savas intereses, pirms tiek pieņemtas kaitējumu radošās tiesību normas, būtu nenovēršami novilcinājusi pasākumu, kuru mērķis bija novērst šādu sabrukumu, piemērošanu. Tādējādi tiktu būtiski apdraudēts mērķis saglabāt šīs dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti un izvairīties no kaitējuma pārējām eurozonas dalībvalstīm, kas būtu pakļautas ievērojamam riskam (skat. spriedumu, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 282. punkts un tajā minētā judikatūra).

236 Šo vērtējumu apstiprināja Tiesa, kura uzskatīja, ka Vispārējā tiesa savu argumentāciju pamatoti balstīja uz ECT 2016. gada 21. jūlija spriedumu lietā *Mamatas* un citi pret Grieķiju (EC:ECHR:2016:0721JUD006306614), no kura izriet, ka prasība, saskaņā ar kuru ikvienam tiesību uz īpašumu ierobežojumam ir jābūt noteiktam likumā, nevar tikt interpretēta tādējādi, ka pirms šī likuma pieņemšanas būtu jāapspriežas ar attiecīgajām personām, it īpaši tad, ja šāda iepriekšēja apspriešanās būtu nenovēršami novilcinājusi to pasākumu piemērošanu, kuru mērķis ir novērst attiecīgo banku sabrukumu (spriedums, 2020. gada 16. decembris, Padome u.c./ *K. Chrysostomides & Co*. u.c., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P un C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 159. punkts).

237 Turklāt ir jāuzskata, ka nepieciešamība rīkoties ātri, neinformējot vienības akcionārus un kreditorus par to skarošās noregulējuma procedūras neizbēgamību, ir vērsta uz to, lai novērstu šīs vienības situācijas pasliktināšanos, kas kaitētu noregulējuma darbības efektivitātei. Proti, ja bankas akcionāri vai obligāciju turētāji tiktu informēti par to, ka tā varētu tikt pakļauta noregulējuma procedūrai un ka tādējādi tā ir tikusi uzskatīta par tādu, kura atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tas varētu tos mudināt pārdot savus vērtspapīrus tirgos un izraisīt masveida noguldījumu izņemšanu, kā rezultātā tiktu pasliktināta bankas finansiālā situācija un tiktu apgrūtināta vai pat padarīta neiespējama tāda risinājuma pieņemšana, kas varētu kavēt tās likvidāciju.

238 Šajā ziņā, kā tas izriet no Regulas Nr. 806/2014 116. apsvēruma, jebkāda informācija, ko sniedz attiecībā uz lēmumu pirms tā pieņemšanas – vai nu par noregulējuma nosacījumu izpildi, vai par konkrēta instrumenta vai darbības izmantošanu noregulējuma laikā –, ir uzskatāma par tādu, kas var ietekmēt attiecīgās darbības skartās sabiedriskās un privātās intereses.

239 Līdz ar to ir jāuzskata, ka konsultēšanās ar attiecīgās vienības akcionāriem un kreditoriem pirms noregulējuma darbības noteikšanas ieviešana Regulā Nr. 806/2014 izraisītu būtisku procedūras palēninášanu un apdraudētu gan darbības mērķu sasniegšanu, gan tās efektivitāti.

240 Turklāt, ņemot vērā noregulējuma darbības noteikšanas steidzamību, nebūtu iespējams iepriekš apspriesties ar akcionāriem, it īpaši grūtību, kas saistītas ar viņu identificēšanu, dēļ. Kā norāda Spānijas Karaliste un Padome, ņemot vērā, ka akcijas un obligācijas tiek nepārtraukti tirgotas tirgos, praktiski neesot iespējams uzzināt, ar kuriem individuālajiem un institucionālajiem ieguldītājiem būtu jāsazinās.

241 No visa iepriekš minētā izriet, ka vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, akcionāru un kreditoru uzklausīšana pirms šīs darbības noteikšanas apdraudētu finanšu tirgu stabilitātes un vienības kritiski svarīgo funkciju turpinātības mērķus, kā arī noregulējuma procedūras ātruma un efektivitātes prasības.

242 Līdz ar to tādas tiesību normas neesamība, kurā būtu paredzēta attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru uzklausīšana Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētās procedūras ietvaros, ir tiesību tikt uzklausītam ierobežojums, kas ir pamatots un nepieciešams, lai sasniegtu vispārējo interešu mērķi, un tas atbilst samērīguma principam atbilstoši Hartas 52. panta 1. punktam.

243 Šo secinājumu neliek apstrīdēt citi prasītāju argumenti.

244 Pirmkārt, prasītāji norāda, ka iepriekšējas akcionāru uzklausīšanas neesamība neļaujot VNV ar iestādes korporatīvo struktūru vai tās akcionāru starpniecību uzzināt par privātu pasākumu (tādu kā kapitāla palielināšana, valdes apstiprināta uzņēmējdarbības plāna izpilde vai aktīvu pārdošana), kas nav noregulējums, esamību.

245 Jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu VNV pieņem noregulējuma shēmu vienīgi tad, ja, ņemot vērā laika resursus un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka alternatīvi privātā sektora pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz vienību, vieni paši vai kopā ar noregulējuma darbību pieņemamā termiņā novērstu vienības maksātnespēju.

246 Tādējādi VNV ir jāpārbauda, vai darbības, kuras banka jau ir paredzējusi grūtību pārvarēšanai, var tikt īstenotas saprātīgā termiņā, lai izvairītos no tās maksātnespējas. Ja noregulējuma procedūras uzsākšanas laikā bija paredzēti alternatīvi privāta rakstura pasākumi, jo īpaši prasītāju minētie pasākumi, piemēram, kapitāla palielināšana, valdes apstiprinātā uzņēmējdarbības plāna īstenošana vai aktīvu pārdošana, attiecīgajai vienībai vai tās korporatīvajām struktūrām par tiem bija jāinformē VNV. VNV uzdevums nav meklēt alternatīvus privāta rakstura risinājumus, par kuriem banka pati nezinātu.

247 Tāpēc prasītāji nevar apgalvot, ka akcionāri individuālas uzklausīšanas ietvaros, kas notiktu pēc noregulējuma procedūras uzsākšanas, varētu informēt VNV par citu alternatīvu pasākumu esamību, kas būtu iespējami, ņemot vērā attiecīgās vienības stāvokli, kas varētu novērst vienības maksātnespēju saprātīgā termiņā un par kuriem VNV nav informējusi pati banka vai tās korporatīvās struktūras.

248 Otrkārt, prasītāji norāda, ka ne finanšu stabilitātes nodrošināšanas mērķis, ne nepieciešamība ātri veikt noregulējuma darbību neattaisno pilnīgu vienības akcionāru tiesību tikt uzklausītiem atcelšanu, ciktāl Regulā Nr. 806/2014 varētu paredzēt akcionāru uzklausīšanu pēc noregulējuma darbības veikšanas.

249 Šajā ziņā pietiek norādīt, kā to dara *Banco Santander* un Parlaments, ka akcionāru uzklausīšana pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas nevarētu mainīt šīs darbības saturu un tādējādi nevarētu izraisīt tās atcelšanu.

250 Treškārt, prasītāji norāda, ka pastāv nepamatotas atšķirības starp aplūkotajām tiesību normām, no vienas puses, un Regulas Nr. 1024/2013 22. panta un ECB Regulas (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido vienotās uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (“VUM pamatregula”) (OV 2014, L 141, 1. lpp.), 31. panta noteikumiem, no otras puses, kuros ir atzītas tiesības tikt uzklausītam pirms tiek pieņemts lēmums par kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, kas var negatīvi ietekmēt iestādes tiesības.

251 Jākonstatē, kā to dara VNV, ka Regulā Nr. 806/2014 nav iekļauts neviens līdzvērtīgs noteikums, lai tostarp ļautu veikt noregulējuma darbības ārkārtas situācijās un novērstu negatīvas sekas finanšu tirgos. Kā norāda Padome, šie noteikumi nav piemērojami Regulas Nr. 806/2014 18. pantā minētās noregulējuma procedūras laikā. Turklāt tie paredz, ka tiesības tikt uzklausītam tiek piešķirtas lēmuma adresātam, t. i., bankai, uz kuru attiecas ECB uzraudzības pasākums.

252 Tādējādi no šiem noteikumiem, kas piešķir tiesības tikt uzklausītam iestādei, kurai adresēts lēmums, nevar secināt, ka tādas pašas tiesības būtu jāatzīst vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, akcionāriem vai kreditoriem.

253 Turklāt pretēji prasītāju apgalvotajam Regulas Nr. 1024/2013 22. panta 1. punkta otrajā daļā un VUM pamatregulas 31. panta 4. punktā ir paredzēti īpaši noteikumi, ja ir jāpieņem steidzams lēmums, kas izslēdz iespēju attiecīgajām personām tikt uzklausītām pirms lēmuma pieņemšanas.

254 Ceturtkārt, prasītāji norāda, ka VNV ieviestā akcionāru un kreditoru uzklausīšanas procedūra saistībā ar 3. vērtējumu neļauj novērst neiespējamību iesniegt apsvērumus saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzēto procedūru.

255 Ar šo argumentu prasītāji vēlējās atbildēt uz VNV, Padomes un Komisijas konstatējumu, ka *Banco Popular* akcionāru uzklausīšanas procedūra tika ieviesta saistībā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktā paredzēto 3. vērtējumu, lai gan šāda uzklausīšana regulā nav paredzēta. Šī konstatējuma mērķis bija ilustrēt to, ka, neesot steidzamībai vai riskiem finanšu tirgu stabilitātei, VNV nodrošina akcionāru tiesību tikt uzklausītam ievērošanu, organizējot uzklausīšanu pirms lēmuma pieņemšanas par viņu tiesībām uz iespējamo kompensāciju saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu, pat ja šāda uzklausīšana nav tieši paredzēta Regulā Nr. 806/2014.

256 No visa iepriekš minētā izriet, ka ir jānoraida iebilde par Regulas Nr. 806/2014 18. panta prettiesiskumu, ciktāl ar tajā noteikto procedūru tiekot pārkāptas tiesības tikt uzklausītam, jo tajā neesot paredzēta attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru uzklausīšana.

257 Tādēļ otrais pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 21., 22., 24. un 27. pantu, kā arī Direktīvas 2014/59 38. un 63. pantu tiekot pārkāptas Hartas 17. panta 1. punktā nostiprinātās tiesības uz īpašumu un Hartas 16. pantā nodrošinātais darījumdarbības brīvības princips

258 Prasītāji, pamatojoties uz LESD 277. pantu, izvirza iebildi par Regulas Nr. 806/2014 21., 22., 24. un 27. panta, kā arī Direktīvas 2014/59 38. un 63. panta prettiesiskumu. Tie apgalvo, ka ar šiem pantiem tiekot pārkāptas tiesības uz īpašumu un darījumdarbības brīvības princips, jo tie ļauj pārdot finanšu iestādes akcijas un pilnvaro noregulējuma iestādes samazināt kapitālu līdz nullei, anulējot akcijas, neuzklausot akcionārus un nesaņemot to piekrišanu. Tas, ka ar Regulu Nr. 806/2014 un Direktīvu 2014/59 VNV tiekot piešķirtas pārmērīgi lielas ekspropriācijas pilnvaras, nedodot akcionāriem tiesības tikt uzklausītiem vai iesniegt apsvērumus, radot nesamērīgu iejaukšanos Hartas 16. un 17. pantā nostiprinātajās tiesībās.

259 Attiecībā uz Direktīvas 2014/59 38. un 63. pantu, kā arī Regulas Nr. 806/2014 27. pantu, kas attiecas uz iekšējo rekapitalizācijas instrumentu, pietiek konstatēt, ka VNV tos nav piemērojusi noregulējuma shēmā. Tādējādi, piemērojot šī sprieduma 177.–179. punktā minēto judikatūru, ciktāl starp šiem pantiem un noregulējuma shēmu nav tiešas juridiskas saiknes, iebilde par prettiesiskumu attiecībā uz tiem ir jānoraida kā nepieņemama.

260 Pārējie Regulas Nr. 806/2014 panti, kuru tiesiskumu apstrīd prasītāji, ir 21. pants, kas attiecas uz pašu kapitāla instrumentu norakstīšanu un konvertāciju, 22. pants par vispārējiem principiem, kas reglamentē noregulējuma instrumentus, un 24. pants, kas attiecas uz uzņēmuma pārdošanas instrumentu.

261 Prasītāji pēc būtības apgalvo, ka Regulas Nr. 806/2014 21., 22. un 24. pants pārkāpj Hartas 17. panta 1. punktā garantētās tiesības uz īpašumu, jo tie piešķir VNV pilnvaras samazināt vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, kapitālu līdz nullei, norakstīt un konvertēt attiecīgos pašu kapitāla instrumentus un to pārdot, neuzklausot vienības akcionārus un nesaņemot viņu piekrišanu.

262 Šajā ziņā jāatgādina, ka Hartas 41. pants paredz, ka tiesības uz labu pārvaldību ietver ikvienas personas tiesības tikt uzklausītai pirms tiek veikts kāds individuāls pasākums, kas to varētu nelabvēlīgi ietekmēt.

263 Pietiek konstatēt, kā to ir izdarījusi VNV, ka šīs tiesības ir atšķirīgas no Hartas 17. panta 1. punktā garantētajām tiesībām uz īpašumu.

264 Tāpēc tas, ka prasītāju apstrīdētajos Regulas Nr. 806/2014 noteikumos nav paredzēta akcionāru uzklausīšana, nevar liecināt par to tiesību uz īpašumu pārkāpumu.

265 Jānorāda, ka pārējās prasības pieteikuma daļās prasītāji neatsaucas uz Regulas Nr. 806/2014 21., 22. un 24. panta noteikumiem un neizvirza nevienu konkrētu argumentu, kas varētu pierādīt, ka šo noteikumu piemērošana radītu Hartas 17. panta 1. punktā garantēto tiesību uz īpašumu pārkāpumu.

266 Turklāt attiecībā uz Hartas 16. pantā garantēto darījumdarbības brīvību, pirmkārt, jānorāda, kā to dara VNV, Padome un Komisija, ka prasītāji neprecizē, kuras ar darījumdarbības brīvību garantētās tiesības tiek pārkāptas ar apstrīdētajām Regulas Nr. 806/2014 normām. Proti, Tiesa ir precizējusi, ka ar Hartas 16. pantu piešķirtā aizsardzība ietver brīvību nodarboties ar

saimniecisko darbību vai komercdarbību, līgumu slēgšanas brīvību un brīvu konkurenci (spriedumi, 2013. gada 22. janvāris, *Sky Österreich*, C-283/11, EU:C:2013:28, 42. punkts; 2020. gada 16. jūlijs, *Adusbef* un *Federconsumatori*, C-686/18, EU:C:2020:567, 82. punkts, un 2021. gada 15. aprīlis, *Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie)* u.c., C-798/18 un C-799/18, EU:C:2021:280, 56. punkts). Otrkārt, pietiek konstatēt, ka prasītāji neizvirza nevienu argumentu, kas varētu pierādīt šīs brīvības pārkāpumu.

267 Attiecībā uz prasītāju apgalvojumu, ka kompensācijas nepiešķiršana esot ECPAK 1. protokola 1. panta pārkāpums, pietiek norādīt, ka tas ir balstīts uz kļūdainu Regulas Nr. 806/2014 noteikumu interpretāciju. Jāatgādina, ka Regulā Nr. 806/2014 ir tieši paredzēta iespēja, ka vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, akcionāriem un kreditoriem var izmaksāt kompensāciju saskaņā ar minētās regulas 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu, ja viņiem ir radušies lielāki zaudējumi par tiem, kas būtu radušies, ja likvidācija notiktu saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

268 Turklāt prasītāji norāda, ka iebildes par prettiesiskumu apmierināšana pierādītu, ka viņu tiesību uz īpašumu ierobežojums, kas noteikts noregulējuma shēmā, nav juridiski pamatots, jo tas neatbilst Hartas 52. panta 1. punktā noteiktajām nepieciešamības un samērīguma prasībām. Tā kā *Banco Popular* akcionāriem tika atņemtas tiesības uz īpašumu, bet viņi netika uzklausīti un nesaņēma kompensāciju, šīs tiesības esot pārkāptas.

269 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka šie argumenti nav vērsti uz Regulas Nr. 806/2014 vai Direktīvas 2014/59 noteikumu, bet gan uz noregulējuma shēmas apstrīdēšanu. Tāpēc tie tiks izskatīti astotā pamata ietvaros.

270 Visbeidzot, prasītāji savos apsvērumos par iestāšanās rakstiem arī piebilst, ka Regula Nr. 806/2014 un Direktīva 2014/59 piešķir VNV nesamērīgas pilnvaras, kas neattaisnotu iemeslu dēļ var izraisīt maksātspējīgu finanšu iestāžu izzušanu, kas esot pretrunā judikatūrai, kas ir izklāstīta 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (10/56, EU:C:1958:8).

271 Pietiek konstatēt, ka ar šo argumentu prasītāji izvirza jaunu iebildi par prettiesiskumu, apgalvojot, ka ar Regulu Nr. 806/2014 un Direktīvu 2014/59 ir pārkāpts pilnvaru deleģēšanas princips.

272 Tādējādi šis arguments ir jāuzskata par jaunu pamatu, kas, tā kā tas ir izvirzīts tikai apsvērumu par iestāšanās rakstu stadijā, ir novēlots. Šī jaunā iebilde par prettiesiskumu nav pamatota ar tiesiskiem vai faktiskiem elementiem, kas atklājušies procesa gaitā, un ir jānoraida kā nepieņemama saskaņā ar Reglamenta 84. panta 1. punktu.

273 Līdz ar to trešais pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.

Par pirmo un ceturto pamatu, ar kuriem tiek apgalvota noregulējuma shēmas pamatojuma neesamība, Hartas 41. panta 2. panta b) un c) apakšpunktā paredzēto tiesību uz labu pārvaldību pārkāpums un Hartas 47. pantā paredzēto tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpums

274 Ar pirmo un ceturto pamatu prasītāji pēc būtības izvirza trīs iebildumus. Tie apgalvo, ka VNV, nenodrošinot tiem piekļuvi noregulējuma shēmai un 2. vērtējumam, ir pārkāpusi, pirmkārt, Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, otrkārt, Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās tiesības piekļūt lietas materiāliem un, treškārt, Hartas 47. pantā paredzētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.

– *Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu*

275 Prasītāji apgalvo, ka VNV nav izpildījusi savu Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu. Tie būtībā norāda, ka noregulējuma shēmas, kā arī 1. un 2. vērtējuma neizpaušana pilnībā tiem neļāva uzzināt iemeslus, kādēļ VNV pieņēma noregulējuma shēmu.

276 Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā, kas attiecas uz tiesībām uz labu pārvaldību, ir paredzēts, ka šīs tiesības ietver pārvaldes pienākumu pamatot savus lēmumus.

277 Saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru LESD 296. pantā paredzētajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta raksturam un skaidri un nepārprotami jāatklāj aktu sagatavojušās iestādes argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai īstenot savu kontroli. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šā tiesību akta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu attiecīgo jomu regulējošo tiesību normu kopumu (skat. spriedumus, 2019. gada 8. maijs, *Landeskreditbank Baden-Württemberg*/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 85. un 87. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2020. gada 21. oktobris, ECB/*Estate of Espírito Santo Financial Group*, C-396/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:845, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

278 Turklāt lēmuma pamatojuma precizitātes pakāpei ir jābūt samērīgai ar materiālajām iespējām un tehniskajiem nosacījumiem vai termiņu, kurā tas jāsniedz (skat. spriedumus, 2012. gada 6. novembris, *Éditions Odile Jacob*/Komisija, C-551/10 P, EU:C:2012:681, 48. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 23. maijs, *KPN*/Komisija, T-370/17, EU:T:2019:354, 139. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2021. gada 27. janvāris, *KPN*/Komisija, T-691/18, nav publicēts, EU:T:2021:43, 162. punkts).

279 Pirmām kārtām, prasītāji norāda, ka atsevišķas rindkopas, kas tika izlaistas noregulējuma shēmas nekonfidenciālajā versijā, kurai tiem bija piekļuve, bija būtiskas, lai uzzinātu tās iemeslus un īstenotu savas tiesības uz aizstāvību. Šo rindkopu neesamība traucējot prasītājiem uzzināt iemeslus, kuru dēļ VNV izmantoja noregulējuma shēmu, un esot uzskatāma par tās pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

280 Pirmkārt, prasītāji prasības pieteikumā uzskaitīja vairākus noregulējuma shēmas punktus, kuri nebija iekļauti redakcijā, kuru VNV sākotnēji publicēja savā tīmekļvietnē 2017. gada 11. jūlijā, un kuri, viņuprāt, ir svarīgi tās aspekti.

281 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka dažādie prasītāju norādītie noregulējuma shēmas punkti ir pilnībā izklāstīti noregulējuma shēmas mazāk rediģētajās redakcijās, kas publicētas VNV tīmekļvietnē 2018. gada 2. februārī un 31. oktobrī, un ka prasītāji varēja ar tiem iepazīties pirms replikas iesniegšanas.

282 Otrkārt, prasītāji norāda, ka noregulējuma shēmā nav norādīts iemesls, kāpēc netika pieņemti agrīnas iejaukšanās, pārstrukturēšanas vai prudenciālās uzraudzības pasākumi. Šajā ziņā tie apgalvo, ka noregulējuma shēmā ir vienīgi norādīts, ka iestāde ir "maksātnespējīga", neprecizējot iemeslus un nepaskaidrojot, kāpēc agrīnās iejaukšanās pasākumi nebija pietiekami. Replikā

prasītāji piebilst, ka, ņemot vērā trūkumus noregulējuma shēmas jaunākajā redakcijā, ko publiskojusi VNV, tie joprojām nezina iemeslus, kas bija par pamatu *Banco Popular* noregulējumam un uzņēmuma pārdošanas instrumenta izvēlei.

283 Šajā ziņā no noregulējuma shēmas izriet, ka VNV paskaidroja, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, un tas ir pietiekams pamatojums šīs shēmas pieņemšanai.

284 It īpaši noregulējuma shēmas 2. pantā VNV norādīja, ka ECB uzskatīja, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 4. punkta c) apakšpunkta noteikumiem. Tā atklāja, ka dažādi fakti norāda uz to, ka *Banco Popular* tuvākajā nākotnē visticamāk nespēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā. Turklāt ECB vērtējumā aprakstītās un noregulējuma shēmā atgādinātās *Banco Popular* grūtības ir pietiekamas, lai izskaidrotu, ka *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamā maksātnespējas situācija izrietēja no tās likviditātes situācijas pasliktināšanās.

285 No tā izriet, ka noregulējuma shēma ir juridiski pietiekami pamatota un ka prasītāji varēja saprast *Banco Popular* maksātnespējas iemeslus un noregulējuma shēmas pieņemšanas pamatojumu.

286 Turklāt noregulējuma shēmas 26. apsvērumā ir uzskaitītas darbības, kas veiktas, lai mēģinātu atrisināt *Banco Popular* grūtības pirms noregulējuma. Noregulējuma shēmas 3. pants attiecas uz alternatīviem pasākumiem un tajā saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir noteikts, ka nav nekādu pamatotu izredžu, ka privāta rakstura alternatīvi pasākumi vai uzraudzības pasākumi, vai arī attiecīgo pašu kapitāla instrumentu norakstīšana vai konvertēšana novērstu *Banco Popular* maksātnespēju saprātīgā termiņā.

287 It īpaši noregulējuma shēmas 3.3. pantā VNV uzskatīja, ka nav pamatotu izredžu, ka prudenciālie pasākumi, tostarp agrīnās intervences pasākumi, varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju. VNV norādīja, ka, novērtējot *Banco Popular* maksātnespēju vai iespējamo maksātnespēju, ECB apstiprināja, ka nav pieejami prudenciāli vai agrīnas intervences pasākumi, kas varētu nekavējoties atjaunot bankas likviditātes stāvokli un dot tai pietiekami daudz laika sabiedrības darījuma vai cita risinājuma īstenošanai. Pasākumi, kas ir pieejami ECB kā kompetentajai iestādei atbilstoši Direktīvas 2013/36 104. pantam un Direktīvas 2014/59 27.–29. pantam vai saskaņā ar Regulas Nr. 1024/2013 16. pantu, nevarēja garantēt, ka banka varēs samaksāt savas saistības un citus parādus noteiktajā termiņā, ņemot vērā novērotā likviditātes stāvokļa pasliktināšanās apjomu un tempu.

288 No tā izriet, ka noregulējuma shēmā VNV pietiekami paskaidroja iemeslus, kuru dēļ agrīnās iejaukšanās pasākumi nebija pietiekami, lai atrisinātu *Banco Popular* grūtības.

289 Visbeidzot, jānorāda, ka noregulējuma shēmas 44.–46. apsvērumā ir izskaidrots, kāpēc netika īstenots 2016. gada noregulējuma plāns un jo īpaši Regulas Nr. 806/2014 27. pantā paredzētais iekšējais rekapitalizācijas instruments.

290 Noregulējuma shēmas 5. pants attiecas uz noregulējuma instrumenta izvēli, un tostarp šīs shēmas 5.3. pantā VNV paskaidro iemeslu, kādēļ citi Regulas Nr. 806/2014 22. panta 2. punktā uzskaitītie instrumenti neļauj sasniegt noregulējuma mērķus tādā pašā mērā.

291 Ir jāsecina, ka noregulējuma shēma ir juridiski pietiekami pamatota un ka noregulējuma shēmas dažādie noteikumi ļāva prasītājiem saprast iemeslus, kuru dēļ par noregulējuma instrumentu tika izvēlēts uzņēmuma pārdošanas instruments.

292 Turklāt jānorāda, ka prasītāju argumenti par pamatojuma trūkumu ir vispārīgi, tie neattiecas uz noregulējuma shēmas saturu un nepamato, kādēļ tajā ietvertie un šajā spriedumā minētie apstākļi ir nepietiekami, lai saprastu tās darbības jomu.

293 Tādēļ ir jāuzskata, ka prasītāju argumenti nav pietiekami, lai konstatētu, ka attiecībā uz noregulējuma shēmu ir pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu.

294 Otrām kārtām, prasītāji prasības pieteikumā norāda, ka tiem netika paziņots 2. vērtējums, tāpēc tiem nebija iespējams uzzināt neatkarīgā eksperta izmantotos vērtēšanas kritērijus.

295 Tomēr 2. vērtējums arvien mazāk aizklātās redakcijās tika publicēts VNV tīmekļvietnē 2018. gada 2. februārī un 31. oktobrī.

296 Jākonstatē, ka replikā pēc šīm publikācijām prasītāji neizvirza nevienu argumentu par 2. vērtējuma pamatojuma nepietiekamību.

297 Katrā ziņā jānorāda, ka 2. vērtējumā *Deloitte* paskaidroja izmantoto metodoloģiju un jo īpaši norādīja, ka, lai noteiktu *Banco Popular* ekonomisko vērtību, tā izmantoja *Banco Popular* pārdošanas scenāriju, piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, kas paredzēja, ka pārdodamie aktīvi un saistības jānovērtē atbilstoši komerciāliem nosacījumiem. Tā paskaidroja, ka tās veiktā ekonomiskā vērtējuma mērķis bija sniegt aprēķinu par vērtību, ko potenciālais pircējs varētu piedāvāt par visu banku, un ka tā ir izmantojusi aktīvu kategorijas pieeju. Tā arī norādīja, ka ir pamatojusies uz Direktīvas 2014/59 36. panta (kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. pantam) prasībām un Eiropas Banku iestādes (EBI) 2017. gada 23. maija galīgo projektu attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem Nr. 2017/05 par vērtējumu noregulējuma mērķiem. Turklāt 2. vērtējumā *Deloitte* paskaidroja savu pieeju katras aktīvu kategorijas novērtēšanai.

298 No tā izriet, ka 2. vērtējumā izmantotie vērtēšanas kritēriji bija pietiekami izskaidroti.

299 Trešām kārtām, prasītāji norāda, ka līdz ar noregulējuma shēmas pieņemšanu vairs nebija iemesla nepubliskot tās un 2. vērtējuma tekstu pilnībā. Replikā tie apstrīd to, ka vienīgi noregulējuma shēmas adresātam, proti, *FROB*, būtu tiesības saņemt pamatotu lēmumu. Tā kā prasītājiem ir tiesības apstrīdēt noregulējuma shēmu, tiem esot tiesības saņemt pamatotu lēmumu.

300 Šajā ziņā jāatgādina, ka prasītāji nav noregulējuma shēmas, kas adresēta *FROB*, adresāti. Prasītāji ir uzskatāmi par trešām personām, un tādēļ tiem nav tiesību uz noregulējuma shēmas paziņošanu.

301 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 29. panta 5. punktu VNV savā oficiālajā tīmekļvietnē publisko vai nu noregulējuma shēmas kopiju, vai paziņojumu, kurā ir apkopota noregulējuma darbību ietekme, jo īpaši – ietekme uz privātajiem klientiem.

302 Šajā lietā 2017. gada 7. jūnijā VNV savā tīmekļvietnē publicēja paziņojumu, kurā informēja par noregulējuma shēmas pieņemšanu, kopā ar dokumentu, kurā apkopotas noregulējuma sekas atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 29. panta 5. punktam. VNV 2017. gada 11. jūlijā publicēja

noregulējuma shēmas nekonfidenciālo versiju. VNV turklāt savā tīmekļvietnē 2018. gada 2. februārī un vēlāk 2018. gada 31. oktobrī publicēja mazāk rediģētas nekonfidenciālas noregulējuma shēmas un 1. un 2. vērtējuma redakcijas.

303 Turklāt Regulas Nr. 806/2014 88. panta 5. punktā ir paredzēts:

"Pirms tiek izpausta jebkāda informācija, [VNV] nodrošina, ka tā nesatur konfidenciālu informāciju, jo īpaši, novērtējot sekas, ko izpaušana varētu radīt sabiedrības interesēm saistībā ar finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku un fizisku un juridisku personu komerciālajām interesēm, kā arī pārbaužu, izmeklēšanu un revīziju mērķiem. Informācijas izpaušanas seku novērtēšanas procedūra ietver īpašu izvērtējumu par sekām, ko radītu 8. un 9. pantā minēto noregulējuma plānu, jebkādas saskaņā ar 10. pantu veiktas novērtēšanas rezultātu un 18. pantā minēto noregulējuma shēmu satura un detaļu izpaušana."

304 Šis noteikums tieši paredz VNV pienākumu pirms noregulējuma shēmas publicēšanas vai paziņošanas trešai personai nodrošināt, ka tā nesatur konfidenciālu informāciju. Šis pienākums attiecas arī uz 2. vērtējumu, kas ir noregulējuma shēmas pielikums un kas ir tās neatņemama sastāvdaļa, piemērojot minētās shēmas 12.2. pantu.

305 Šajā ziņā jānorāda, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka Komisijas lēmums, ar kuru tiek konstatēta sūdzības iesniedzēja norādītā valsts atbalsta neesamība, ņemot vērā pienākumu ievērot komercnoslēpumu, var būt pietiekami pamatots, neietverot visus skaitliskos datus, uz kuriem ir balstīta šīs iestādes argumentācija (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste*/*UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 108.–111. punkts). Līdz ar to šāda lēmuma nekonfidenciālā versija, ja tajā skaidri un nepārprotami ir norādīta minētās iestādes argumentācija, kā arī tās izmantotā metodoloģija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt šos pamatojumus un Vispārējā tiesa varētu veikt savu kontroli attiecībā uz to, ir pietiekama, lai izpildītu šai pašai iestādei noteikto pienākumu norādīt pamatojumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 21. decembris, *Club Hotel Loutraki* u.c./Komisija, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 55. punkts).

306 Turklāt attiecībā uz ekonomikas elementiem, kurus *Deloitte* izmantoja 2. vērtējumā un kurus VNV ņēma vērā noregulējuma shēmā, nevar apstrīdēt, ka tie ir sarežģīti tehniski novērtējumi. Tā kā no noregulējuma shēmas ir iespējams skaidri izsecināt VNV argumentāciju, kas ļauj vēlāk apstrīdēt tās pamatotību kompetentā tiesā, būtu pārmērīgi prasīt īpašu pamatojumu katrai no tajā sniegtajām tehniskajām izvēlēm vai katram skaitliskajam elementam, uz kuriem ir balstīta šī argumentācija (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste*/*UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 108. punkts un tajā minētā judikatūra).

307 Pirmkārt, prasītāji neapstrīd, ka noregulējuma shēma un 2. vērtējums satur konfidenciālu informāciju, kuru VNV ir pienākums aizsargāt. Otrkārt, prasītāji neprecizē, cik lielā mērā dati, kuri noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma nekonfidenciālajās versijās joprojām ir aizklāti, bija nepieciešami noregulējuma shēmas izpratnei.

308 Tādējādi prasītāji nav pierādījuši, ka VNV nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, aizklājot ekonomiskos datus noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma nekonfidenciālajās versijās.

309 Līdz ar to ir jāuzskata, ka prasītāji nevar ne apgalvot, ka tiem ir tiesības saņemt noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma pilnas redakcijas, ne arī to, ka tiem būtu tiesības uz šo redakciju publicēšanu.

310 Ceturtām kārtām, replikā prasītāji vienīgi norāda – tas, ka netika publicēts 1. vērtējums, kas vēlāk rediģētā veidā tika iesniegts 2018. gada februārī un mazāk rediģētā veidā – 2018. gada oktobrī, tiem liedza iepazīties ar būtisku noregulējuma shēmas daļu.

311 Pietiek konstatēt, ka šis apgalvojums nav pietiekams, lai pierādītu pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, jo prasītāji nepaskaidro, kuru noregulējuma shēmā ietverto VNV argumentācijas daļu tie nespēja saprast tāpēc, ka nebija publicēts viss 1. vērtējums.

312 Piektām kārtām, prasītāji norāda, ka VNV nevar apgalvot, ka ir izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, 2018. gada 2. februārī un 31. oktobrī publicējot noregulējuma shēmu un 1. un 2. vērtējumu mazāk aizklātās redakcijās, jo šo pienākumu nevarot izpildīt *a posteriori*.

313 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka secīgās publikācijas VNV tīmekļvietnē attiecas uz noregulējuma shēmu un 1. un 2. vērtējumu to sākotnējās redakcijās. Šo publikāciju mērķis bija nodrošināt sabiedrībai plašāku piekļuvi šiem dokumentiem, atklājot to daļas, kas sākotnēji tika uzskatītas par konfidenciālām. VNV nolūks nebija publicēt informāciju, kas jau sākotnēji nebija iekļauta noregulējuma shēmā vai 1. un 2. vērtējumā un kuras mērķis būtu papildināt pamatojumu.

314 Sestām kārtām, prasītāji replikā atsaucas uz VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupas 2017. gada 28. novembra un 2018. gada 19. jūnija lēmumiem, kas pieņemti, atbildot uz viņu lūgumiem par piekļuvi dokumentiem saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 90. panta 1. punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.), pēc kuriem VNV 2018. gada februārī un oktobrī savā tīmekļvietnē publicēja mazāk aizklātas noregulējuma shēmas un 1. un 2. vērtējuma redakcijas. Tie apgalvo, ka VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupa norādīja, ka piekļuves liegšana noregulējuma shēmas būtiskajam saturam un vērtējumiem liecina par to, ka nav ievērotas tiesības uz pamatotu lēmumu un efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

315 Šajā ziņā ir jānorāda, ka VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupa savā 2017. gada 28. novembra lēmumā norādīja, ka VNV lēmums pilnībā liegt piekļuvi 2. vērtējumam saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001 ir pārmērīgs un ka VNV apgalvojums, ka jebkāda 2. vērtējuma izpaušana un līdz ar to tā izpaušana aizklātā un nekonfidenciālā versijā apdraudētu Regulā Nr. 1049/2001 aizsargāto mērķi aizsargāt intereses, neatbilst pienākumam norādīt pamatojumu. Pārsūdzību izskatīšanas grupa arī uzskatīja, ka VNV apgalvojumi, kas pamato izņēmumu no noregulējuma shēmas publiskošanas, ir tik neskaidri un vispārīgi, ka tie neatbild pienākumam norādīt pamatojumu.

316 Tādējādi VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupas vērtējumi par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu neattiecās ne uz noregulējuma shēmu, ne 2. vērtējumu, bet gan uz VNV lēmumu, kas tika pieņemts saistībā ar Regulu Nr. 1049/2001 un ar kuru prasītājiem tika liegta piekļuve šiem dokumentiem.

317 Pretēji tam, ko norāda prasītāji, no replikā minētajiem Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumu izvilkumiem neizriet, ka tā būtu uzskatījusi, ka VNV sākotnēji publicētajā noregulējuma shēmas redakcijā ir pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu. Kā norāda VNV, Pārsūdzību izskatīšanas grupai nav pilnvaru lemt par noregulējuma shēmas spēkā esamību un tā nevar lemt par pienākuma norādīt pamatojumu tajā pārkāpumu.

318 Šajā ziņā jāatgādina, ka tieši pēc Pārsūdzību izskatīšanas grupas 2017. gada 28. novembra un 2018. gada 19. jūnija lēmumiem VNV savā tīmekļvietnē 2018. gada 2. februārī un 31. oktobrī publicēja mazāk aizklātas 1. un 2. vērtējuma un noregulējuma shēmas redakcijas.

319 Tādējādi Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumi, uz kuriem atsaucas prasītāji, nav būtiski, lai konstatētu VNV pienākuma norādīt pamatojumu noregulējuma shēmā pārkāpumu vai 2. vērtējuma pamatojuma nepietiekamību.

320 Tādēļ pirmais iebildums par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu ir jānoraida.

– *Par otro iebildumu, kas attiecas uz tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpumu*

321 Prasītāji apgalvo, ka 2. vērtējuma nepaziņošana ir Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpums.

322 Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā par tiesībām uz labu pārvaldību ir paredzēts, ka šīs tiesības ietver tiesības jebkurai personai piekļūt lietas materiāliem, kas uz to attiecas, ievērojot konfidencialitātes, kā arī profesionālā noslēpuma un komercnoslēpuma likumīgas aizsardzības apsvērumus.

323 Tiesības piekļūt lietas materiāliem ir paredzētas Regulas Nr. 806/2014 90. panta 4. punktā, saskaņā ar kuru:

"Personām, uz kurām attiecas [VNV] lēmumi, ir tiesības piekļūt [VNV] lietas dokumentācijai, ja tiek ievērotas citu personu leģitīmās intereses aizsargāt savus komercnoslēpumus. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju vai [VNV] iekšējiem sagatavošanas dokumentiem."

324 Šajā iebildumā prasītāji būtībā atsaucas uz 1995. gada 29. jūnija sprieduma *Solvay*/Komisija (T-30/91, EU:T:1995:115) 81.–83. punktu, kurā Vispārējā tiesa saistībā ar administratīvu procedūru konkurences tiesību jomā nosprieda, ka Komisija viena pati nevar izlemt, kuri dokumenti ir būtiski attiecīgā uzņēmuma aizsardzībai. Tā kā tas ir grūts un sarežģīts ekonomisks novērtējums, Komisijai ir jādod iespēja attiecīgā uzņēmuma pārstāvjiem iepazīties ar dokumentiem, kas varētu būt būtiski, lai novērtētu to pierādījuma vērtību aizstāvībai. Vispārējā tiesa piebilda, ka tā nevar piekrist tam, ka Komisijai, lemjot par pārkāpumu, vienīgajai ir piekļuve attiecīgajiem dokumentiem un ka tādējādi tā viena pati var izlemt, vai tos izmantot vai neizmantot pret prasītāju, lai gan prasītājai nebija piekļuves šiem dokumentiem un tādējādi tā nevarēja pieņemt attiecīgu lēmumu par to, vai tos izmantot vai neizmantot savā aizstāvībā. Šādā gadījumā prasītājas tiesības uz aizstāvību administratīvajā procedūrā tiktu krietni ierobežotas salīdzinājumā ar Komisijas pilnvarām.

325 Šajā ziņā, pirmām kārtām, ir jāatgādina, ka konkurences lietās piekļuves lietas materiāliem mērķis tostarp ir ļaut paziņojuma par iebildumiem adresātiem iepazīties ar Komisijas lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, lai tie varētu lietderīgi izteikt savu viedokli par secinājumiem, pie kuriem Komisija, pamatojoties uz šiem pierādījumiem, ir nonākusi savā paziņojumā par iebildumiem. Šīs tiesības piekļūt lietas materiāliem nozīmē, ka Komisija dod attiecīgajam uzņēmumam iespēju pārbaudīt visus izmeklēšanas lietas materiālos esošos dokumentus, kas varētu būt nozīmīgi šī uzņēmuma aizstāvībai. Tas attiecas gan uz dokumentiem, kas ir apsūdzoši, gan arī uz dokumentiem, kas ir attaisnojoši pierādījumi, izņemot citu uzņēmumu komercnoslēpumus, Komisijas iekšējos dokumentus un citu konfidenciālu informāciju (skat. spriedumu, 2020. gada 14. maijs, *NKT Verwaltung* un *NKT*/Komisija, C-607/18 P, nav publicēts, EU:C:2020:385, 261. un 262. punkts un tajos minētā judikatūra).

326 Otrām kārtām, saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru tiesību uz aizstāvību ievērošanai ir nepieciešams, lai ieinteresētajam uzņēmumam Komisijā īstenotajā procedūrā, kuras mērķis ir uzlikt uzņēmumam naudas sodu par konkurences tiesību normu pārkāpumu, būtu bijusi iespēja pienācīgi darīt zināmu savu viedokli par norādīto faktu un apstākļu patiesumu un atbilstību, kā arī par dokumentiem, ko Komisija izmantojusi, lai pamatotu konkurences tiesību pārkāpuma esamību. Šīs tiesības ir minētas Hartas 41. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā (skat. spriedumu, 2019. gada 28. novembris, *Brugg Kabel* un *Kabelwerke Brugg*/Komisija, C-591/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:1026, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

327 Trešām kārtām, attiecībā uz Hartas 41. panta 2. punktā paredzēto tiesību uz aizstāvību ievērošanu plašākā mērā, tās ietver tiesības tikt uzklausītam un tiesības piekļūt lietas materiāliem, ievērojot likumīgās konfidencialitātes intereses (skat. spriedumu, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 99. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2020. gada 2. decembris, *Kalai*/Padome, T-178/19, nav publicēts, EU:T:2020:580, 73. punkts).

328 Ceturtām kārtām, ir jāatgādina, ka tiesību uz piekļuvi lietas materiāliem procedūrā pirms lēmuma pieņemšanas pārkāpums principā var izraisīt šī lēmuma atcelšanu, ja tas ir ietekmējis tiesības uz aizstāvību (skat. spriedumus, 2011. gada 25. oktobris, *Solvay*/Komisija, C-109/10 P, EU:C:2011:686, 55. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2015. gada 15. jūlijs, *Akzo Nobel* u.c./Komisija, T-47/10, EU:T:2015:506, 349. punkts (nav publicēts) un tajā minētā judikatūra).

329 No šī sprieduma 325.–328. punktā minētās judikatūras izriet, ka gan Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā nostiprinātās tiesības piekļūt lietas materiāliem, gan, konkrētāk, piekļuve lietas materiāliem konkurences lietās attiecas uz personām vai uzņēmumiem, uz kuriem ir vērstas pret tām uzsāktas procedūras vai lēmumi.

330 Šajā lietā no Regulas Nr. 806/2014 90. panta 4. punkta izriet, ka tiesības piekļūt lietas materiāliem skar vienību, uz kuru attiecas noregulējuma shēma, proti, *Banco Popular*, nevis tās akcionārus vai kreditorus.

331 Līdz ar to prasītāji nevar atsaukties uz tiesībām piekļūt lietas materiāliem.

332 Turklāt gan Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā, gan Regulas Nr. 806/2014 90. panta 4. punktā ir paredzēts, ka noteikti dati var tikt aizsargāti, ja tie ir konfidenciāli.

333 No tā izriet, ka prasītāji nevar apgalvot, ka tas, ka VNV neinformēja par 2. vērtējumu administratīvās procedūras laikā, kuras rezultātā tika pieņemta noregulējuma shēma, ir Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā garantēto tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpums.

334 Visbeidzot, ciktāl prasītāji ar šo iebildumu atsaucas uz tiesībām uz 2. vērtējuma paziņošanu pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas, jānorāda, ka uz šādu vēlāku paziņošanu neattiecas Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās tiesības iepazīties ar lietas materiāliem.

335 Katrā ziņā jāatgādina, kā norāda prasītāji, ka viņi iesniedza VNV lūgumus par piekļuvi dokumentiem saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001, kā rezultātā VNV 2018. gada 2. februārī un 31. oktobrī savā tīmekļvietnē publicēja 2. vērtējuma nekonfidenciālās versijas.

336 Turklāt no pirmā iebilduma analīzes izriet, ka, tā kā prasītāji nav noregulējuma shēmas vai tās pielikumā esošā 2. vērtējuma adresāti un tā kā tie neapstrīd, ka 2. vērtējums satur konfidenciālus datus, tie nevar atsaukties ne uz tiesībām saņemt pilnu 2. vērtējuma redakciju, ne uz tiesībām, lai tā tiktu publicēta.

337 Tādēļ otrais iebildums saistībā ar tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpumu ir jānoraida.

– *Par trešo iebildumu, kas attiecas uz tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu*

338 Pirmajā un ceturtajā pamatā prasītāji apgalvo, ka ir pārkāptas Hartas 47. pantā paredzētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, ciktāl, pirmkārt, nav norādīts noregulējuma shēmas pamatojums un, otrkārt, ir pārkāptas viņu tiesības uz aizstāvību un pušu procesuālās vienlīdzības princips, jo VNV tiem ir atteikusi piekļuvi pilnai noregulējuma shēmai un 2. vērtējumam.

339 Jāuzsver, ka Hartas 47. pantā garantētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā prasa, lai ieinteresētā persona varētu uzzināt attiecībā uz to pieņemtā lēmuma pamatojumu, vai nu pati iepazīstoties ar šo lēmumu, vai arī tādējādi, ka pēc šīs personas pieprasījuma tai tiek darīts zināms šī lēmuma pamatojums, neskarot kompetentās tiesas tiesības pieprasīt attiecīgajai iestādei sniegt šo informāciju, lai persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, būdama pilnībā informēta, izlemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā, kā arī lai šī tiesa pilnībā varētu īstenot attiecīgā valsts [iestādes] lēmuma tiesiskuma pārbaudi (skat. spriedumus, 2018. gada 26. aprīlis, *Donnellan*, C-34/17, EU:C:2018:282, 55. punkts un tajā minētā judikatūra; 2020. gada 24. novembris, *Minister van Buitenlandse Zaken*, C-225/19 un C-226/19, EU:C:2020:951, 43. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 3. februāris, *Ramazani Shadary*/Padome, T-122/19, nav publicēts, EU:T:2021:61, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

340 Jānorāda, ka no pirmā iebilduma analīzes izriet, ka prasītāju arguments par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu ir ticis noraidīts. No pirmā un otrā iebilduma analīzes arī izriet, ka prasītājiem nebija tiesību uz noregulējuma shēmas vai 2. vērtējuma pilno redakciju paziņošanu, ne arī tiesības uz to, lai tās tiktu publicētas.

341 Līdz ar to ir jānoraida prasītāju apgalvojumi šajā iebildumā par tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, pušu procesuālās vienlīdzības principa pārkāpumu un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu, ciktāl tie ir balstīti uz tiem pašiem argumentiem.

342 Turklāt jāatgādina, ka VNV savā tīmekļvietnē 2017. gada 11. jūlijā publicēja noregulējuma shēmas nekonfidenciālo versiju. Tā kā prasītājiem bija iespēja ar to iepazīties, tie varēja to apstrīdēt Vispārējā tiesā ar šo prasību.

343 Turklāt pēc šīs prasības celšanas un pēc šī sprieduma 314. punktā minētajiem VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumiem VNV 2018. gada 2. februārī un 31. oktobrī, t. i., pirms replikas iesniegšanas, publicēja noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma mazāk aizklātās redakcijas. Tādējādi prasītāji varēja iesniegt argumentus par šīm redakcijām.

344 Tā kā tika konstatēts, ka prasītāji nav pierādījuši, ka noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma redakcijas, kas bija publicētas VNV tīmekļvietnē un kuriem tiem bija piekļuve, nebija pietiekami pamatotas, viņi nevarēja apgalvot, ka piekļuve pilnai versijai ir nepieciešama, lai īstenotu to tiesības uz aizstāvību vai to tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.

345 Turklāt Vispārējai tiesai saskaņā ar Reglamenta 91. panta b) punktu un 92. panta 3. punktu, veicot procesa organizatorisko pasākumu vai pierādījumu savākšanas pasākumu, ir tiesības uzdot VNV iesniegt visus dokumentus, kurus tā uzskata par būtiskiem strīda izšķiršanai. Tomēr saskaņā ar šī paša Reglamenta 103. panta 1. punktu Vispārējā tiesa var uzskatīt, ka noteiktai šajos dokumentos ietvertajai informācijai ir konfidenciāls raksturs, un tādējādi nolemt, ka tā netiks paziņota citiem lietas dalībniekiem, it īpaši prasītājiem.

346 No tā izriet, ka Vispārējās tiesas lēmums uzdot iesniegt prasītāju pieteikumā norādītos dokumentus negarantē prasītājiem piekļuvi visiem šiem dokumentiem, ja Vispārējā tiesa uzskata, ka tie ietver konfidenciālus datus.

347 Turklāt šajā lietā Vispārējā tiesa 2021. gada 12. maijā ar rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumu pieprasīja VNV iesniegt konkrētus dokumentus, tostarp noregulējuma shēmas, 2. vērtējuma un ECB vērtējuma par *Banco Popular* maksātnespēju vai iespējamu maksātnespējas situāciju konfidenciālās versijas. Saskaņā ar Reglamenta 103. pantu Vispārējā tiesa, pārbaudījusi šo dokumentu saturu, uzskatīja, ka šo dokumentu versijās, kas publicētas VNV un ECB tīmekļvietnēs, palikušie slēptie elementi nav būtiski šā strīda izšķiršanai. Tādējādi ar 2021. gada 9. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa no lietas materiāliem izņēma šo dokumentu konfidenciālās versijas.

348 Turklāt ir jānoraida arī citi prasītāju argumenti, kuru mērķis ir pierādīt, ka ir pārkāptas viņu tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.

349 Pirmkārt, prasītāji kļūdaini atsaucas uz judikatūru par ierobežojošiem pasākumiem, saskaņā ar kuru pienākuma paziņot lēmuma pamatojumu ievērošana ir nepieciešama, lai šādu pasākumu adresāti varētu aizstāvēt savas tiesības iespējami labākajos apstākļos un lai tiktu ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

350 Proti, atšķirībā no ierobežojošiem pasākumiem, ar kuriem personai tiek piemērots individuāls ekonomiskās un finansiālās sankcijas pasākums (līdzekļu iesaldēšana), noregulējuma shēma nav individuāls pasākums, kas būtu vērsts pret *Banco Popular* akcionāriem un līdz ar to arī pret prasītājiem.

351 Tādēļ prasītāju minētā judikatūra šajā lietā nav piemērojama.

352 Otrkārt, prasītāji replikā apgalvo, ka VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupa esot uzskatījusi, ka, liedzot tiem piekļuvi noregulējuma shēmas un 1. un 2. vērtējuma būtiskajam saturam, VNV ir pārkāpusi viņu tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.

353 Ir jānorāda, ka prasītāji neprecizē, uz kuru Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumu – 2017. gada 28. novembra vai 2018. gada 19. jūnija lēmumu – tie atsaucas, un tas neļauj Vispārējai tiesai precīzi identificēt apstākļus, ko tā varētu uzskatīt par šī argumenta pamatojumu.

354 Katrā ziņā pietiek atgādināt, ka, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 85. panta 3. punktu un 90. panta 3. punktu, Pārsūdzību izskatīšanas grupas kompetencē ir lemt par apelācijas sūdzību, kas iesniegta par VNV apstiprinošo lēmumu, kurš pieņemts, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, attiecībā uz lūgumu piekļūt dokumentiem. Tās uzdevums ir pārbaudīt, vai VNV pareizi pamatoja atteikumu piekļūt dokumentiem, ņemot vērā šajā regulā paredzētos izņēmumus, nevis izvērtēt tādu lēmumu kā noregulējuma shēma un 1. un 2. vērtējums likumību.

355 Visbeidzot, prasītāji norāda, ka ir pārkāpts pušu procesuālās vienlīdzības princips.

356 Šajā ziņā saskaņā ar judikatūru pušu procesuālo tiesību vienlīdzības princips, kas ir neatņemama daļa no efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principa, kurš privātpersonām izriet no Savienības tiesībām un kurš ir paredzēts Hartas 47. pantā, ciktāl tas – tāpat kā tostarp sacīkstes princips – izriet no paša taisnīgas tiesas jēdziena, paredz pienākumu piedāvāt katrai pusei saprātīgu iespēju izklāstīt savu lietu, tostarp savus pierādījumus, apstākļos, kuros tā nav skaidri nelabvēlīgākā situācijā salīdzinājumā ar savu pretinieku (skat. spriedumu, 2019. gada 16. oktobris, *Glencore Agriculture Hungary*, C-189/18, EU:C:2019:861, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).

357 Šā principa mērķis ir nodrošināt pušu līdzsvaru tiesvedībā, garantējot šo pušu tiesību un pienākumu vienlīdzību tostarp attiecībā uz normām, kas regulē pierādījumu iegūšanu un sacīkstes procesu tiesā, kā arī šo pušu tiesībām celt prasību. Lai izpildītu prasības saistībā ar tiesībām uz lietas taisnīgu izskatīšanu, ir svarīgi, lai lietas dalībnieki zinātu un sacīkstes veidā varētu apspriest gan faktiskos, gan tiesiskos apstākļus, kas ir izšķiroši attiecībā uz tiesvedības iznākumu (skat. spriedumu, 2019. gada 16. oktobris, *Glencore Agriculture Hungary*, C-189/18, EU:C:2019:861, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

358 Tā kā VNV nav tiesa Hartas 47. panta izpratnē un tādējādi šis noteikums šajā lietā nav piemērojams, prasītāji nevar pamatoti atsaukties uz tiesībām uz taisnīgu tiesu pret noregulējuma shēmu (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 11. maijs, *Deza/ECHA*, T-115/15, EU:T:2017:329, 213. punkts).

359 Līdz ar to trešais iebildums, kas attiecas uz tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu, ir jānoraida.

360 No tā izriet, ka pirmais un ceturtais pamats ir jānoraida kā nepamatoti.

Par piekto pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta un Direktīvas 2014/59 32. panta pārkāpums

361 Prasītāji apgalvo, ka VNV esot pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktu un Direktīvas 2014/59 32. pantu un pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo neesot izpildīti šajās tiesību normās paredzētie nosacījumi noregulējuma shēmas pieņemšanai. Tie norāda, ka *Banco Popular* problēmas pamatā nebija maksātspēja, bet gan likviditāte, tāpēc noregulējuma shēma nebija nepieciešama.

362 Vispirms ir jānorāda, ka, tā kā noregulējuma shēma nav balstīta uz Direktīvas 2014/59 32. pantu, prasības pamats nav iedarbīgs, ciktāl tas attiecas uz šīs tiesību normas pārkāpumu.

363 Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā ir paredzēts, ka VNV pieņem noregulējuma mehānismu tikai tad, ja tā uzskata, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

“a) vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;

b) ņemot vērā laika resursus un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka alternatīvi privātā sektora pasākumi, tostarp institucionālās aizsardzības shēmas pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz vienību, vai uzraudzītāja darbība, tostarp agrīnas intervences pasākumi vai attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšana vai konvertācija saskaņā ar 21. pantu, pieņemamā termiņā novērstu vienības maksātnespēju;

c) noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs, ievērojot šā panta 5. punktu."

364 Šis pamats būtībā ir iedalīts trīs daļās, kas atbilst katram no Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

– Par pirmo daļu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto pirmo nosacījumu

365 Prasītāji norāda, ka, tā kā *Banco Popular* saskārās ar likviditātes, nevis maksātspējas problēmu, tā neatradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

366 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka 2017. gada 6. jūnijā ECB pēc apspriešanās ar VNV veica vērtējumu par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta otro daļu. Šajā vērtējumā ECB, it īpaši ņemot vērā pārmērīgu noguldījumu izņemšanu, ātrumu, kādā banka pazaudēja naudas līdzekļus, un tās nespēju radīt citu likviditāti, uzskatīja, ka pastāv objektīvi apstākļi, kas norāda, ka tuvākajā nākotnē *Banco Popular*, visticamāk, nevarēs samaksāt savus parādus vai izpildīt citas saistības noteiktajā termiņā. ECB secināja, ka *Banco Popular* maksātnespēja tiek uzskatīta par pierādītu vai katrā ziņā paredzamu tuvākajā nākotnē atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 4. punkta c) apakšpunktam.

367 Otrkārt, ar 2017. gada 6. jūnija vēstuli *Banco Popular* valde informēja ECB, ka tā ir nonākusi pie secinājuma, ka banka atrodas iespējamā maksātnespējas situācijā.

368 Pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, šo *Banco Popular* valdes secinājumu nevar noraidīt kā nebūtisku, pamatojoties uz to, ka *Banco Popular* valdes locekļi, saskaroties ar personiskās atbildības un ECB sankciju draudiem, pēc VNV lūguma piekrita oficiāli paziņot par bankas iespējamo maksātnespēju. Proti, tā kā nav nekādu konkrētu pierādījumu, šis arguments ir noraidāms kā tīri spekulatīvs.

369 2017. gada 6. jūnija vēstulē ECB *Banco Popular* atsaucas uz paziņojumu ECB saskaņā ar Regulas Nr. 575/2013 414. pantu par obligāto prasību likviditātes seguma jomā pārkāpumu un atsaucas uz pielikumā ietverto tās valdes veikto vērtējumu, saskaņā ar kuru *Banco Popular* bija maksātnespējīga, kā arī uz informāciju un analīzēm, uz kurām pēdējā minētā ir balstījusies, lai nonāktu pie šāda secinājuma.

370 Šajā vēstulē ir norādīts:

"Saskaņā ar Likuma Nr. 11/2015 21.4. pantu un 45. un 46. pantu [Komisijas] Deleģētajā regulā (ES) 2016/1075 [(2016. gada 23. marts), ar ko papildina Direktīvu 2014/59 attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, ar kuriem precizē atveseļošanas plānu, noregulējuma plānu un grupas noregulējuma plānu saturu, minimālos kritērijus, kas kompetentajai iestādei ir jānovērtē attiecībā uz atveseļošanas plāniem un grupas atveseļošanas plāniem, nosacījumus grupas finansiālajam atbalstam, prasības neatkarīgiem vērtētājiem, norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru līgumisku atzīšanu, paziņošanas prasību un apturēšanas paziņojuma procedūras un saturu un noregulējuma kolēģiju operatīvās funkcijas (OV 2016, L 184, 1. lpp.)], *Banco Popular* ar šo paziņo, ka tās valde ir novērtējusi, ka banka atrodas iespējamas maksātnespējas situācijā."

371 Treškārt, noregulējuma shēmas 2. pantā VNV atgādināja ECB vērtējuma secinājumus un 2.2. pantā secināja, ka, pamatojoties uz ECB vērtējumu, Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts.

372 Tādējādi šajā lietā *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācija tika konstatēta, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktu, saskaņā ar kuru šī paša panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas nolūkā tiek uzskatīts, ka vienība kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja tā atrodas šādā situācijā:

"Vienība nespēj samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka vienība tuvākajā laikā nespēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā."

373 Pirmām kārtām, jānorāda, ka ne ECB, ne VNV nepamatojas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta b) apakšpunktā paredzēto situāciju, saskaņā ar kuru tiek uzskatīts, ka vienība kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja "vienības aktīvi ir mazāki par tās saistībām vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka vienības aktīvi tuvākajā laikā būs mazāki par tās saistībām".

374 Tādējādi vienības maksātnespēja nav nosacījums, lai konstatētu maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktu, un līdz ar to tā nav noregulējuma shēmas pieņemšanas nosacījums.

375 Šajā ziņā, kā norāda VNV, no Regulas Nr. 806/2014 57. apsvēruma izriet, ka:

"Lēmums par iestādes noregulējuma sākšanu būtu jāpieņem, pirms finanšu vienība [..] kļuvusi maksātnespējīga saskaņā ar bilanci un pirms pilnībā nav iztērēts viss kapitāls. Noregulējums būtu jāsāk pēc tam, kad ir konstatēts, ka vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga un ka pieņemamā laikposmā nekādi alternatīvi privātā sektora pasākumi nenovērstu šādu vienības kļūšanu par maksātnespējīgu. [..]"

376 Līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, *Banco Popular* maksātnespēja nebija vienīgais gadījums, kad tā varētu tikt uzskatīta par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

377 Tā kā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktā paredzētā situācija neprasa, lai attiecīgā vienība būtu maksātnespējīga, prasītāju argumenti, kuru mērķis ir pierādīt, ka *Banco Popular* bija maksātspējīga noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā, nav iedarbīgi. Tas, ka vienība ir maksātspējīga tās bilances izteiksmē, nenozīmē, ka tai ir pietiekami naudas līdzekļi, t. i., līdzekļi, kas ir pieejami, lai samaksātu parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā.

378 No tā arī izriet, ka, pretēji prasītāju apgalvotajam, 1. vērtējumā ietvertais apgalvojums, ka *Banco Popular* bija maksātspējīga ar neto aktīviem vairāk nekā 8,4 miljardu euro apmērā, nav pretrunā konstatējumam, ka *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā. Tā kā pēdējais konstatējums izriet no ECB vērtējuma, nevis no 1. vai 2. vērtējuma, nav iedarbīgs arī prasītāju arguments, saskaņā ar kuru šie vērtējumi esot pretrunīgi, ciktāl tie attiecas uz *Banco Popular* maksātspējas situāciju.

379 Otrām kārtām, jānorāda, ka prasītāji atzīst, ka *Banco Popular* noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā bija likviditātes problēmas. Turklāt tie neizvirza nevienu argumentu, lai apstrīdētu to, ka *Banco Popular* noregulējuma shēmas dienā bija Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktā minētajā situācijā, proti, ka *Banco Popular* tuvākajā nākotnē, iespējams, nevarētu samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā.

380 Šajā ziņā jānorāda, ka noregulējuma shēmas 23. apsvērumā VNV, atsaucoties uz ECB veikto novērtējumu, konstatēja, ka *Banco Popular* naudas līdzekļu stāvoklis kopš 2016. gada oktobra ir ievērojami pasliktinājies noguldījumu izņemšanas dēļ visos klientu segmentos. VNV no tā secināja, ka bankai nav pietiekamu iespēju atjaunot savu likviditātes pozīciju, lai pārliecinātos, ka tā noteiktajā termiņā atradīsies stabilā pozīcijā savu saistību samaksai.

381 Noregulējuma shēmā VNV uzskaitīja dažādus notikumus, kas kopš 2017. gada februāra izraisīja strauju *Banco Popular* likviditātes stāvokļa pasliktināšanos. VNV it īpaši norāda uz 2017. gada februārī publicēto *Banco Popular* 2016. gada pārskatu, kurā paziņots par konsolidētiem zaudējumiem 3,485 miljardu euro apmērā, nepieciešamību veidot ārkārtas uzkrājumus 5,7 miljardu euro apmērā un iecelt jaunu prezidentu, kā arī uz 2017. gada maijā publicēto finanšu pārskatu par 2017. gada pirmo ceturksni, kurā paziņoti rezultāti, kas bija sliktāki, nekā tirgus gaidīja. VNV norādīja uz to, ka dažādas reitingu aģentūras 2017. gada februārī, aprīlī un jūnijā samazināja *Banco Popular* kredītreitingus. Tā arī norādīja, ka pastāvīgais negatīvais *Banco Popular* finanšu rezultātu un apgalvotā nenovēršamā maksātnespējas vai likviditātes nepietiekamības riska atspoguļojums plašsaziņas līdzekļos esot izraisījis noguldījumu izņemšanas pieaugumu.

382 Turklāt VNV norādīja, ka 2017. gada 12. maijā *Banco Popular* likviditātes seguma prasība bija nokritusi zem Regulas Nr. 575/2013 460. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteiktās minimālās 80 % robežvērtības un ka *Banco Popular* līdz noregulējuma shēmas dienai nebija spējusi atjaunot atbilstību šai robežvērtībai.

383 Regulas Nr. 575/2013 412. panta 1. punktā likviditātes seguma prasība ir definēta šādi:

"Iestādes tur likvīdus aktīvus, kuru vērtību summa sedz likviditātes izejošajās naudas plūsmas mīnus ienākošās naudas plūsmas spriedzes apstākļos, lai nodrošinātu, ka iestādes uztur likviditātes rezervju līmeņus, kas ir pietiekami, lai risinātu jebkādu nelīdzsvarotību starp likviditātes ienākošajām un izejošajām naudas plūsmām ārkārtīgas spriedzes apstākļos trīsdesmit dienu laikposmā. Spriedzes apstākļos iestādes var izmantot savus likvīdos aktīvus, lai segtu neto likviditātes izejošajās naudas plūsmas."

384 Kā norāda VNV, šie dažādie elementi ir ietverti Eiropas Banku iestādes (EBI) 2015. gada 6. augusta Pamatnostādnēs EBA/GL/2015/07 par apstākļu interpretāciju, kādos iestāde uzskatāma par iestādi, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar Direktīvas 2014/59 32. panta 6. punktu (turpmāk tekstā – "EBI pamatnostādnes").

385 Šo pamatnostādņu, kas ir piemērojamas no 2016. gada 1. janvāra, mērķis ir sniegt objektīvu elementu kopumu, kas ļauj noteikt, vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar Direktīvas 2014/59 32. panta 4. punkta a)–c) apakšpunktā paredzētajiem apstākļiem. Direktīvas 2014/59 32. panta 4. punkta c) apakšpunkta redakcija ir identiska Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunkta redakcijai.

386 Regulas Nr. 806/2014 5. panta 2. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka VNV, Padome un Komisija dara visu iespējamo, lai ievērotu visas EBI pamatnostādnes un ieteikumus, kas attiecas uz šo struktūru veicamiem attiecīgiem uzdevumiem.

387 Saskaņā ar EBI pamatnostādnēm iestāde ir jāuzskata par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas Direktīvas 2014/59 32. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ja tā pārkāpj normatīvas prasības likviditātes jomā, ja tā nevar samaksāt parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā vai ja pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka vienība tuvākajā laikā nespēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā.

388 Vērā ņemamo apstākļu vidū EBI pamatnostādnēs it īpaši ir norādīti: pirmkārt, svarīgs nelabvēlīgs notikums, kas ietekmē iestādes likviditātes stāvokļa attīstību un tās finansēšanas profila dzīvotspēju, kā arī tās iespējas ievērot Regulā Nr. 575/2013 paredzētās obligātās likviditātes prasības un saskaņā ar šīs regulas 105. pantu noteiktās papildu prasības vai jebkādas valsts obligātās likviditātes prasības; otrkārt, jebkādas būtiskas nelabvēlīgas izmaiņas iestādes esošajās un turpmākajās saistībās, kuru novērtējumā vajadzības gadījumā ir jāņem vērā sagaidāmā un ārkārtas likviditātes aizplūde, tostarp, jebkuras pazīmes par to, ka no bankām var tikt veikta masīva līdzekļu izņemšana; treškārt, jebkurš pasākums, kas var būtiski kaitēt iestādes reputācijai, it īpaši jebkāda veida tās kredītreitinga būtiska pazemināšana, ko veic viena vai vairākas kredītaģentūras, izraisot būtisku kapitāla aizplūšanu vai nespēju atjaunot finansējumu vai iedarbināt līgumiskās procedūras, kas balstītas uz ārējiem reitingiem.

389 Dažādie faktori, ko ECB un VNV ņēma vērā saskaņā ar EBI pamatnostādnēm un kurus prasītāja turklāt nav apstrīdējusi, ļāva secināt, ka *Banco Popular* noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

390 No tā izriet, ka VNV nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka ir izpildīts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums.

391 Tādēļ pirmā daļa ir jānoraida.

– Par otro daļu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto otro nosacījumu

392 Prasītāji norāda, ka likviditātes problēmas gadījumā nebija nepieciešams izmantot noregulējuma shēmu, jo pastāvēja citi samērīgāki risinājumi. Agrīnas iejaukšanās pasākumu noteikšana būtu ļāvusi atjaunot uzticību *Banco Popular*, tās stabilitāti un vērtību. Tādēļ Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktais nosacījums neesot izpildīts. Neiespējamība veikt agrīnas iejaukšanās pasākumus vai privāta rakstura pasākumus, kas būtu novērsuši noregulējumu, neesot attaisnojama.

393 Noregulējuma shēmas 3. pantā VNV, ņemot vērā ECB vērtējumu, secināja, ka nepastāv alternatīvs pasākums, kas varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju saprātīgā termiņā, un ka ir izpildīts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktais nosacījums.

394 Konkrētāk, noregulējuma shēmas 3.2. pantā VNV norādīja, ka nav pamatotu izredžu, ka citi privāta rakstura pasākumi varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju. Šādu pasākumu neesamību varēja tostarp secināt no šādiem apstākļiem:

– pati banka vēstulē, kas nosūtīta ECB 2017. gada 6. jūnijā, esot atzinusi, ka ir paredzamas maksātnespējas situācijā;

– privātas pārdošanas procedūra neradīja pozitīvu rezultātu tādā termiņā, kas ļautu bankai samaksāt parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā;

– bija maz ticams, ka banka nepieciešamajos termiņos spētu mobilizēt pietiekamus papildu likvīdus, izmantojot darījumus tirgū, centrālās bankas darījumus vai tās rezerves fondos un rehabilitācijas plānos paredzētos pasākumus;

– ārkārtas likviditātes palīdzība esot bijusi nepietiekama, ņemot vērā likviditātes stāvokļa pasliktināšanās ātrumu.

395 Turklāt noregulējuma shēmas 3.3. pantā, kas minēts šī sprieduma 287. punktā, VNV uzskatīja, ka nav pamatotu izredžu, ka prudenciālie pasākumi, tostarp agrīnās intervences pasākumi, varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju.

396 Noregulējuma shēmas 3.4. pantā VNV uzskatīja, ka nav arī pamatotu izredžu, ka pamatkapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošana saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. pantu novērstu *Banco Popular* maksātnespēju saprātīgā termiņā. Jo īpaši VNV uzskatīja, ka, ņemot vērā to, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā tās likviditātes stāvokļa dēļ, kapitāla norakstīšana un konvertēšana nebūtu pietiekama, lai atjaunotu bankas likviditātes stāvokli.

397 No tā izriet, ka VNV noregulējuma shēmā ir pamatojusi iemeslus, kuru dēļ nebija iespējams veikt alternatīvus prudenciālos pasākumus, tostarp agrīnas iejaukšanās pasākumus vai privātus pasākumus. Prasītāji neizvirza nevienu argumentu, kas varētu apstrīdēt šo secinājumu.

398 Pirmkārt, prasītāji apgalvo, ka pastāvēja prudenciāls risinājums, kas novērsa *Banco Popular* maksātnespēju Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē un kas izrietēja no Spānijas Bankas un ECB 2017. gada 5. jūnijā atļautās ārkārtas likviditātes palīdzības, kas būtu ļāvusi segt *Banco Popular* likviditātes vajadzības.

399 Jānorāda, ka 2017. gada 6. jūnijā savā vērtējumā par *Banco Popular* maksātnespēju vai iespējamu maksātnespēju ECB uzskatīja, ka, lai gan iepriekšējās nedēļās *Banco Popular* bija izstrādājusi dažādus pasākumus, kas rada papildu naudas līdzekļus, un sākusi tos īstenot, īstenoto un vēl sagaidāmo ienākošo plūsmu apmērs nav pietiekams, lai labotu bankas likviditātes stāvokļa pasliktināšanos novērtēšanas dienā. ECB norādīja, ka, pat izmantojot ārkārtas likviditātes palīdzību, pret kuru ECB Padome 2017. gada 5. jūnijā neiebilda, naudas līdzekļu situācija šajā datumā nebija pietiekama, lai nodrošinātu *Banco Popular* spēju izpildīt savas saistības līdz, vēlākais, 2017. gada 7. jūnijam.

400 Noregulējuma shēmas 26. apsvēruma c) punktā VNV konstatēja, ka *Banco Popular* pirmo ārkārtas likviditātes palīdzību saņēma 2017. gada 5. jūnijā pēc tam, kad ECB nebija izteikusi iebildumus, bet Spānijas Banka nespēja tai nodrošināt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību.

401 Šajā ziņā ir jānorāda, ka 2017. gada 5. jūnija vēstulē Spānijas Banka lūdza ECB piekrišanu piešķirt *Banco Popular* ārkārtas likviditātes palīdzību, lai risinātu smago likviditātes krīzi, no kuras ciešot *Banco Popular*. Tomēr jau tajā pašā dienā Spānijas Banka nosūtīja ECB jaunu vēstuli, kurā bija ietverts lūgums paplašināt ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular* interesēs, jo tā to bija informējusi par ārkārtīgi nozīmīgu likviditātes kustību. Šīs divas vēstules, kas tajā pašā dienā tika nosūtītas ECB, atklāj ātrumu, ar kādu pasliktinājās *Banco Popular* likviditātes situācija.

402 Tādējādi VNV noregulējuma shēmas 3.2. panta d) punktā konstatēja, ka ārkārtas likviditātes palīdzība nebūtu bijusi pietiekama, ņemot vērā *Banco Popular* likviditātes stāvokļa pasliktināšanās ātrumu.

403 Jānorāda, ka nākamajā dienā pēc šīs pirmās steidzamās likviditātes palīdzības, proti, 2017. gada 6. jūnijā, likvīdu izņemšanas apjoma un ātruma dēļ ECB un *Banco Popular* valde secināja, ka banka vairs nevarēs samaksāt savus parādus vai citas saistības, kuru termiņš ir 7. jūnijā. Tādējādi, tā kā tika konstatēta *Banco Popular* maksātnespēja, papildu ārkārtas likviditātes palīdzība vairs nebija iespējama.

404 Turklāt, kā norāda VNV, tai nekādas lomas ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšanā, kas ir valstu centrālo banku kompetencē.

405 Tādējādi noregulējuma shēmā VNV varēja vienīgi konstatēt, pirmkārt, ka ECB, novērtējot *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju, bija uzskatījusi, ka tās apstiprinātā ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšana nebūtu ļāvusi atrisināt *Banco Popular* likviditātes krīzi, un, otrkārt, ka Spānijas Banka nebija piešķīrusi *Banco Popular* papildu ārkārtas likviditātes palīdzību.

406 No tā izriet, ka, pretēji prasītāju norādītajam, ārkārtas likviditātes palīdzība nebija noregulējumam alternatīvs pasākums.

407 Otrkārt, prasītāji norāda, ka visas ECB sākotnēji atļautās ārkārtas likviditātes palīdzības piešķiršana būtu ļāvusi *Banco Popular* apmierināt tās tūlītējās likviditātes vajadzības, lai īstenotu citus privāta rakstura pasākumus, piemēram, aktīvu pārdošanu.

408 Pietiek norādīt, ka, tā kā tika konstatēts, ka *Banco Popular* nevarēja saņemt ārkārtas papildu likviditātes palīdzību, prasītāju minētā aktīvu pārdošana, ciktāl tā bija atkarīga no šādas palīdzības piešķiršanas, tādējādi nebija uzskatāma par noregulējumam alternatīvu pasākumu.

409 Katrā ziņā jākonstatē, ka prasītāji, šķiet, neņem vērā faktu, ka 2017. gada 6. jūnijā *Banco Popular* likviditātes stāvokļa pasliktināšanās bija tāda, ka bija jāveic steidzami pasākumi. Turklāt prasītāji nav pierādījuši, ka alternatīvie pasākumi, uz kuriem tie atsaucas un kuri ietver aktīvu pārdošanu, piemēram, *Totalbank* vai *WiZink* pārdošanu, būtu varējuši notikt pietiekami īsā laikā, lai *Banco Popular* varētu iegūt pietiekamu likviditāti savu saistību izpildei 2017. gada 7. jūnijā.

410 Kā uzsver VNV, šādu aktīvu pārdošanu, kas bija tikai sagatavošanās posmā, varēja pabeigt tikai pēc vairākām nedēļām. Tādējādi, pat pieņemot, kā apgalvo prasītāji, ka ārkārtas likviditātes palīdzība būtu tikusi piešķirta *Banco Popular* līdz 2017. gada 21. jūnijam, šāda pārdošana šajā termiņā nevarētu tikt pabeigta.

411 Šajā ziņā arī jānorāda, ka ECB uzskatīja, ka nebija pieejami tādi uzraudzības vai agrīnās iejaukšanās pasākumi, kas ļautu nekavējoties atjaunot *Banco Popular* naudas līdzekļu stāvokli un nodrošinātu tai pietiekamu laiku sabiedrības darījuma vai cita risinājuma īstenošanai.

412 Turklāt *Banco Popular* prezidents, 2017. gada aprīlī paziņojot par bankas privātās pārdošanas procedūras uzsākšanu, lai novērstu bankrota risku, faktiski atzina, ka aktīvu pārdošana vairs nav pietiekams pasākums *Banco Popular* grūtību novēršanai.

413 Visbeidzot, prasītāji neizskaidro, kā, pat pieņemot, ka šo aktīvu pārdošana būtu notikusi pietiekami īsā laikā, lai radītu jaunu likviditāti, šādi pasākumi būtu ļāvuši apturēt noguldījumu izņemšanu un līdz ar to pārtraukt likviditātes aizplūšanu un atjaunot *Banco Popular* ilgtermiņa dzīvotspēju.

414 Treškārt, prasītāji apgalvo, ka citi privāta rakstura pasākumi būtu ļāvuši atrisināt *Banco Popular* likviditātes problēmas. Šajā ziņā tie atsaucas uz divām vēstulēm, kurās *Barclays Bank* un *Deutsche Bank* 2017. gada 3. un 5. jūnijā esot norādījušas, ka tās ir gatavas nodrošināt *Banco Popular* kapitāla palielinājumu 4 miljardu euro apmērā. Prasītāji uzskata, ka bija iespējams atlikt noregulējuma shēmas pieņemšanu līdz nākamajai nedēļas nogalei pēc 2017. gada 7. jūnija, ciktāl VNV, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta b) apakšpunktu, būtu varējusi ar VNF starpniecību piešķirt aizdevumu *Banco Popular*, lai tā varētu noturēties līdz tirgu slēgšanai piektdienā.

415 Pietiek norādīt, ka prasītāju minētajās vēstulēs nav ietvertas nekādas *Barclays Bank* un *Deutsche Bank* stingras saistības piedalīties *Banco Popular* kapitāla palielināšanā, bet tās atspoguļo vienkāršas diskusijas par iespējamo kapitāla palielināšanu nākotnē. Šīs vēstules parāda, ka to nosūtīšanas dienā *Banco Popular* kapitāla palielināšanas projekts vēl bija tikai ļoti agrīnā izstrādes stadijā.

416 Tā, 2017. gada 3. jūnija *Banco Popular* adresētajā vēstulē *Barclays Bank* atsaucas vienīgi uz nesenām diskusijām par kapitāla palielināšanu, kuru mērķis esot *Banco Popular* nodrošināt papildu rezerves vajadzības un sasniegt ievērojami augstākus kapitāla līmeņus, lai mazinātu izaicinājumus, kas izriet no īpaša riska nekustamo īpašumu jomā un citiem ienākumus nenesošiem aktīviem, ar kuriem tai bija jāsaskaras. Tādējādi šajā vēstulē, pirmkārt, nekas nenorāda uz to, ka *Barclays Bank* vēlējās piedalīties šajā kapitāla palielināšanā un, otrkārt, šī banka nepiemin likviditātes krīzi, ar kuru nācās saskarties *Banco Popular*, un nepiedāvā nekādu risinājumu tās atrisināšanai.

417 2017. gada 5. jūnija *Banco Popular* adresētajā vēstulē *Deutsche Bank* vienīgi norādīja uz savu interesi nodrošināt 50 % no iespējamās kapitāla palielināšanas 4 miljardu euro apmērā. *Deutsche Bank* tikai norāda, ka "acīmredzami pastāv zināmi nosacījumi, tomēr vēstule ir balstīta uz mūsu pārliecību, ka apstākļos, kurus mēs uzskatām par reālistiski izpildītiem, varētu tikt veikta [kapitāla] palielināšana, stabilizējot banku". Tādējādi šo vēstuli nevar interpretēt kā tādu, kas ietvertu *Deutsche Bank* saistošu cenas piedāvājumu, un tā neattiecas uz risinājumu *Banco Popular* likviditātes krīzes atrisināšanai.

418 Turklāt prasītāju arguments ir balstīts uz tīri teorētisku pieņēmumu, ka šos kapitāla palielinājumus varēja veikt pietiekami īsā laika posmā, lai dažas dienas pēc 7. jūnija varētu veikt naudas līdzekļu iepludināšanu. Jānorāda, ka prasītāji nepaskaidro, kā šis kapitāla palielinājums varētu apturēt noguldījumu aizplūšanu un ilgtermiņā atjaunot *Banco Popular* likviditātes stāvokli.

419 Attiecībā uz argumentu saistībā ar iespējamību, ka VNF varētu piešķirt aizdevumu *Banco Popular*, pietiek konstatēt, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta b) apakšpunktu noregulējuma shēmas ietvaros, izmantojot noregulējuma instrumentus, VNV var izmantot VNF tikai tādā apmērā, kas nepieciešams, lai nodrošinātu noregulējuma instrumentu efektīvu izmantošanu, tostarp, lai dotu aizdevumus noregulējamajai iestādei. No tā skaidri izriet, ka šī iespēja var tikt paredzēta tikai noregulējuma pasākuma ietvaros un nekādā gadījumā nav tam alternatīvs pasākums.

420 Ceturtkārt, prasītāji norāda, ka ECB veiktā *Banco Popular* vadības struktūras locekļu nomaiņa būtu bijis efektīvs līdzeklis likviditātes krīzes risināšanā, radot uzticības tēlu tirgiem, klientiem un bankas kreditoriem.

421 Pat pieņemot, ka *Banco Popular* vadības nomaiņa būtu varējusi atjaunot uzticības tēlu bankai, to nevar uzskatīt par alternatīvu risinājumu, kas būtu ļāvis nekavējoties apturēt noguldījumu aizplūšanu vai nodrošināt nepieciešamo likviditāti noguldījumu izņemšanai, kas būtu turpinājusies, un tādējādi īsā laikā apmierināt *Banco Popular* likviditātes vajadzības.

422 Tāpat jānorāda, ka, novērtējot *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju, ECB uzskatīja, ka tai kā uzraudzības iestādei pieejamie pasākumi, tostarp Direktīvas 2014/59 27.–29. pantā paredzētie pasākumi, kas arī ļauj prasīt bankas ģenerāldirektora un vadības struktūru nomaiņu, nevar nodrošināt, ka *Banco Popular* spēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā, ņemot vērā novēroto likviditātes pasliktināšanās apmēru un tempu.

423 No tā izriet, ka prasītāji nav pierādījuši, ka alternatīvie pasākumi, uz kuriem tie atsaucas, būtu varējuši pietiekami īsā laikā atjaunot *Banco Popular* likviditātes stāvokli, un tādējādi nav pierādījuši, ka VNV būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka nepastāvēja noregulējumam alternatīvi pasākumi, kas varētu novērst *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju 2017. gada 6. jūnijā.

424 Turklāt attiecībā uz prasītāju argumentu, ka ECB un VNV jau 2017. gada maijā bija nolēmušas pārdot *Banco Popular Banco Santander*, pietiek norādīt, ka tas nav iedarbīgs, izvērtējot Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto nosacījumu, turklāt šis arguments ir tīri spekulatīvs.

425 No tā izriet, ka VNV nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts.

426 Tādēļ otrā daļa ir jānoraida.

– Par trešo daļu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto trešo nosacījumu

427 Prasītāji norāda, ka noregulējuma shēmas pieņemšana nebija sabiedrības interesēs, jo pastāvēja samērīgāki pasākumi, kas būtu ļāvuši novērst *Banco Popular* likviditātes krīzi, izvairoties no akcionāru tiesību uz īpašumu konfiskācijas, un tāpēc noregulējuma shēma neatbilstot Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam.

428 Jāatgādina, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktā ir paredzēts, ka šī panta 1. punkta c) apakšpunkta mērķiem regulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ja tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus šīs regulas 14. pantā minētos noregulējuma mērķus un ir samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.

429 Noregulējuma mērķi, kas uzskaitīti Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta pirmajā daļā, ir šādi: garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību; izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, jo īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos; aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem; aizsargāt noguldītājus un ieguldītājus; aizsargāt klientu finanšu līdzekļus un klientu aktīvus.

430 Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā nosacījuma ievērošana nozīmē pārbaudīt, vai šīs regulas 14. pantā minētie mērķi tiks labāk sasniegti ar noregulējuma darbību, nekā ar vienības likvidāciju.

431 Šajā lietā noregulējuma shēmas 4.1. pantā VNV secināja, ka noregulējums uzņēmuma pārdošanas instrumenta veidā ir nepieciešams sabiedrības interesēs Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 5. punkta izpratnē.

432 Noregulējuma shēmas 4.2. pantā VNV norādīja, ka noregulējums ir nepieciešams un samērīgs ar Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta pirmajā daļā paredzētajiem mērķiem, proti, garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību un izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, tostarp novēršot kaitīgas ietekmes izplatīšanos – arī uz tirgus infrastruktūru – un uzturot tirgus disciplīnu. Tā norādīja, ka *Banco Popular* likvidācija parastajā maksātnespējas procedūrā nebūtu ļāvusi sasniegt šos mērķus tādā pašā mērā. Pēc tam noregulējuma shēmas 4.4. pantā VNV veica analīzi noregulējuma mērķu gaismā, ņemot vērā tajā laikā pastāvošos apstākļos.

433 It īpaši noregulējuma shēmas 4.4.2. pantā VNV paskaidroja, ka, ka, pamatojoties uz dažādiem elementiem, tā ir secinājusi, ka *Banco Popular* situācija rada pieaugošu risku, ka var tikt ievērojami negatīvi ietekmēta finanšu stabilitāte Spānijā. Šo elementu vidū ir, pirmkārt, *Banco Popular*, kas ir sestās lielākās Spānijas banku grupas mātesuzņēmums ar kopējo aktīvu summu 147 miljardu euro apmērā un kuru 2017. gadā Spānijas Banka ir norādījusi kā sistēmiski nozīmīgu iestādi, lielums un nozīmīgums. VNV tostarp norādīja, ka *Banco Popular* bija viens no galvenajiem tirgus dalībniekiem Spānijā, kam bija ievērojama tirgus daļa mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) segmentā, kā arī salīdzinoši liela noguldījumu tirgus daļa (gandrīz 6 %) un liels privātpersonu klientu skaits (aptuveni 1,4 miljoni) visā Spānijā. Otrkārt, VNV ņēma vērā *Banco Popular* darbības būtību, kas balstījās uz komercbanku darbību un galvenokārt bija vērsta uz finansējuma, uzkrājumu pārvaldības un pakalpojumu nodrošināšanu privātpersonām, ģimenēm un uzņēmumiem (īpaši MVU). VNV uzskata, ka *Banco Popular* uzņēmējdarbības modeļa līdzība ar citu Spānijas komercbanku uzņēmējdarbības modeļiem varēja veicināt netiešas ietekmes potenciālu uz šīm bankām, kuru gadījumā varētu tikt uzskatīts, ka tās sastopas ar tādām pašām grūtībām.

434 No tā izriet, ka VNV ir pamatojusi, cik lielā mērā *Banco Popular* noregulējums tostarp atbilda vispārējo interešu mērķim novērst negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti, jo īpaši ierobežojot kaitīgas ietekmes izplatīšanos.

435 Turklāt jāatgādina, ka Lēmuma 2017/1246 4. apsvērumā, ar ko apstiprināja noregulējuma shēmu, Komisija tieši norādīja, ka tā piekrīt noregulējuma shēmai un jo īpaši iemesliem, ko VNV minēja, lai pamatotu noregulējuma darbības nepieciešamību sabiedrības interesēs saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 5. pantu.

436 Prasītāju argumenti nav tādi, lai apšaubītu VNV vērtējumu par to, vai ir izpildīts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais nosacījums.

437 Prasītāji būtībā norāda, ka uzņēmuma pārdošanas instruments bija nesamērīgs salīdzinājumā ar *Banco Popular* pārdošanai alternatīviem pasākumiem, kas minēti to argumentos saistībā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto otro nosacījumu, kas būtu ļāvis atrisināt likviditātes krīzi, neaizskarot to tiesības uz īpašumu. Ar šo argumentu prasītāji faktiski apstrīd noregulējuma darbības samērīgumu attiecībā pret alternatīvajiem pasākumiem, uz kuriem tie atsaucas, ņemot vērā to tiesību uz īpašumu aizskārumu.

438 Ar citu argumentu, kas izvirzīts replikā, tie piebilst, ka VNV nepaskaidro, kāda iemesla dēļ uzņēmuma pārdošanas instruments bija labākais risinājums noregulējuma mērķu sasniegšanai, salīdzinot ar citiem Regulā Nr. 806/2014 minētajiem noregulējuma instrumentiem.

439 Pirmkārt, prasītāji neapgalvo, ka noregulējuma shēma neatbilst Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta pirmajā daļā noteiktajiem sabiedrības interešu mērķiem, kuri ir vērsti uz to, lai aizsargātu *Banco Popular* kritiski svarīgās funkcijas un saglabāt finanšu stabilitāti.

440 Otrkārt, prasītāji nenorāda nevienu argumentu, kas ļautu pierādīt, ka šie mērķi būtu tikpat lielā mērā sasniegti, ja *Banco Popular* tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Noregulējuma darbības samērīgums attiecībā pret Regulā Nr. 806/2014 minētajiem alternatīvajiem pasākumiem vai citiem noregulējuma instrumentiem nav būtisks Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā nosacījuma piemērošanai.

441 No tā izriet, ka VNV nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts.

442 Tādējādi trešā daļa un līdz ar to piektais pamats kopumā ir jānoraida.

Par sesto pamatu, ar kuru tiek apgalvots pienācīgas piesardzības principa banku nozarē pārkāpums

443 Prasītāji apgalvo, ka, neīstenojot agrīnas iejaukšanās pasākumus, ECB sadarbībā ar VNV pārkāpa pienācīgas piesardzības principu banku nozarē, jo šādu pasākumu īstenošana būtu ļāvusi izvairīties no noregulējuma shēmas pieņemšanas. Prasītāji būtībā norāda, ka agrīnas iejaukšanās pasākumu veikšana būtu ļāvusi izvairīties no *Banco Popular* likviditātes krīzes, kas attaisnoja noregulējuma shēmas pieņemšanu un *Banco Popular* pārdošanu trešai personai. Tie uzskata, ka šādu pasākumu īstenošana būtu izmainījusi noregulējuma shēmas saturu vai novērsusi tās pieņemšanu.

444 Iesākumam ir jānorāda, pirmkārt, ka šis pamats, ciktāl tas ir vērsts pret ECB, jo tā neesot veikusi agrīnas iejaukšanās pasākumus, ir jānoraida kā nepieņemams, jo ECB nav šīs lietas dalībniece.

445 Otrkārt, ar šo pamatu prasītāji norāda uz pienācīgas piesardzības principa banku nozarē pārkāpumu. Prasības pieteikumā un tiesas sēdē tie apgalvoja, ka šis princips izriet no piesardzības principa, ko piemēro vides jomā.

446 Tomēr jāatgādina, ka, lai gan LESD 191. panta 2. punktā ir paredzēts, ka vides politika ir balstīta tostarp uz piesardzības principu, šis princips ir piemērojams arī citu Savienības politiku ietvaros, it īpaši sabiedrības veselības aizsardzības politikā, kā arī tad, kad Savienības iestādes kopējās lauksaimniecības politikas vai iekšējā tirgus politikas ietvaros veic pasākumus cilvēku veselības aizsardzībai (skat. spriedumu, 2019. gada 1. oktobris, *Blaise* u.c., C-616/17, EU:C:2019:800, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

447 Šis princips nozīmē – ja joprojām nav skaidrības par cilvēku veselības apdraudējumu vai tā apmēru, iestādes var veikt aizsardzības pasākumus, negaidot, kamēr tiek pilnībā pierādīta šī riska faktiskā esamība un smagums (skat. spriedumu, 2019. gada 1. oktobris, *Blaise* u.c., C-616/17, EU:C:2019:800, 43. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2021. gada 6. maijs, *Bayer CropScience* un *Bayer*/Komisija, C-499/18 P, EU:C:2021:367, 80. punkts).

448 Pietiek konstatēt, ka prasītāji nepaskaidro, kā piesardzības princips, kā tas definēts judikatūrā, ir piemērojams banku nozarē.

449 Tādēļ ir jāizvērtē šis pamats, ciktāl prasītāji pārmet VNV, ka tā nav veikusi agrīnas iejaukšanās pasākumus, kas būtu ļāvuši izvairīties no *Banco Popular* likviditātes krīzes. Šajā ziņā prasītāji norāda, ka agrīnas iejaukšanās pasākumu vai citu Regulas Nr. 806/2014 13. pantā, Regulā Nr. 1024/2013 un Direktīvas 2014/59 27.–29. pantā minēto pasākumu pieņemšana būtu novērsusi noregulējuma radīto krīzi. Tie norāda, ka mēnešos pirms *Banco Popular* noregulējuma VNV neveica nekādus efektīvus pasākumus un ļāva situācijai pasliktināties, kas izraisīja maksātspējīgas bankas noregulējumu likviditātes problēmas dēļ.

450 Prasītāji uzskaitīja dažus agrīnas iejaukšanās pasākumus, kas būtu bijuši piemēroti *Banco Popular* gadījumā un kas, viņuprāt, būtu ļāvuši novērst bankas situācijas pasliktināšanos. Tie paredz bankas sadalīšanu bankā ar labu aktīvu kvalitāti un bankā ar sliktu aktīvu kvalitāti, pagaidu administrēšanu un valdes nomaiņu, likviditātes stāvokļa uzraudzību un ātru parāda ierobežošanu, likviditātes palīdzību, lai iegūtu laiku konkursa pārdošanas procedūrai, un, visbeidzot, sarunas ar kreditoriem par finansiālu atveseļošanos.

451 Vispirms ir jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 3. punktā ir paredzēts, ka agrīnas iejaukšanās pasākuma iepriekšēja veikšana saskaņā ar Regulas Nr. 1024/2013 16. pantu, Direktīvas 2014/59 27. panta 1. punktu, 28. vai 29. pantu vai Direktīvas 2013/36 104. pantu nav nosacījums noregulējuma darbības veikšanai.

452 Turklāt jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 par agrīnās iejaukšanās pasākumiem 13. panta 1. punktā ir paredzēts, ka ECB vai valstu kompetentās iestādes informē VNV par visiem pasākumiem, kurus tās pieprasa iestādei vai grupai veikt vai kurus tās pašas veic saskaņā ar Regulas Nr. 1024/2013 16. pantu, Direktīvas 2014/59 27. panta 1. punktu, 28. vai 29. pantu vai Direktīvas 2013/36 104. pantu.

453 No tā izriet, kā norāda VNV, ko atbalsta *Banco Santander* un Spānijas Karaliste, ka agrīnās iejaukšanās pasākumu veikšana neietilpst tās, bet gan ECB un valstu kompetento iestāžu kompetencē.

454 Šajā ziņā jānorāda, ka prasītāji nepaskaidro, uz kāda juridiskā pamata VNV varēja veikt šādus pasākumus.

455 Līdz ar to, tā kā VNV nav kompetenta veikt prasītāju minētos pasākumus, prasītāji nevar tai pārmest, ka tā tos nav veikusi pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas.

456 Visbeidzot, kā apgalvo VNV, ko atbalsta Komisija, prasītāju argumenti nevar likt apšaubīt noregulējuma shēmas likumību. Proti, noregulējuma shēmas pieņemšana ir jāuzskata par pamatotu, tiklīdz ir izpildīti Regulā Nr. 806/2014 paredzētie nosacījumi, jo īpaši šīs regulas 18. pantā paredzētie nosacījumi. Apstāklis, ka varēja tikt veikti preventīvi pasākumi *Banco Popular* grūtību novēršanai, nav iedarbīgs, novērtējot noregulējuma shēmas likumību, ja ir pierādīts, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētie nosacījumi bija izpildīti tās pieņemšanas dienā.

457 Turklāt ir jākonstatē, ka šis pamats ir balstīts uz tīri spekulatīviem un nepamatotiem apgalvojumiem par to, ka, ja būtu veikti agrīnas iejaukšanās pasākumi vai citi preventīvi pasākumi, *Banco Popular* likviditātes krīze būtu tikusi novērsta un noregulējuma mehānisms nebūtu bijis nepieciešams vai arī tā saturs būtu bijis citāds.

458 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegta 2021. gada 28. maijā, pirmkārt, prasītāji saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu saistībā ar diviem preses rakstiem, kas 2021. gada 27. maijā tika publicēti internetā un kuros bija minētas *FROB* priekšsēdētājas elektroniskā pasta vēstules VNV saistībā ar VNV priekšsēdētājas paziņojumiem tās intervijas televīzijas kanālam *Bloomberg* laikā un, otrkārt, tie lūdza Vispārējai tiesai procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdot VNV iesniegt šīs elektroniskā pasta vēstules. Prasītāji apgalvo, ka šie dokumenti, kuru mērķis ir pierādīt, ka ir notikusi informācijas noplūde un ka tā ir ietekmējusi *Banco Popular* likviditātes zudumu, pamato to sesto pamatu. Šajā ziņā prasītāji atsaucas uz prasības pieteikuma 83. punktu, kurā tie apstiprināja, ka VNV priekšsēdētājas paziņojumi bija izraisījuši paniku *Banco Popular* klientu vidū un izraisījuši tās vērtības biržā kritumu, un ka šāda "rīcība nav saderīga ar viselementārāko piesardzību".

459 No šī viena teikuma prasības pieteikuma 83. punktā nevar secināt, ka prasītāji šajā pamatā būtu izvirzījuši argumentus, kuru mērķis ir pārmest VNV tās priekšsēdētājas paziņojumus. Pirmkārt, no šī prasības pieteikuma pamata nosaukuma un izvirzītajiem argumentiem skaidri izriet, ka prasītāji vienīgi pārmet VNV, ka tā nav veikusi citus pasākumus, tostarp agrīnas iejaukšanās pasākumus, kas būtu ļāvuši izvairīties no noregulējuma shēmas pieņemšanas. Otrkārt, prasītāji neizklāsta nekādus argumentus attiecībā uz VNV priekšsēdētājas paziņojumiem un ar šo teikumu nepaskaidro, kuru noteikumu vai principu VNV esot pārkāpusi. Turklāt ir jānorāda, ka prasītāji sestajā pamatā replikas stadijā neizvērsa nekādus argumentus par šo jautājumu.

460 Tādēļ ir jāuzskata, ka prasītāju iesniegtajiem preses rakstiem un *FROB* priekšsēdētāja elektroniskā pasta vēstulēm, kuras tie lūdz pieprasīt 2021. gada 28. maija vēstulē, tiktāl, ciktāl tās attiecas uz VNV priekšsēdētājas paziņojumiem, nav nozīmes.

461 Tādēļ sestais pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.

Par septīto pamatu, ar kuru tiek apgalvots tiesiskās paļāvības principa pārkāpums

462 Prasītāji apgalvo, ka pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas bija dažādi apstākļi, kas ļāva rasties to tiesiskajai paļāvībai, ka *Banco Popular* netiks pakļauta noregulējumam.

463 Attiecībā uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu no pastāvīgās judikatūras izriet, ka tiesības atsaukties uz šo principu paredz, ka Savienības kompetentās iestādes attiecīgajai personai devušas konkrētus, beznosacījuma un saskanīgus apliecinājumus no pilnvarotiem un ticamiem avotiem. Šādas tiesības ir ikvienai personai, kurai kāda Savienības iestāde vai struktūra, sniedzot tai precīzus solījumus, ir radījusi pamatotas cerības (skat. spriedumu, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 62. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2020. gada 16. decembris, Padome u.c./*K. Chrysostomides & Co.* u.c., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P un C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 178. punkts un tajā minētā judikatūra).

464 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, lai arī tiesiskās paļāvības aizsardzības princips ir viens no Savienības pamatprincipiem, saimnieciskās darbības subjekti nevar tiesiski paļauties uz pastāvošās situācijas saglabāšanu, kas var tikt grozīta Savienības iestāžu rīcības brīvības robežās, un jo īpaši attiecībā uz tādu jomu kā valsts atbalsts banku nozarē, kuras priekšmets tiek pastāvīgi pielāgots ekonomisko apstākļu maiņai (skat. spriedumu, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 66. punkts un tajā minētā judikatūra).

465 Šī judikatūra ir piemērojama situācijā, kad bankai piemēro noregulējuma darbību (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2020. gada 16. decembris, Padome u.c./*K. Chrysostomides & Co.* u.c., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P un C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 181. un 182. punkts). Kā norāda Tiesa, banku nozarē, ņemot vērā pastāvīgo pielāgošanos ekonomiskās situācijas izmaiņām, vienības akcionāri un kreditori nevar apgalvot, ka viņiem būtu jebkāda tiesiskā paļāvība attiecībā uz to, ka šī vienība nākotnē nenonāks situācijā, kas attaisno noregulējuma darbības piemērošanu. Tie arī nevar apgalvot, ka VNV spēj tiem sniegt garantiju, ka bankai, kura atrodas atbilstības Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētajiem nosacījumiem situācijā, netiks piemērota noregulējuma darbība.

466 Tāpēc prasītāji kā *Banco Popular* akcionāri vai kreditori nevar apgalvot, ka VNV, pieņemot noregulējuma shēmu, būtu pārkāpusi tiesiskās paļāvības aizsardzības principu.

467 Katrā ziņā jāuzskata, ka neviens no prasītāju norādītajiem apstākļiem nepamato tiesiskās paļāvības aizsardzības principa piemērošanu.

468 Pirmkārt, prasītāji apgalvo, ka pastāv tiesiskā paļāvība, kas balstīta uz Regulas Nr. 806/2014 13. apsvērumu, kurā ir paredzēts, ka, "lai atjaunotu uzticēšanos banku sektoram, [ECB] patlaban veic visu tieši uzraudzīto banku bilances vispusīgu novērtējumu" un ka "šādam novērtējumam būtu jānodrošina visām iesaistītajām pusēm tas, ka bankas, kas iestājas VUM un līdz ar to ietilpst VNM darbības jomā, ir pamatos stabilas un uzticamas". ECB esot jāīsteno savas pilnvaras sadarbībā ar VNV, lai nodrošinātu tās uzraudzībā esošo kredītiestāžu maksātspēju un stabilitāti.

469 Pietiek norādīt, ka šis Regulas Nr. 806/2014 apsvērums attiecas uz novērtējumu, ko ECB veica saistībā ar VUM izveidi. Ja tiktu uzskatīts, kā to dara prasītāji, ka tiek garantēts, ka jebkura ECB uzraudzītā banka noteikti ir "stabila un uzticama" un ka tai netiks piemērota noregulējuma darbība, tas nozīmētu atņemt Regulai Nr. 806/2014 jebkādu lietderīgu ietekmi.

470 Otrkārt, prasītāji atsaucas uz *Banco Popular* 2014. un 2016. gada stresa testu rezultātiem, kā arī uz ECB 2016. gada novembrī veiktā uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesa (*Supervisory Review and Evaluation Process, SREP*) rezultātiem, lai apgalvotu pamatotu paļaušanos uz to, ka iestāde ir stabila un maksātspējīga un ka nepastāv risks, ka tai varētu piemērot noregulējumu.

471 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka prasītāju norādītie apstākļi attiecas uz *Banco Popular* stāvokli konkrētā datumā vairākus mēnešus pirms noregulējuma darbības veikšanas dienas. Tādējādi *Banco Popular* 2016. gada stresa tests tika publicēts 2016. gada jūlijā, bet ECB 2016. gada novembrī veiktā *SREP* rezultātu atsauces datums ir 2015. gada 31. decembris. Šos apstākļus nevar uzskatīt par norādēm uz *Banco Popular* turpmāko finanšu attīstību. Tos nevar uzskatīt par tādiem, kas prasītājiem radītu tiesisko paļāvību, ka *Banco Popular* nākotnē nenonāks maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā. Turklāt jāatgādina, ka šajā gadījumā *Banco Popular* likviditātes stāvoklis pasliktinājās pēc šiem rezultātiem, sākot no 2017. gada februāra. Īpaši jāatgādina, ka 2017. gada 12. maijā *Banco Popular* vairs neatbilda minimālajai prasītajai likviditātes seguma prasībai. Katrā ziņā šie apstākļi nevar būt precīzas, beznosacījumu un saskaņotas Savienības iestādes garantijas, ka *Banco Popular* nākotnē netiks piemērota noregulējuma darbība.

472 Treškārt, prasītāji atsaucas uz to, ka ECB 2017. gadā atļāva daļēji dzēst *Banco Popular* subordinēto parādu emisiju 400 000 EUR apmērā. Tie uzskata, ka jebkurš racionāls ieguldītājs būtu uzskatījis, ka gadījumā, ja *Banco Popular* būtu maksātspējas vai likviditātes problēmas, ECB būtu iestājusies pret šo pasākumu.

473 Tomēr, no vienas puses, šie fakti nav precīzas VNV garantijas par *Banco Popular* finansiālo stabilitāti šī sprieduma 463. punktā minētās judikatūras izpratnē. No otras puses, prasītāji nepaskaidro, kāpēc šie fakti bija tādi, kas ikvienam informētam ieguldītājam varēja radīt tiesisko paļāvību par *Banco Popular* maksātspēju vai likviditāti, lai gan šie ieguldītāji nevarēja nezināt, ka bankas stāvoklis strauji pasliktinājās dažus mēnešus pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas. Tādējādi 2017. gada 3. februārī publicētais *Banco Popular* 2016. gada pārskats, 2017. gada 5. maijā publicētais finanšu pārskats par 2017. gada pirmo ceturksni, kā arī kredītreitinga samazināšana bija ieguldītājiem zināmi faktori, kas atklāja *Banco Popular* grūtības. Turklāt laikā no 2017. gada februāra līdz maijam *Banco Popular* tika plaši atspoguļota plašsaziņas līdzekļos, ziņojot par tās finanšu stāvokļa pasliktināšanos.

474 Ceturtkārt, prasītāji apgalvo, ka VNV un ECB agrīnas iejaukšanās pasākumu neveikšana tiem ļāva pamatoti uzskatīt, ka tuvākajā laikā *Banco Popular* netiks piemērota noregulējuma darbība.

475 Pietiek atgādināt, ka no Regulas Nr. 806/2014 18. panta 3. punkta izriet, ka agrīnas iejaukšanās pasākumu iepriekšēja veikšana nav nosacījums noregulējuma darbības veikšanai, ko prasītāji tieši atzīst replikā. Tāpēc prasītāji nevarēja izdarīt nekādas secinājumus no šādu pasākumu neesamības.

476 Līdz ar to jāuzskata, ka prasītāji nevar pamatoti apgalvot, ka tiem bija VNV garantijas par to, ka tā nepieņems noregulējuma shēmu attiecībā uz *Banco Popular*. Tāpat jānorāda, ka *Banco Popular* akcionāriem nebija garantijas, ka atsevišķas no VNV veiktajām noregulējuma darbībām neietekmēs viņu ieguldījumus.

477 Tādēļ septītais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par astoto pamatu, ar kuru tiek apgalvots Hartas 17. un 52. pantā paredzēto tiesību uz īpašumu un samērīguma principa pārkāpums

478 Prasītāji apgalvo, ka noregulējuma shēma nesamērīgi liedz *Banco Popular* akcionāriem viņu tiesības uz īpašumu, tādējādi pārkāpjot Hartas 17. un 52. pantu.

479 Prasītāji apgalvo, ka to tiesību uz īpašumu pārkāpums nebija samērīgs ar VNV izvirzīto mērķi aizsargāt finanšu stabilitāti. Tie apgalvo, ka, aizbildinoties ar sabiedrības interešu un finanšu tirgu stabilitātes aizsardzību, VNV esot absolūtā veidā atņēmusi *Banco Popular* akcionāru tiesības uz īpašumu, kas pierādot, ka nav ievērota samērīguma prasība. Prasītāji pēc būtības apgalvo, ka esot bijuši mazāk ierobežojoši pasākumi par tiem, kas tika noteikti noregulējuma shēmā, un ka ar to esot atņemtas to tiesības uz īpašumu, iepriekš tos neuzklausot un neizmaksājot nekādu kompensāciju.

480 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru samērīguma princips, kas ir viens no vispārējiem Savienības tiesību principiem, nozīmē, ka Savienības iestāžu tiesību akti nedrīkst pārsniegt to, kas ir atbilstošs un nepieciešams, lai sasniegtu attiecīgajā tiesiskajā regulējumā noteiktos leģitīmos mērķus, ar to saprotot, ka, ja ir iespēja izvēlēties starp vairākiem piemērotiem pasākumiem, ir jāizvēlas vismazāk apgrūtinošais un tā radītie traucējumi nedrīkst būt nesamērīgi ar sasniedzamajiem mērķiem (skat. spriedumus, 2019. gada 30. aprīlis, Itālija/Padome (Vidusjūras zobenzivs zvejas kvota), C-611/17, EU:C:2019:332, 55. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 6. maijs, *Bayer CropScience* un *Bayer*/Komisija, C-499/18 P, EU:C:2021:367, 166. punkts un tajā minētā judikatūra). Šis princips ir atgādināts LES 5. panta 4. punktā, kā arī LES un LESD pievienotā Protokola par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 1. pantā.

481 Hartas 17. panta 1. punktā ir paredzēts:

> "Ikvienai personai ir tiesības uz īpašumu, kas iegūts likumīgi, tiesības to lietot un atsavināt, kā arī tiesības attiecībā uz to dot rīkojumu savas nāves gadījumam. Nevienam nedrīkst atņemt īpašumu, ja vien tas nav jādara sabiedrības interesēs, kā arī gadījumos un apstākļos, kuri ir paredzēti tiesību aktos, ar noteikumu, ka par zaudējumiem laikus izmaksā taisnīgu kompensāciju. Īpašuma izmantošanu var noteikt ar tiesību aktiem, ciktāl tas nepieciešams vispārējās interesēs."

482 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Hartas 17. panta 1. punktā garantētās tiesības uz īpašumu nav absolūta prerogatīva un to īstenošana var tikt ierobežota, pamatojoties uz Savienības vispārējo interešu mērķiem. Līdz ar to, kā izriet no Hartas 52. panta 1. punkta, tiesību uz īpašumu izmantošanu var ierobežot ar nosacījumu, ka šie ierobežojumi tiešām atbilst sasniedzamajiem vispārējo interešu mērķiem un attiecībā uz sasniedzamo mērķi nav pārmērīga un nepieļaujama iejaukšanās, kas skar šādi garantēto tiesību pašu būtību (skat. spriedumu, 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 69. un 70. punkts un tajos minētā judikatūra; spriedumi, 2020. gada 16. jūlijs, *Adusbef* u.c., C-686/18, EU:C:2020:567, 85. punkts, un 2019. gada 23. maijs, *Steinhoff* u.c./ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, 100. punkts).

483 No tā izriet, ka tiesības uz īpašumu nav absolūtas tiesības, bet saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu, kas minēts šī sprieduma 205. punktā, tās var tikt pakļautas ierobežojumiem, ja tie ir paredzēti piemērojamos tiesību aktos, nepieciešami vispārēja mērķa sasniegšanai un samērīgi ar šo mērķi.

484 Prasītāji atzīst, ka to tiesības uz īpašumu var tikt ierobežotas, un neapstrīd, ka Regulas Nr. 806/2014 22. pants piešķir VNV iespēju noregulējuma ietvaros lemt par vienības pašu kapitāla instrumentu konvertāciju un norakstīšanu.

485 Iesākumam jāatgādina, ka, pirmkārt, no Regulas Nr. 806/2014 61. apsvēruma izriet, ka akcionāru un kreditoru tiesību ierobežojumiem jāatbilst Hartas 52. panta 1. punktā izklāstītajiem principiem, un, otrkārt, no tās pašas regulas 62. apsvēruma izriet, ka iejaukšanās īpašuma tiesībās nedrīkst būt nesamērīga.

486 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 15. panta par vispārējiem noregulējuma principiem 1. punkta a) apakšpunktu zaudējumus pirmie sedz noregulējamās iestādes akcionāri.

487 Šajā ziņā attiecībā uz banku akcionāriem Tiesa ir nospriedusi, ka saskaņā ar akciju sabiedrību akcionāru statusam piemērojamo vispārējo sistēmu tie pilnībā uzņemas savu ieguldījumu risku (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 73. punkts).

488 Valsts atbalsta jomā Tiesa ir uzskatījusi, ka, tā kā akcionāri ir atbildīgi par bankas parādiem tās pamatkapitāla apmērā, nevar uzskatīt, ka tas, ka Komisijas paziņojuma par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu no 2013. gada 1. augusta atbalsta pasākumiem banku labā saistībā ar finanšu krīzi ("Banku darbības paziņojums") (OV 2013, C 216, 1. lpp.) 40.–46. punktā, lai novērstu bankas pašu kapitāla iztrūkumu, tiek pieprasīts, lai pirms valsts atbalsta piešķiršanas šie akcionāri veiktu ieguldījumu bankas zaudējumu izlīdzināšanai tikpat lielā mērā, kā tas tiktu darīts, ja šāda valsts atbalsta nebūtu, ietekmētu to tiesības uz īpašumu (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 74. punkts).

489 Pēc analoģijas jāuzskata, ka pilnvaras noregulējuma shēmā norakstīt un konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus, kas ir prasītāju īpašumā, ir jāuzskata par sekām tam, ka vienības akcionāriem ir jāuzņemas ar viņu ieguldījumiem saistītie riski un ka, tā kā šai vienībai ir piemērojama noregulējuma darbība tās maksātnespējas dēļ, tiem ir jāuzņemas tās ekonomiskās sekas.

490 Šajā ziņā Vispārējā tiesa jau ir nospriedusi, ka pasākums, kas izpaužas kā Kipras bankas akciju nominālvērtības samazināšana, ir samērīgs ar šī pasākuma mērķi. Vispirms tā norādīja, ka šī pasākuma mērķis ir veicināt bankas rekapitalizāciju un ka tas ir piemērots, lai veicinātu Kipras un eurozonas finanšu sistēmas stabilitāti kopumā. Turpinājumā tā konstatēja, ka šis pasākums nepārsniedz to, kas ir piemērots un nepieciešams šī mērķa sasniegšanai, ņemot vērā, ka mazāk ierobežojošas alternatīvas nebija īstenojamas vai nebūtu ļāvušas sasniegt gaidītos rezultātus. Visbeidzot, tā uzskatīja, ka, ņemot vērā arī sasniedzamā mērķa svarīgumu, pasākums nerada pārmērīgus apgrūtinājumus. Šajā ziņā tā atgādināja, ka banku akcionāri pilnībā uzņemas savu ieguldījumu risku (spriedums, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 330. punkts).

491 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa secināja, ka nevar tikt uzskatīts, ka šīs bankas akciju nominālvērtības samazināšana būtu pārmērīga un nepieņemama iejaukšanās, kas apdraud akcionāru tiesību uz īpašumu pašu būtību (spriedums, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 331. punkts).

492 Šajā lietā, pirmām kārtām, prasītāji norāda, ka to tiesību uz īpašumu pārkāpums nav samērīgs, jo finanšu tirgu stabilitāte nav apdraudēta, ņemot vērā *Banco Popular* maksātspēju, ekonomisko situāciju Spānijā un Spānijas ekonomikas izaugsmes perspektīvas. Tie norāda, ka likviditātes krīze, kas skāra *Banco Popular*, neizraisīja akciju cenu kritumu vai noguldījumu aizplūšanu uz citām Spānijas finanšu iestādēm, tāpēc tā bija problēma, kas skāra vienu finanšu iestādi, un nepastāvēja kaitīgās ietekmes izplatīšanās efekts.

493 Ar šo argumentu prasītāji cenšas apstrīdēt faktu, ka *Banco Popular* maksātnespējas gadījumā būtu radusies kaitīgā ietekme, kas varētu ievērojami negatīvi ietekmēt finanšu stabilitāti Spānijā.

494 Jāatgādina, ka noregulējuma shēmā VNV uzskatīja, ka *Banco Popular* noregulējums un attiecīgi kapitāla instrumentu norakstīšana un konvertēšana bija nepieciešami un samērīgi, lai novērstu negatīvo ietekmi, ko iestādes maksātnespēja varētu radīt uz finanšu stabilitāti, un jo īpaši, lai novērstu kaitīgās ietekmes izplatīšanos uz citām Spānijas bankām.

495 Pirmkārt, jāatgādina, ka *Banco Popular* noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 4. punkta c) apakšpunktu. Tādēļ prasītāju apgalvojumam, ka banka bija maksātspējīga, nav nozīmes.

496 Otrkārt, prasītāji nepaskaidro, kādā veidā ekonomiskā situācija Spānijā būtu ļāvusi izvairīties no *Banco Popular* maksātnespējas kaitīgās ietekmes. Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasītāji neizvirza nevienu argumentu, kas varētu apšaubīt noregulējuma shēmas 4.4.2. pantā sniegtos VNV paskaidrojumus, kas minēti šī sprieduma 433. punktā un saskaņā ar kuriem *Banco Popular* maksātnespēja tās sistēmiskās nozīmes un darbības veida dēļ būtu izraisījusi ķēdes reakciju uz Spānijas finanšu iestādēm ar līdzīgu uzņēmējdarbības modeli un tādējādi būtiski negatīvi ietekmējusi finanšu stabilitāti Spānijā.

497 Šajā ziņā jāatgādina, ka no šī sprieduma 211. punktā minētās judikatūras izriet, ka finanšu pakalpojumiem ir centrālā loma Savienības ekonomikā un ka vienas vai vairāku sistēmisku banku maksātnespēja var ātri izplatīties uz citām bankām vai nu attiecīgajā dalībvalstī, vai citās dalībvalstīs.

498 Tiesa jau ir nospriedusi, ka, ņemot vērā mērķi nodrošināt banku sistēmas stabilitāti eurozonā un nenovēršamo finansiālo zaudējumu risku, kāds konkrēto banku noguldītājiem draudētu to maksātnespējas gadījumā, atsevišķi tiesību uz īpašumu ierobežojumi var tikt pamatoti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 74. punkts).

499 Tiesa arī ir nolēmusi, ka, lai gan pastāv skaidra vispārējā interese visā Savienībā nodrošināt investoru stingru un konsekventu aizsardzību, nevar tikt uzskatīts, ka šī interese visos gadījumos dominē pār vispārējo interesi nodrošināt finanšu sistēmas stabilitāti (spriedumi, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 91. punkts, un 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 54. punkts).

500 Prasītāji norāda, ka 2016. gada 19. jūlija spriedumā *Kotnik* u.c. (C-526/14, EU:C:2016:570) pieņemtais risinājums nav piemērojams, jo šī lieta attiecās uz visu dalībvalsts, kuru apdraud sistēmiska krīze, finanšu sistēmu, savukārt šī lieta attiecas tikai uz vienu vienību.

501 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka saskaņā ar 2016. gada 19. jūlija sprieduma *Kotnik* u.c. (C-526/14, EU:C:2016:570) 50. punktu Tiesa ir nospriedusi, ka vienas vai vairāku banku maksātnespēja rada risku, ka tā ātri izplatīsies uz citām bankām – gan attiecīgajā dalībvalstī, gan citās dalībvalstīs. Tādējādi nevar uzskatīt, ka šajā spriedumā atzītā principa, saskaņā ar kuru finanšu stabilitātes nodrošināšanas mērķis var attaisnot akcionāru tiesību uz īpašumu ierobežojumu, piemērošana attiecas vienīgi uz gadījumiem, kad visa dalībvalsts finanšu sistēma piedzīvo sistēmisku krīzi. Šis spriedums ir būtisks, ja, kā šajā gadījumā, attiecīgajai bankai ir sistēmiska nozīme un tās likvidācija apdraud Spānijas finanšu sistēmas stabilitāti.

502 Otrām kārtām, prasītāji norāda, ka noregulējuma shēma neatbilst samērīguma prasībām, jo VNV nav izvēlējusies vismazāk ierobežojošo darbību, lai atrisinātu *Banco Popular* likviditātes krīzi. Tie apgalvo, ka noregulējuma shēma neattaisno ne savlaicīgu agrīnas iejaukšanās pasākumu, piemēram, ārkārtas likviditātes palīdzības, kas būtu varējusi atrisināt *Banco Popular* likviditātes problēmu, neveikšanu, ne arī darbību, kas būtu mazāk radikālas par veiktajām darbībām, neveikšanu, piemēram, aktīvu nodalīšanas vai pagaidu iestādes instrumentu pieņemšanu.

503 Jāatgādina, ka no piektā pamata otrās daļas ietvaros veiktās analīzes par atbilstību Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam izriet, ka VNV noregulējuma shēmā pamatoja iemeslus, kādēļ alternatīvi prudenciāli vai privāti pasākumi nebija iespējami, un ka prasītāji nav pierādījuši citu, mazāk ierobežojošu pasākumu esamību, kas būtu varējuši atjaunot *Banco Popular* likviditātes stāvokli pietiekami īsā laikā, lai novērstu tās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju 2017. gada 6. jūnijā.

504 Turklāt no noregulējuma shēmas 5. panta izriet, ka VNV pamatoja uzņēmuma pārdošanas instrumenta kā noregulējuma instrumenta izvēli. VNV norādīja, ka šis instruments ir nepieciešams un samērīgs ar Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā noteiktajiem mērķiem un tā galvenais mērķis ir aizsargāt reālās ekonomikas darbībai būtiskas funkcijas un saglabāt finanšu stabilitāti.

505 VNV arī noregulējuma shēmas 5.3. pantā uzskatīja, ka citi Regulas Nr. 806/2014 22. panta 2. punktā paredzētie noregulējuma instrumenti neatbilstu noregulējuma mērķiem tādā pašā mērā. Attiecībā uz iekšējās rekapitalizācijas instrumentu VNV uzskatīja, ka pat kopā ar aktīvu sadalīšanas instrumentu nevar tikt garantēts, ka tas ļautu nekavējoties efektīvi labot *Banco Popular* likviditātes situāciju un tādējādi atjaunot tās finansiālo stabilitāti un ilgtermiņa dzīvotspēju. Attiecībā uz pagaidu iestādes instrumentu VNV uzskatīja, ka pat kopā ar aktīvu sadalīšanas instrumentu, ņemot vērā, ka pagaidu iestādes mērķis bija saglabāt piekļuvi kritiski svarīgām funkcijām un pārdot *Banco Popular* principā divu gadu laikā, ciktāl uzņēmuma pārdošanas instruments ļāva īsā laikā sasniegt to pašu rezultātu, šis pēdējais tika uzskatīts par tādu, kas ļauj sasniegt efektīvākus noregulējuma mērķus nekā pagaidu iestādes instruments.

506 Tāpēc noregulējuma shēmā VNV norādīja uzņēmuma pārdošanas instrumenta izvēles iemeslus, kā arī iemeslus, kāpēc citi Regulā Nr. 806/2014 paredzētie noregulējuma instrumenti nebija piemēroti.

507 Prasītāji nenorāda nevienu argumentu šī VNV vērtējuma apstrīdēšanai. Tie vienīgi piemin citu noregulējuma instrumentu pastāvēšanu, kuru piemērošana būtu mazāk kaitējusi to tiesībām uz īpašumu, nepaskaidrojot, kā šos instrumentus būtu bijis iespējams piemērot *Banco Popular* gadījumā.

508 Turklāt prasītāji atsaucas uz alternatīviem risinājumiem, kas izklāstīti viņu prasības pieteikumam pievienotajā eksperta ziņojumā, kas liecinot par to, ka noregulējuma shēma neatbilst nepieciešamības un samērīguma prasībām.

509 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 21. pantu un Vispārējās tiesas Reglamenta 76. panta d) punktu prasības pieteikumā ir jābūt norādītam strīda priekšmetam un kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai prasība būtu pieņemama, pamata faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, ar kuriem prasība pamatota, jāizriet – vismaz kopsavilkuma veidā un tomēr saskaņoti un saprotami – no paša prasības pieteikuma teksta. Kaut arī atsevišķos jautājumos prasības pieteikumu var pamatot un papildināt, atsaucoties uz tam

pievienoto materiālu konkrētām rindkopām, vispārēja atsauce uz citiem dokumentiem, pat ja tie ir pievienoti prasības pieteikumam, nevar kompensēt būtisku juridisko argumentu neesamību, kam atbilstoši iepriekš minētajām tiesību normām ir jābūt ietvertiem prasības pieteikumā (skat. spriedumus, 2007. gada 17. septembris, *Microsoft*/Komisija, T-201/04, EU:T:2007:289, 94. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 5. oktobris, *HeidelbergCement* un *Schwenk Zement* /Komisija, T-380/17, EU:T:2020:471, 92. punkts (nav publicēts) un tajā minētā judikatūra). Turklāt Vispārējai tiesai nav pienākuma pielikumos meklēt un identificēt pamatus un argumentus, ko tā varētu uzskatīt par tādiem, kuri veido prasības pamatojumu, jo pielikumi izmantojami vienīgi pierādījumu sniegšanai un tehniskos nolūkos (skat. spriedumus, 2014. gada 11. septembris, *MasterCard* u.c./Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 41. punkts un tajā minētā judikatūra; 2007. gada 17. septembris, *Microsoft*/Komisija, T-201/04, EU:T:2007:289, 94. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 24. septembris, Nīderlande u.c./Komisija, T-760/15 un T-636/16, EU:T:2019:669, 114. punkts un tajā minētā judikatūra).

510 Jākonstatē, ka attiecībā uz noregulējumam alternatīvu risinājumu esamību prasītāji vienīgi vispārīgi atsaucas uz prasības pieteikumam pievienoto eksperta ziņojumu, kas neļauj Vispārējai tiesai precīzi noteikt elementus, kurus tā varētu uzskatīt par šī argumenta pamatojumu.

511 Tādējādi jāuzskata, ka šis arguments ir vienkārši norādīts, to nepamatojot ar argumentāciju, kas ir pretrunā Reglamenta 76. panta d) punktā paredzētajam noteikumam, un tas ir jāatzīst par nepieņemamu.

512 Trešām kārtām, prasītāji norāda, ka noregulējuma shēma nesamērīgi aizskar viņu tiesības uz īpašumu, jo viņiem nebija tiesību uz kompensāciju. Visa *Banco Popular* pamatkapitāla norakstīšana bez atlīdzības akcionāriem esot uzskatāma par ekspropriāciju. Noregulējuma shēma esot nesamērīgs konfiscējošs pasākums.

513 Līdzīgi kā to dara Komisija, jāuzskata, ka šis arguments ir pāragrs.

514 Šajā ziņā jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punkta g) apakšpunktā ir noteikts princips, ka neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus par tiem, kas viņam būtu radušies, ja noregulējumā vienība būtu likvidēta atbilstoši parastajai maksātnespējas procedūrai.

515 Lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja attiecīgajai vienībai būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktā ir paredzēts, ka vērtēšana notiek pēc noregulējuma. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 17. punktu šī vērtēšana pierāda, vai pastāv atšķirība starp attieksmi pret akcionāriem un kreditoriem, iestādei piemērojot parasto maksātnespējas procedūru brīdī, kad tika pieņemts lēmums par noregulējuma darbību, un faktisko attieksmi pret viņiem noregulējuma ietvaros.

516 Ja pēc šīs novērtēšanas tiek konstatēts, ka akcionāri vai kreditori noregulējuma ietvaros ir cietuši lielākus zaudējumus nekā tie, kas tiem būtu radušies likvidācijas laikā saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punktā ir paredzēts, ka VNV var izmantot VNF, lai tiem atlīdzinātu zaudējumus.

517 No tā izriet, ka ar Regulu Nr. 806/2014 ir izveidots mehānisms, lai nodrošinātu, ka noregulējamās vienības akcionāriem vai kreditoriem tiek piešķirta taisnīga kompensācija atbilstoši Hartas 17. panta 1. punkta prasībām.

518 Ciktāl šādas kompensācijas iespējamā izmaksa ir šī sprieduma 515. punktā minētā vērtējuma, kas veikts pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas, rezultāts, nav nozīmes tam, ka prasītāji nav saņēmuši kompensāciju noregulējuma shēmas pieņemšanas laikā.

519 Replikā prasītāji norāda, ka nav iespējams apgalvot, ka tiesību uz taisnīgu kompensāciju ievērošana, kas var attaisnot akcionāru tiesību uz īpašumu atņemšanu, ir jāsaprot kā nodrošināta gadījumā, ja tiek ievērots Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punkta g) apakšpunktā noteiktais princips, ka ne pret vienu kreditoru nevar būt sliktāka attieksme. Atšķirībai starp hipotētiskas maksātnespējas procedūras Spānijā rezultātu un noregulējuma shēmas rezultātu neesot nozīmes. Akcionāriem esot jākompensē to akciju vērtība laikā, kad viņiem tika atņemtas tiesības uz īpašumu. *Banco Popular* esot cietusi no likviditātes problēmām, bet saskaņā ar 1. vērtējumu noregulējuma dienā tā bija maksātspējīga, tāpēc principa, ka nevienam kreditoram nevar piemērot sliktāku attieksmi, rezultātam neesot nozīmes.

520 Šajā ziņā, tāpat kā to dara *Banco Santander*, jānorāda, ka principa, saskaņā ar kuru nevienam kreditoram nevar piemērot sliktāku attieksmi, piemērošana nav noregulējuma shēmas rezultāts, bet gan izriet no VNV pēc 3. vērtējuma veikšanas pieņemama lēmuma.

521 Līdz ar to prasītāju arguments, ar kuru tiek apstrīdēta šā principa piemērošana, nosakot kompensācijas aprēķina parametrus, ir jāuzskata par neiedarbīgu.

522 Katrā ziņā, pretēji prasītāju norādītajam, to ieguldījuma vērtība nav jāaprēķina, ņemot vērā to akciju nominālvērtību pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas, bet gan tai jāatbilst to vērtībai gadījumā, ja noregulējuma shēma nebūtu pieņemta. Jāatgādina, ka, ja nebūtu pieņemta noregulējuma shēma, *Banco Popular*, ņemot vērā tās atrašanos maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

523 Šajā ziņā valsts atbalsta jomā Tiesa ir nospriedusi, ka banku, kas nonākušas grūtībās, akcionāriem katrā ziņā būs tāda paša mēroga grūtības neatkarīgi no tā, vai to iemesls ir spriedums, ar kuru atzīta maksātnespēja valsts atbalsta nesaņemšanas dēļ, vai šāda atbalsta piešķiršanas procedūra, kurš ir pakārtots nosacījumam par iepriekšēju sloga sadalījumu (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 75. punkts).

524 Turklāt, runājot par akcijas vērtību, maksājamā kompensācijas summa tiek noteikta attiecībā pret šīs akcijas patieso tirgus vērtību strīdīgo normatīvo aktu pieņemšanas brīdī, nevis attiecībā pret tās nominālo vērtību vai summu, kādu tās turētājs cerēja saņemt, iegādājoties akciju (skat. spriedumu, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 314. punkts un tajā minētā judikatūra).

525 Kā jau tika norādīts, *Banco Popular* bilances maksātspējai, kas konstatēta 1. vērtējumā, noregulējuma datumā nebija nozīmes. Šajā datumā *Banco Popular* vērtība atbilda tās atsavināšanas vērtībai pēc tam, kad tika konstatēts, ka tā atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā.

526 No tā izriet, ka prasītāji nevar apgalvot, ka noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentu vērtības norakstīšana un konvertēšana bija "ekspropriācija" bez kompensācijas, jo par jebkādu kompensāciju varēja tikt lemts vēlāk.

527 Ceturtām kārtām, prasītāji apgalvo, ka noregulējuma shēma nav samērīga, jo ar to akcionāriem tika atņemtas to tiesības uz īpašumu, pirms tam tos neuzklausot.

528 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no otrā pamata analīzes un it īpaši no šī sprieduma 234. un 235. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa jau ir nospriedusi, ka ECPAK 1. protokola 1. pantā nostiprināto tiesību uz īpašumu aizsardzību nevar interpretēt tādējādi, ka attiecīgajai personai visos apstākļos ir jābūt iespējai darīt zināmu savu viedokli kompetentajām iestādēm pirms darbību, ar kuriem tiek aizskartas tās tiesības uz īpašumu, veikšanas.

529 Turklāt jākonstatē, ka prasītāji nenorāda nevienu argumentu, lai paskaidrotu, kā tas, ka VNV pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas neveica uzklausīšanu, būtu ietekmējis viņu tiesības uz īpašumu.

530 No visa iepriekš minētā izriet, pirmkārt, ka *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā un ka nepastāvēja alternatīvi pasākumi, kas varētu novērst šo situāciju, otrkārt, ka noregulējuma neesamības gadījumā pret *Banco Popular* būtu uzsākta parastā maksātnespējas procedūra un, treškārt, ka *Banco Popular* akcionāriem bija jāuzņemas risks par saviem ieguldījumiem un ka Regulā Nr. 806/2014 ir paredzēta iespējama kompensācijas izmaksa, piemērojot principu, saskaņā ar kuru nevienam kreditoram netiek piemērota sliktāka attieksme. Tādēļ ir jāsecina, ka lēmums norakstīt un konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus noregulējuma shēmā nav nesamērīga un nepieļaujama iejaukšanās pašā prasītāju tiesību uz īpašumu būtībā, bet ir uzskatāms par pamatotu un samērīgu viņu tiesību uz īpašumu ierobežojumu saskaņā ar Hartas 17. un 52. panta noteikumiem.

531 Turklāt jānorāda, ka prasītāji prasības pieteikumā neapgalvo, ka ir pārkāpta darījumdarbības brīvība saistībā ar astoto pamatu, un šajā ziņā neizvirza nekādus argumentus. Vienīgā atsauce uz darījumdarbības brīvību ir ietverta trešajā pamatā saistībā ar iebildi par prettiesiskumu.

532 Tā kā VNV izvēlējās vienlaikus atbildēt uz trešo un astoto pamatu, prasītāji replikā izvirzīja jaunus argumentus par VNV veikto darījumdarbības brīvības pārkāpumu, jo *Banco Popular* tika pārdota bez tās akcionāru uzklausīšanas kopsapulcē un bez iespējas pieņemt komerciālus lēmumus, kurus tie uzskatīja par piemērotiem, lai nodrošinātu *Banco Popular* dzīvotspēju.

533 Pirmkārt, kā norāda VNV, prasītāji neprecizē, kuras no tiesībām, ko garantē darījumdarbības brīvība un kas minētas šī sprieduma 266. punktā, tikušas pārkāptas. Otrkārt, kā apgalvo Komisija, prasītāji kā *Banco Popular* mazākuma akcionāri neveic saimniecisko darbību banku nozarē un tādēļ šajā ziņā nevar atsaukties uz darījumdarbības brīvību.

534 Katrā ziņā, tāpat kā tiesības uz īpašumu, kas nostiprinātas Hartas 17. pantā, darījumdarbības brīvība nav absolūta prerogatīva un tās īstenošana var tikt pakļauta ierobežojumiem saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu. Tā kā tika konstatēts, ka noregulējuma shēma nav nesamērīga un nepieļaujama iejaukšanās prasītāju tiesību uz īpašumu būtībā, ir jāuzskata, ka šo pašu iemeslu dēļ tā neapdraud pašu darījumdarbības brīvības būtību.

535 No visa iepriekš minētā izriet, ka astotais pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.

Par devīto pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta pārkāpums

536 Prasītāji norāda, ka 2. vērtējumu nevar raksturot kā "objektīvu, piesardzīgu un reālistisku" Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta izpratnē. Prasītāju argumenti ir sadalīti četros iebildumos ar nolūku apstrīdēt, pirmkārt, eksperta, kurš veica 2. vērtējumu, neatkarību, otrkārt, divu *ex ante* vērtējumu līdzāspastāvēšanu, treškārt, 2. vērtējumā izmantoto metodoloģiju un, ceturtkārt, šī vērtējuma ticamību.

537 Šajā lietā ir jāatgādina, ka *Banco Popular* vērtējums, kas veikts pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas, ietver divus ziņojumus, kas ir pievienoti noregulējuma shēmai.

538 1. vērtējumu, kas datēts ar 2017. gada 5. jūniju, sagatavoja VNV saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu un tā mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noteikt, vai ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā definētie nosacījumi noregulējuma procedūras uzsākšanai.

539 2017. gada 6. jūnija 2. vērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu sagatavoja *Deloitte* kā neatkarīgs eksperts.

540 Noregulējuma shēmā ir norādīts, ka, ņemot vērā steidzamību, saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu veiktā 2. vērtējuma mērķis bija noteikt *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtību, sniegt novērtējumu par attieksmi attiecībā uz akcionāriem un kreditoriem, kāda tā būtu bijusi, ja saistībā ar *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, kā arī sniegt informāciju, kas ļautu pieņemt lēmumu par pārvedamajām akcijām un īpašumtiesību vērtspapīriem un ļautu VNV noteikt, kas ir komerciāli nosacījumi uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem.

541 Jāatgādina, ka 2. vērtējumā *Deloitte* norādīja, ka tā balstās uz Direktīvas 2014/59 36. panta (kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. pantam) prasībām un EBI 2017. gada 23. maija galīgā projekta attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem Nr. 2017/05 un Nr. 2017/06 par vērtējumu noregulējuma mērķiem un par vērtējumu, lai noteiktu atšķirīgu attieksmi pēc noregulējuma, kas paredzēts Direktīvā 2014/59 (turpmāk tekstā – "EBI tehniskie standarti"), 3. nodaļu.

542 Direktīvas 2014/59 36. panta 15. punktā EBI ir atļauts izstrādāt tādus regulatīvos tehnisko standartu projektus, kuru mērķis ir precizēt kritērijus, pamatojoties uz kuriem ir jāveic novērtējuma procedūrā veiktie vērtējumi.

543 EBI tehnisko standartu 3. nodaļa attiecas uz regulatīvo tehnisko standartu projektu Nr. 2017/05 par vērtējumu noregulējuma mērķiem (turpmāk tekstā – "regulatīvie tehniskie standarti"), un tajā saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. panta 15. punktu tostarp ir ietverts Komisijas deleģētas regulas projekts, ar kuru Direktīvu 2014/59 papildina ar regulatīviem tehniskajiem standartiem, kuros precizēti metodes, kas izmantojamas iestāžu vai vienību aktīvu un saistību vērtības novērtēšanai, kritēriji.

544 Turklāt jānorāda, ka noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā šie regulatīvie tehniskie standarti nebija saistoši, jo Regulas Nr. 806/2014 5. panta 2. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka VNV, Padome un Komisija ievēro saistošus regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus, kurus izstrādājusi EBI un pieņēmusi Komisija. Šie regulatīvie tehniskie standarti tika iekļauti Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2018/345 (2017. gada 14. novembris), ar ko Direktīvu 2014/59 papildina

attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros konkretizēti kritēriji attiecībā uz finanšu iestāžu vai vienību aktīvu un saistību vērtības noteikšanas metodiku (OV 2018, L 67, 8. lpp.).

545 Noregulējuma shēmas 6.3. pantā VNV norādīja, ka, pieņemot lēmumu par *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentu norakstīšanu un konvertāciju, tā balstījās uz 2. vērtējumu, ko papildināja un apstiprināja *FROB* veiktās pārdošanas procedūras rezultāti.

546 Ciktāl 2. vērtējums ietver sarežģītus tehniskus un ekonomiskus vērtējumus, jāatzīst, ka VNV ir plaša rīcības brīvība uzskatīt 2. vērtējumu par derīgu pamatu, lai lemtu par noregulējuma darbībām.

547 Tāpēc, piemērojot šī sprieduma 166.–171. punktā minēto judikatūru, Vispārējās tiesas veiktā pārbaude ir ierobežota pārbaude, ar kuru vienīgi tiek pārbaudīts, vai VNV nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka 2. vērtējums atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta prasībām. Prasītājiem ir jāiesniedz pietiekami pierādījumi, lai atspēkotu 2. vērtējuma ticamību.

– *Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz eksperta, kurš veica 2. vērtējumu, neatkarību*

548 Pirmkārt, prasītāji apgalvo, ka *Deloitte* nevarēja uzskatīt par neatkarīgu sabiedrību interešu konflikta dēļ, jo *FROB* bija apsūdzējusi *Deloitte* viltošanā lietā saistībā ar *Bankia* akciju sākotnējo publisko piedāvājumu biržā.

549 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktu vērtēšanu veic persona, kas ir neatkarīga no jebkādām publiskām iestādēm, tostarp no VNV un valsts noregulējuma iestādes, un no attiecīgās vienības.

550 Prasības novērtētāju neatkarībai ir precizētas Deleģētās regulas 2016/1075 37.–41. pantā. Deleģētās regulas 2016/1075 38. pantā ir paredzēti trīs kumulatīvi nosacījumi, lai vērtētāju varētu uzskatīt par neatkarīgu no jebkādām publiskām iestādēm un no attiecīgās struktūras. Pirmkārt, vērtētājam ir vajadzīgā kvalifikācija, pieredze, prasmes, zināšanas un resursi, un tas var efektīvi veikt vērtēšanu bez nepamatotas paļaušanās uz jebkādu attiecīgo publiskā sektora iestādi vai attiecīgo vienību. Otrkārt, vērtētājs ir juridiski nodalīts no attiecīgajām publiskā sektora iestādēm un attiecīgās vienības. Treškārt, vērtētājam šīs deleģētās regulas 41. panta nozīmē nav būtisku kopīgu interešu vai interešu konflikta.

551 Jānorāda, ka prasītāji neapgalvo, ka *Deloitte* nebūtu vajadzīgās kvalifikācijas, pieredzes, prasmju, zināšanu un resursu, lai efektīvi veiktu vērtējumu Deleģētās regulas 2016/1075 38. pantā paredzētā pirmā nosacījuma izpratnē. Tie arī neapgalvo, ka *Deloitte* nebija juridiski nodalīta no attiecīgajām publiskā sektora iestādēm, proti, VNV un *FROB*, un no *Banco Popular* Deleģētās regulas 2016/1075 38. panta otrā nosacījuma nozīmē.

552 Prasītāji apgalvo, ka starp *FROB* un *Deloitte* pastāv interešu konflikts, kas izriet no Spānijā notiekošā kriminālprocesa, kurā iesaistīta *Deloitte* un kurā *FROB* ir civilprasītājs saistībā ar iespējamu *Bankia* grāmatvedības dokumentu viltošanu. Tomēr prasītāji precizē, ka *FROB* šajā procesā nav izvirzījusi nekādus pārmetumus pret *Deloitte* vai kādu no tās partneriem.

553 Ja šis arguments ir jāinterpretē tādējādi, ka prasītāji apstrīd to, ka *Deloitte* ir izpildījusi Deleģētās regulas 2016/1075 38. pantā paredzēto trešo nosacījumu, atsaucoties uz būtisku kopīgu vai konfliktējošu interešu esamību šīs pašas Deleģētās regulas 41. panta izpratnē, pietiek konstatēt, ka tas ir balstīts uz kļūdainu šīs tiesību normas izpratni.

554 Saskaņā ar Deleģētās regulas 2016/1075 41. panta 2. punktu šā panta 1. punkta nolūkos faktiskās vai potenciālās intereses uzskata par būtiskām, ja iecēlējiestādes novērtējumā vai tādas citas pilnvarotās iestādes novērtējumā, kas var būt pilnvarota veikt šo uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, minētās intereses varētu ietekmēt – vai būtu pamatoti uzskatāms, ka tās ietekmē – neatkarīgā vērtētāja spriedumu, kad tas veic vērtēšanu. Šā panta 3. punktā ir precizēts, ka būtiskas ir intereses, kas ir kopīgas vai konfliktā ar vienības locekļiem vai tās kreditoriem.

555 Tomēr prasītāji, pirmkārt, neapgalvo, ka starp *Deloitte* un *Banco Popular* pastāv kādas kopīgas vai konfliktējošas intereses un, otrkārt, tie nepaskaidro, kā tas, ka *FROB* bija civilprasītājs kriminālprocesā Spānijā, kurā bija iesaistīta *Deloitte*, varētu ietekmēt *Deloitte* vērtējumu saistībā ar *Banco Popular* vērtējumu.

556 Otrkārt, prasītāji norāda, ka *Deloitte* nav neatkarīga, jo VNV esot pieprasījusi tai sagatavot 2. vērtējumu, piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, neļaujot tai izvērtēt, kurš no noregulējuma instrumentiem ir vispiemērotākais *Banco Popular* likviditātes krīzes atrisināšanai.

557 Šajā ziņā jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punktā vērtējuma mērķi ir definēti atkarībā no piemērotā noregulējuma instrumenta. It īpaši Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta f) apakšpunktā ir definēti vērtējuma mērķi gadījumā, ja tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, kuri atšķiras no šīs pašas regulas 20. panta 5. punkta d) un e) apakšpunktā paredzētajiem mērķiem, kas attiecas uz gadījumiem, kad tiek piemērots vai nu iekšējas rekapitalizācijas instruments, vai pagaidu iestādes instruments vai aktīvu sadalīšanas instruments.

558 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta b) apakšpunkts, kurā ir paredzēts, ka, ja noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi ir izpildīti, vērtēšanas mērķis ir sniegt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par piemēroto noregulējuma darbību, ko veikt attiecībā uz vienību, ir jāinterpretē tādējādi, ka vērtēšanai ir jāiesniedz VNV tehniskā un ekonomiskā informācija, kas ļauj īstenot pēdējās minētās izvēlēto noregulējuma instrumentu.

559 No šīs tiesību normas neizriet, ka novērtētājam pašam būtu jānosaka piemērotākais noregulējuma instruments. Lēmumu par piemērojamā noregulējuma instrumenta izvēli pieņem noregulējuma iestāde, nevis neatkarīgs novērtētājs.

560 Tāpēc faktu, ka VNV uzskatīja, ka uzņēmuma pārdošanas instruments bija vispiemērotākais noregulējuma mērķu sasniegšanai, un pilnvaroja *Deloitte* veikt vērtējumu, kas atbilda uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem, nevar uzskatīt par tādu, kas ietekmē *Deloitte* neatkarību.

561 Tādēļ pirmais iebildums ir jānoraida.

– *Par otro iebildumu attiecībā uz divu "ex ante" vērtējumu līdzāspastāvēšanu*

562 Prasītāji norāda, ka Regulā Nr. 806/2014 nav paredzēts sadalīt vērtējuma ziņojumu divos dokumentos, ko sagatavojuši dažādi autori. Tie piebilst, ka 2. vērtējuma secinājumi ir pretrunā 1. vērtējuma secinājumiem, kurā tika apstiprināts, ka *Banco Popular* ir maksātspējīga un tās aktīvi ir novērtēti 8,4 miljardu euro apmērā.

563 Jāatgādina, ka 2017. gada 5. jūnijā VNV pieņēma 1. vērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu, kura mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noteikt, vai noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi vai nosacījumi, kas piemērojami pašu kapitāla instrumentu vērtības norakstīšanai vai konvertācijai, ir izpildīti. It īpaši VNV norādīja, ka 1. vērtējuma mērķis bija palīdzēt noteikt, vai *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

564 2017. gada 23. maijā pieņemtie EBI tehniskie standarti, protams, nebija saistoši, tomēr bija pieejami 2. vērtējuma dienā. 2. vērtējumā *Deloitte* tieši norāda, ka ievēro EBI tehnisko standartu prasības.

565 EBI tehnisko standartu ievadā ir konkretizēta nepieciešamība nošķirt divu veidu vērtējumus pirms noregulējuma – 1. vērtējumu, kas veikts saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. panta 4. punkta a) apakšpunktu, kas ir ekvivalents Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktam, un 2. vērtējumu, kas veikts saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. panta 4. punkta b)–g) apakšpunktu, kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta b)–g) apakšpunktam.

566 Regulatīvo tehnisko standartu 1. apsvērumā, kas ir pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 1. apsvērumā, ir atgādināts šis nošķirums starp sākotnējo vērtējumu, kas ļauj noteikt, vai ir izpildīti noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas nosacījumi, no vienas puses, un vēlāku vērtējumu, kas ir lēmuma piemērot vienu vai vairākus noregulējuma instrumentus pamatā, no otras puses. Regulatīvajos tehniskajos standartos ir paredzēti atšķirīgi kritēriji 1. un 2. vērtējuma veikšanai.

567 Attiecībā uz 1. vērtējumu regulatīvajos tehniskajos standartos ir norādīts, ka atbilstošais kritērijs izpaužas kā noteikšana, vai vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam.

568 Jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta otro daļu šī nosacījuma vērtējumu veic ECB vai VNV.

569 Tādēļ, ņemot vērā atšķirīgos 1. un 2. vērtējuma mērķus, bija pamatoti, ka 1. vērtējumu veica VNV, bet 2. vērtējumu – neatkarīgs vērtētājs, proti, *Deloitte*.

570 Turklāt ir jānorāda, ka prasītāji vienīgi atsaucas uz to, ka Regulā Nr. 806/2014 nav tieši paredzēts nošķirt šos divus vērtējumus, bet tie nenorāda, kurš noteikums esot pārkāpts.

571 Attiecībā uz prasītāju argumentu, ka 1. un 2. vērtējuma secinājumi esot pretrunīgi, pietiek norādīt, ka tas nav iedarbīgs.

572 1. vērtējums, kas tika pieņemts 2017. gada 5. jūnijā, lai noteiktu, vai *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, ar nolūku konstatēt, vai bija izpildīti noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi vai pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas nosacījumi, kļuva nevajadzīgs pēc tam, kad ECB 2017. gada 6. jūnijā veica vērtējumu par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju.

573 Protams, 1. vērtējumā VNV norādīja, ka tās vērtējuma atsauces datumā, proti, 2017. gada 31. martā, *Banco Popular* bija maksātspējīga. Tomēr ir jāatgādina, pirmkārt, ka ECB pamatojās uz būtisku *Banco Popular* noguldījumu izņemšanu, sākot no 2017. gada aprīļa un maija, un uz tās nespēju radīt jaunus likvīdus, lai secinātu, ka 2017. gada 6. jūnijā *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā. Otrkārt, ECB secinājums balstījās uz faktu, ka *Banco Popular* nevarēja samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē, nevis uz faktu, ka *Banco Popular* bilancē bija maksātnespējīga. Tādējādi, kā pamatoti norāda VNV, 1. vērtējuma secinājumiem noregulējuma brīdī vairs nebija nozīmes.

574 Turklāt ir jānorāda, ka atšķirības secinājumos starp 1. un 2. vērtējumu ir izskaidrojamas ar to, ka, tā kā tiem ir atšķirīgi mērķi, tie ir balstīti uz dažādiem EBI tehniskajos standartos definētiem vērtēšanas kritērijiem. Tādējādi saskaņā ar EBI tehniskajiem standartiem 1. vērtējuma mērķis galvenokārt ir noteikt, vai vienības aktīvu kopējā vērtība pārsniedz tās saistību kopējo vērtību, citiem vārdiem sakot, vai iestāde bilancē ir maksātspējīga, savukārt 2. vērtējums ir jābalsta uz vienības ekonomisko vērtību, nevis uz grāmatvedības vērtību.

575 Tādēļ otrais iebildums ir jānoraida.

– *Par trešo iebildumu attiecībā uz 2. vērtējumā izmantoto metodi*

576 Prasītāji apgalvo, ka iestādes vērtējums nav jāveic tā, it kā tā būtu likvidējama sabiedrība, bet gan tas jānosaka kā aktīva uzņēmuma vērtējums, un tās tirgus vērtība jānosaka kā iestādes, kas turpinās savu finanšu darbību, vērtība. Tie norāda, ka 2. vērtējums ir balstīts uz kļūdainu metodoloģiju, neņemot vērā *Banco Popular* spēju radīt nākotnes rezultātus.

577 Jānorāda, ka šī argumenta pamatā ir kļūdaina 2. vērtējumā izmantotās metodoloģijas izpratne. 2. vērtējumam ir divas daļas, pirmajā ir *Banco Popular* provizoriskais vērtējums un otrajā – likvidācijas iespējas simulācija. Pirmās daļas mērķis ir noteikt *Banco Popular* ekonomisko vērtību, piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu. Otrās daļas mērķis ir noteikt, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra atbilstoši Spānijas tiesību aktiem.

578 VNV pieņēma noregulējuma shēmu, ņemot vērā 2. vērtējuma pirmo daļu, kurā ietverts pašas *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtējums. Turpretī, tā kā *Deloitte* precizēja, ka tās rīcībā nav ne visas nepieciešamās informācijas, ne arī pietiekama laika, lai šajā posmā veiktu vairāk kā tikai orientējošu aplēsi, 2. vērtējuma otrā daļa atbilst sākotnējai simulācijai saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 9. punktu. 3. vērtējums, kas ir galīgais vērtējums, lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktu, tika veikts pēc noregulējuma.

579 Likvidācijas vērtība, attiecībā uz kuru prasītāji apstrīd to, kā *Deloitte* to ir izmantojusi, atbilst 2. vērtējuma otrajai daļai. Pirmajā daļā *Deloitte* ņēma vērā *Banco Popular* atsavināšanas vērtību.

580 Attiecībā uz izmantoto metodoloģiju *Deloitte* 2. vērtējumā norādīja, ka scenārijs, kas izmantots, lai noteiktu ekonomisko vērtību, ir bankas pārdošana atbilstoši uzņēmuma pārdošanas instrumentam. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta f) apakšpunktu vērtējuma mērķis bija sniegt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par pārvedamiem aktīviem, tiesībām, saistībām vai īpašumtiesību instrumentiem, kā arī sniegt informāciju, kas VNV ļautu noteikt, kas ir komerciāli nosacījumi šīs pašas regulas 24. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

581 *Deloitte* paskaidroja, ka "[tās] ekonomiskais vērtējums [bija] vērsts uz to, lai sniegtu vērtības aprēķinu, ko iespējamais pircējs varētu piedāvāt bankai kopumā pēc atklātas, taisnīgas un uz konkurenci balstītas izsoles procedūras ("atsavināšanas vērtība" regulatīvo tehnisko standartu 11. panta izpratnē [..])".

582 No regulatīvo tehnisko standartu 6. apsvēruma izriet, ka vispiemērotākās vērtēšanas bāzes (turēšanas vērtība vai atsavināšanas vērtība) izvēle būtu jāveic, ņemot vērā īpašas noregulējuma darbības, kuras ir paredzējusi noregulējuma iestāde.

583 Attiecībā uz novērtējuma pamata izvēli regulatīvo tehnisko standartu 11. panta 4. punktā, kas pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 11. panta 4. punktā, ir norādīts:

"Ja 10. panta 1. punktā minētās noregulējuma darbības paredz, ka aktīvus un saistības patur vienība, kas joprojām ir darbību turpinoša iestāde, vērtētājs kā atbilstošo novērtēšanas principu izmanto turēšanas vērtību. Ja turēšanas vērtība tiek uzskatīta par taisnīgu, piesardzīgu un reālistisku, ar to var prognozēt tirgus apstākļu normalizāciju.

Turēšanas vērtību kā novērtēšanas principu neizmanto, ja aktīvi tiek nodoti aktīvu pārvaldības struktūrai saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 42. pantu vai pagaidu iestādei saskaņā ar minētās direktīvas 40. pantu, vai ja tiek izmantots uzņēmuma pārdošanas instruments saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 38. pantu."

584 Saskaņā ar regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 4. punktu, kas pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 4. punktā, "ja vienības stāvoklis liedz tai turēt kādus aktīvus vai turpināt uzņēmuma darbību vai ja noregulējuma iestāde pārdošanu uzskata par citādi nepieciešamu, lai sasniegtu noregulējuma mērķus, sagaidāmās naudas plūsmas pielīdzina atsavināšanas vērtībām, kas sagaidāmas konkrētā atsavināšanas laikposmā".

585 Faktori, kas jāņem vērā, lai noteiktu atsavināšanas vērtību uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem, ir definēti regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 5.–7. punktā, kas ir pārņemti Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 5.–7. punktā.

586 No tā izriet, ka prasītāji nevar norādīt, ka atsavināšanas vērtība nebija pareizā metodoloģija, lai novērtētu *Banco Popular* vērtību 2. vērtējuma ietvaros.

587 Turklāt prasītāji arī apgalvo, pirmkārt, ka 2. vērtējums ir pretrunā revidētajiem 2016. gada pārskatiem, 2014. un 2016. gada stresa testiem, EBI 2016. gadā veiktās maksātspējas pārbaudes rezultātiem un *Banco Popular* 2017. gada pirmā ceturkšņa finanšu pārskatā norādītajai pašu kapitāla uzskaites vērtībai. Prasītāji uzskata, ka nav iedomājams, ka *Banco Popular* vērtība būtu pasliktinājusies tik īsā laika posmā.

588 Pietiek konstatēt, ka nevienam no prasītāju minētajiem salīdzināšanas elementiem nav nozīmes, pirmkārt, tāpēc, ka tie atspoguļo vienīgi *Banco Popular* uzskaites vērtību, nevis atsavināšanas vērtību noregulējuma datumā, un, otrkārt, tāpēc, ka tie attiecas uz *Banco Popular* vērtību datumā krietni pirms noregulējuma.

589 Otrkārt, prasītāji norāda, ka 2. vērtējums ir pretrunā analītiķu nesen veiktajiem vērtējumiem un *BBVA* pirkuma piedāvājumam.

590 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka prasītāji neprecizē, uz kādām analīzēm tie atsaucas un kāds būtu *BBVA* pirkuma piedāvājums, jo *BBVA* ne privātās pārdošanas procedūrā, ne noregulējuma procedūrā nav iesniegusi pirkuma piedāvājumu.

591 Treškārt, prasītāji uzskata, ka 2. vērtējums ir pretrunā *Banco Santander* akciju cenas pieaugumam un tūlītējas peļņas izredzēm saskaņā ar prasības pieteikumam pievienotajā ekspertu ziņojumā veikto analīzi.

592 Pietiek konstatēt, ka šis arguments nav iedarbīgs, jo pircēja situācijas attīstība pēc noregulējuma nav būtiska, lai novērtētu *Banco Popular* vērtības izvērtējuma, kas veikts 2. vērtējumā, spēkā esamību.

593 Ceturtkārt, replikā prasītāji atsaucas uz replikai pievienoto eksperta ziņojumu, kurā esot apgalvots, ka 2. vērtējumā ir pieļautas tehniskas kļūdas, kas padarot spēkā neesošus tā secinājumus attiecībā uz atsevišķu aktīvu novērtēšanu.

594 Šajā ziņā VNV apgalvo, ka attiecībā uz apgalvotajām tehniskajām kļūdām 2. vērtējumā prasītāji vienīgi vispārīgi atsaucās uz replikai pievienoto ekspertu ziņojumu. Tā kā šī atsauce neļauj VNV identificēt izvirzītos argumentus, šis pielikums neesot jāņem vērā un prasītāju argumenti neesot pietiekami pamatoti.

595 Saistībā ar šo pamatu prasītāji papildina replikas tekstu par konkrētu argumentu, proti, par apgalvotajām kļūdām, kas esot ietvertas 2. vērtējumā, atsaucoties uz tam pievienoto eksperta ziņojumu. Tomēr šajās atsaucēs ir tikai vispārēja norāde uz eksperta ziņojumu un tādējādi tās neļauj Vispārējai tiesai precīzi noteikt argumentus, kurus tā varētu uzskatīt par šo pamatu papildinošiem.

596 Šī sprieduma 509. punktā atgādinātā judikatūra attiecas arī uz nosacījumiem, ar kādiem ir pieņemama replika, kas saskaņā ar Reglamenta 83. panta 1. punktu ir paredzēta, lai papildinātu prasības pieteikumu (skat. spriedumus, 2007. gada 17. septembris, *Microsoft*/Komisija, T-201/04, EU:T:2007:289, 95. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2018. gada 11. jūlijs, *Europa Terra Nostra* /Parlaments, T-13/17, nav publicēts, EU:T:2018:428, 86. punkts un tajā minētā judikatūra).

597 Tādēļ ir jāuzskata, ka arguments par iespējamām tehniskām kļūdām 2. vērtējumā ir tikai norādīts, bet nav pamatots ar argumentāciju, un tas ir pretrunā Reglamenta 76. panta d) punktā paredzētajam noteikumam. No tā izriet, ka šis prasītāju arguments ir jāatzīst par nepieņemamu.

598 Tādēļ trešais iebildums ir jānoraida.

– *Par ceturto iebildumu attiecībā uz 2. vērtējuma ticamību*

599 Pirmkārt, prasītāji norāda, ka *Deloitte* 2. vērtējumā esot atzinusi, ka tas esot veikts īsā laika posmā, ar ierobežotu piekļuvi informācijai un ka tam ir ierobežojumi, kas ietekmē tā ticamību. Tāpēc 2. vērtējums nevar būt par pamatu lēmumu pieņemšanai, un tāpēc būtu jāveic galīgais *ex post* vērtējums.

600 Šajā ziņā jānorāda, ka vēstulē, kas pievienota paziņojumam par 2. vērtējumu VNV, *Deloitte* norādīja, ka, ņemot vērā *Banco Popular* sarežģīto likviditātes stāvokli, tai tika lūgts veikt vērtējumu ārkārtīgi īsā laikā. Pamata darbs tika ierobežots ar divpadsmit dienām, sākot no dienas, kad tai bija piekļuve dokumentācijai, lai gan šādam projektam parasti būtu jāaizņem sešas nedēļas. *Deloitte* norādīja, ka pieejamajā informācijā ir vairāki trūkumi un neatbilstības. *Deloitte* norādīja, ka vērtēšana ir jāuzskata par ļoti neskaidru un provizorisku saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. pantu un ka atbilstoši Direktīvas 2014/59 36. panta 9. punktam, kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktam, vērtējumā tika iekļautas papildu zaudējumu rezerves.

601 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktā ir tieši paredzēts gadījums, kad, ņemot vērā situācijas steidzamību, nav iespējams ievērot šī panta 7. un 9. punktā noteiktās prasības, proti, it īpaši gadījums, kad nav iespējams papildināt vērtējumu ar noteiktu grāmatvedībā un reģistros ietvertu informāciju. Turklāt šajā tiesību normā ir atzīts, ka pastāv nenoteiktība, kas saistīta ar jebkādu provizorisku vērtējumu, tās otrajā daļā paredzot, ka tas ietver papildu zaudējumu rezerves.

602 Tādējādi saskaņā ar šo tiesību normu *Deloitte* vienīgi norādīja, ka, ņemot vērā īso laiku, kas ir pieejams vērtējuma veikšanai, tai bija jāpamatojas uz nepilnīgu informāciju. Tā precizēja, ka tās veiktais vērtējums ir jāuzskata par provizorisku vērtējumu Direktīvas 2014/59 36. panta 9. punkta izpratnē.

603 Turklāt no Regulas Nr. 806/2014 20. panta 13. punkta izriet, ka, ņemot vērā situācijas steidzamību, VNV, lai pieņemtu noregulējuma shēmu, varēja paļauties uz 2. vērtējumu, kas veikts saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu, ko prasītāji arī atzīst replikā.

604 Attiecībā uz prasītāju argumentu, ka VNV bija jāveic galīgais *ex post* vērtējums, tas tiks izskatīts saistībā ar vienpadsmito pamatu.

605 Otrkārt, prasītāji norāda, ka 2. vērtējums nav taisnīgs, jo 2. vērtējumā iekļautais *Banco Popular* vērtības diapazons esot pārspīlēts un neesot ticams.

606 Šajā ziņā 2. vērtējumā *Deloitte* norādīja, ka tās vērtējuma rezultāts ir diapazonā no 1,3 miljarda euro līdz mazāk nekā 8,2 miljardiem euro, un precīzākais vērtējums šajā diapazonā ir mazāks par 2 miljardiem euro.

607 No vienas puses, ir jānorāda, ka prasītāji vienīgi apstrīd šī diapazona ticamību, neizvirzot nevienu konkrētu argumentu. No otras puses, ir jānorāda, ka diapazona apmēru pamato 2. vērtējumā izmantotā metode.

608 Šajā ziņā attiecībā uz 2. vērtējumā izmantoto metodoloģiju *Deloitte* norādīja, ka tā ir izmantojusi pieeju, ņemot vērā katru kategoriju, pielāgojot katras aktīvu un saistību klases uzskaites vērtības, lai aprēķinātu zaudējumus un peļņu, un veicot citas korekcijas, ko jebkurš pircējs piemērotu vērtībai. Tā ir iesniegusi vērtējuma diapazonu katrai aktīvu un saistību klasei.

609 Šī metode atbilst regulatīvo tehnisko standartu 2. panta 3. punktam, kas ir pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 2. panta 3. punktā, saskaņā ar kuru:

"Vērtētājs sniedz labāko iespējamo punktaplēsi par konkrētu aktīvu, saistību vai to kombināciju vērtību. Attiecīgā gadījumā vērtēšanas rezultātus sniedz arī vērtību diapazonu veidā."

610 Tādējādi viszemāko vērtību saskaitīšana katrai aktīvu un saistību klasei radīja zemākās diapazona aplēses un viszemāko vērtību saskaitīšana radīja augstākās diapazona aplēses. Līdz ar to šī metode izskaidro 2. vērtējumam izmantotās amplitūdas apmēru.

611 Turklāt, kā uzsver VNV, ņemot vērā *Banco Popular* bilances apjomu, kas pārsniedz 130 miljardus euro, starpība starp abām diapazona vērtībām veido tikai aptuveni 7 % no bilances. Šī atšķirība tādējādi atspoguļo vērtēšanas procesam raksturīgo neskaidrību.

612 Turklāt jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktā ir precizēts, ka provizoriskais vērtējums atbilst tā paša panta 1., 7. un 9. punktā noteiktajām prasībām, "ciktāl tas konkrētajos apstākļos ir praktiski iespējams".

613 Turklāt ar 2. vērtējumu saistītā nenoteiktība tikusi uzsvērta regulatīvajos tehniskajos standartos, no kuriem izriet, ka, novērtējot un aktualizējot naudas plūsmu, ko vienība var sagaidīt no esošajiem aktīviem un saistībām, vērtētājam ir jāpamatojas uz objektīviem, piesardzīgiem un reālistiskiem pieņēmumiem un jāņem vērā dažādi faktori un apstākļi.

614 It īpaši attiecībā uz atsavināšanas vērtības aprēķiniem regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 5. punktā, kas pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 5. punktā, ir paredzēts:

"Vērtētājs atsavināšanas vērtību konstatē, balstoties uz naudas plūsmām, no kurām atskaitītas atsavināšanas izmaksas un sniegto galvojumu sagaidāmā vērtība, kuras vienība var pamatoti sagaidīt pašreizējos tirgus apstākļos, veicot aktīvu vai saistību pienācīgu pārdošanu vai nodošanu. Attiecīgā gadījumā, ņemot vērā pasākumus, kas veicami noregulējuma shēmas ietvaros, vērtētājs var konstatēt atsavināšanas vērtību, šajā pārdošanā vai nodošanā novērotajai tirgus vērtībai piemērojot samazinājumu par potenciālu paātrinātas pārdošanas diskontu. Lai konstatētu tādu aktīvu atsavināšanas vērtību, kuriem nav likvīda tirgus, vērtētājs apsver tādos tirgos novērojamās cenas, kuros tiek tirgoti līdzīgi aktīvi, vai paraugaprēķinus, izmantojot novērojamos tirgus parametrus, diskontējot tos par nelikviditāti (ar atbilstošu atspoguļojumu)."

615 Regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 6. punktā, kas ir pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 6. punktā, ir norādīti dažādi faktori, kurus novērtētājs ņem vērā un kuri var ietekmēt atsavināšanas vērtības un termiņus.

616 No tā izriet, ka 2. vērtējums ir balstīts uz pieņēmumiem un ir atkarīgs no vairākiem faktoriem. Tādējādi saskaņā ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, lai noteiktu *Banco Popular* atsavināšanas vērtību noregulējuma dienā, *Deloitte* 2. vērtējumā balstījās uz prognozes aplēsēm un vērtējumiem un savu rezultātu uzrādīja vērtības diapazona formā.

617 Līdz ar to ir jāuzskata, ka, ņemot vērā laika ierobežojumus un pieejamo informāciju, nelielas neskaidrības un tuvinātās vērtības ir raksturīgas jebkuram provizoriskam vērtējumam, kas veikts, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu, un ka *Deloitte* izteiktās atrunas nevar nozīmēt, ka 2. vērtējums nebija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta izpratnē.

618 Tādēļ ceturtais iebildums ir jānoraida.

619 No iepriekš minētā izriet, ka VNV nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka 2. vērtējums bija objektīvs, piesardzīgs un reālistisks Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta izpratnē.

620 Tāpēc devītais pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.

Par desmito pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka ar "Banco Popular" pārdošanas procedūru ir pārkāpts Regulas Nr. 806/2014 24. pants un Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta a), b), d) un f) apakšpunkts

621 Prasītāji apgalvo, ka *Banco Popular* pārdošanas procedūra, kas noteikta lēmumā par pārdošanu, ir pretrunā Regulas Nr. 806/2014 24. pantam par uzņēmuma pārdošanas instrumentu un Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta a), b), d) un f) apakšpunktam, jo tā nebija konkursa pārdošanas procedūra.

622 Direktīvas 2014/59 39. panta 1. punktā ir paredzēts, ka noregulējuma iestāde, piemērojot iestādei vai vienībai uzņēmuma pārdošanas instrumentu, tirgo vai veic nepieciešamos pasākumus minētās iestādes aktīvu, tiesību, saistību, akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu tirgošanai, kurus noregulējuma iestāde ir iecerējusi pārvest. Šīs direktīvas 39. panta 2. punktā ir noteikti kritēriji, saskaņā ar kuriem tiek veikta 1. punktā minētā pārdošana.

623 Šis pamats būtībā ir sadalīts četros iebildumos, kas atbilst katram no četriem Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem. Prasītāji norāda, ka *Banco Popular* pārdošanas procedūra, pirmkārt, nebija pārredzama, otrkārt, bija labvēlīga *Banco Santander*, treškārt, pēdējai minētajai piešķīra nepamatotas priekšrocības un, ceturtkārt, neļāva iegūt augstāko iespējamo pārdošanas cenu.

624 Vispirms ir jānorāda, ka lēmumā par pārdošanu, kas pieņemts 2017. gada 3. jūnijā, ņemot vērā *Banco Popular* likviditātes situācijas ātro pasliktināšanos, būtisku tās akciju vērtības samazināšanos, kā arī negatīvās sekas, kādas bankas maksātnespēja varētu atstāt uz finanšu stabilitāti, VNV uzskatīja, ka tai bija jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai vajadzības gadījumā varētu veikt noregulējuma darbību, un ka uzņēmuma pārdošanas instrumenta efektivitāte ir jānodrošina ar mērķi nodrošināt noregulējuma objektivitāti. Tādējādi VNV apstiprināja to, ka *FROB* nekavējoties uzsāk *Banco Popular* pārdošanas procedūru, un norādīja tai prasības attiecībā uz pārdošanu atbilstoši Direktīvas 2014/59 39. pantam.

625 Pēc tam *Banco Popular* pārdošanas procedūru veica *FROB* saskaņā ar Direktīvas 2014/59 un Likuma Nr. 11/2015 normām. Šajā ziņā *FROB* 2017. gada 6. jūnija vēstulē saistībā ar *Banco Popular* iespējamo noregulējumu aicināja potenciālos pircējus piedalīties pārdošanas procedūrā un iesniegt tai piedāvājumu par *Banco Popular* kapitāla iegādi pilnā apmērā atbilstoši šajā vēstulē aprakstītajiem noteikumiem un nosacījumiem.

626 Visbeidzot, noregulējuma shēmas 6.6. pantā VNV uzskatīja, ka *FROB* veiktie pārdošanas pasākumi attiecībā uz *Banco Popular* pirms šīs shēmas pieņemšanas atbilda Regulas Nr. 806/2014 24. pantā, lasot to kopsakarā ar Direktīvas 2014/59 39. pantu, noteiktajām prasībām.

627 VNV norādīja, ka laikposmā tieši pirms noregulējuma *Banco Popular* veica privātās pārdošanas procedūru un ka 2017. gada 29. maija nedēļā kļuva skaidrs, ka šī procedūra būs neveiksmīga. Tā norādīja, ka lēmums ierobežot tās pārdošanas pasākumus ar bankām, kuras jau bija paudušas vispārēju interesi par *Banco Popular* iegādi privātas pārdošanas procedūras ietvaros, atbilst Direktīvas 2014/59 39. panta prasībām.

628 VNV arī norādīja, ka pēc tam, kad *FROB* īstenoja pārdošanas procedūru, galu galā divas bankas tika aicinātas piedalīties pārdošanā. Tā norādīja, ka visi potenciālie pircēji tika uzrunāti vienā un tajā pašā datumā, ka tiem bija piekļuve vienai un tai pašai virtuālajai datu zālei un ka to piedāvājumi bija pakļauti vieniem un tiem pašiem nosacījumiem un termiņam.

629 Visbeidzot VNV konstatēja, ka no diviem potenciālajiem pircējiem tika saņemts viens derīgs piedāvājums un ka, ņemot vērā to, ka šis pircējs bija vienīgais, kas iesniedza piedāvājumu, bija saprātīgi pieņemt tā nosacījumus un tādējādi novērst nekontrolētu *Banco Popular* maksātnespēju, kas tostarp varētu ietekmēt tās kritiski svarīgās funkcijas.

– *Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz pārdošanas procedūras pārredzamību*

630 Prasītāji apgalvo, ka *Banco Popular* pārdošanas konkursa procedūras noteikumi, kas paredzēti lēmumā par pārdošanu, nav pārredzami, tādējādi pārkāpjot Regulas Nr. 806/2014 24. panta 2. punkta d) apakšpunktu un Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Dalība pārdošanas procedūrā esot tikusi patvaļīgi ierobežota, to attiecinot vienīgi uz iestādēm, kuras iesaistījās privātajā pārdošanas procedūrā, kas tika uzsākta pirms *Banco Popular* noregulējuma.

631 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. panta 2. punkta d) apakšpunktu attiecībā uz uzņēmuma pārdošanas instrumentu noregulējuma shēmā paredz mehānismus, saskaņā ar kuriem valsts noregulējuma iestāde veic šo instrumentu, aktīvu, tiesību un saistību tirgošanu saskaņā ar Direktīvas 2014/59 39. panta 1. un 2. punktu.

632 Saskaņā ar Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta a) apakšpunktā noteikto kritēriju pārdošana ir iespējami pārredzama un nerada maldinošu priekšstatu par iestādes aktīviem, tiesībām, saistībām, akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, ko noregulējuma iestāde iecerējusi pārvest, tajā ņem vērā konkrētos apstākļus un jo īpaši nepieciešamību saglabāt finanšu stabilitāti.

633 Vispirms ir jānorāda, ka prasības attiecībā uz pārdošanu un it īpaši lēmumu ierobežot pārdošanas procedūras dalībnieku skaitu nav ietvertas noregulējuma shēmā, bet gan lēmumā par pārdošanu, ko VNV iepriekš pieņēmusi 2017. gada 3. jūnijā.

634 Šajā ziņā saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru starppasākumi, kuru mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu, principā nav uzskatāmi par tiesību aktiem, par kuriem var celt prasību tos atcelt (skat. spriedumus, 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank* u.c./ECB, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 39. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 3. jūnijs, Ungārija/Parlaments, C-650/18, EU:C:2021:426, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

635 No judikatūras arī izriet, ka par starppasākumu nevar celt prasību arī tad, ja uz nelikumību, kas saistīta ar šo pasākumu, var atsaukties, atbalstot prasību pret galīgo lēmumu, kuram tas ir sagatavošanās posms. Šādos apstākļos prasība, kas celta par lēmumu, ar kuru procedūra tiek izbeigta, nodrošinātu pietiekamu tiesību aizsardzību tiesā (skat. spriedumu, 2017. gada 15. marts, *Stichting Woonpunt* u.c./Komisija, C-415/15 P, EU:C:2017:216, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

636 Šajā gadījumā noregulējuma shēmā VNV uzskatīja, ka *FROB* īstenotā pārdošanas procedūra atbilst Direktīvas 2014/59 39. panta prasībām. Jānorāda, ka *FROB* ir ņēmusi vērā prasības, kuras VNV bija noteikusi lēmumā par pārdošanu. No tā izriet, ka VNV noregulējuma shēmā netieši apstiprināja prasības attiecībā uz pārdošanu, kuras tā pati bija noteikusi lēmumā par pārdošanu.

637 Turklāt ir jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 13. panta, kas attiecas uz agrīno intervenci, 3. punktā ir paredzēts:

"[VNV] ir pilnvaras pieprasīt iestādei vai mātesuzņēmumam sazināties ar potenciālajiem pircējiem, lai sagatavotos iestādes noregulējumam, ievērojot [Direktīvas 2014/59] 39. panta 2. punktā paredzētos kritērijus un šīs regulas 88. pantā noteiktās dienesta noslēpuma ievērošanas prasības."

638 Līdz ar to ir jāuzskata, ka lēmums par pārdošanu ir VNV veikts starppasākums saistībā ar *Banco Popular* iespējamo noregulējumu un ka prasītājiem nevar liegt atsaukties uz šajā lēmumā ietvertā vērtējuma prettiesiskumu, lai pamatotu savu prasību par noregulējuma shēmu.

639 Attiecībā uz *Banco Popular* pārdošanas procedūras pārskatāmību ir jānorāda, ka lēmuma par pārdošanu 4. apsvērumā VNV norādīja, ka jebkāda bankas pārdošanas publiska izpaušana ir jāatliek, lai izvairītos no negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti.

640 Šāda iespēja ir tieši paredzēta Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta pēdējā daļā, kurā ir paredzēts, ka ikviens publisks paziņojums par iestādes tirgošanu, kas parasti tiek prasīts saskaņā ar 17. panta 1. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV 2014, L 173, 1. lpp.), var tikt atlikts saskaņā ar minētās regulas 17. panta 4. vai 5. punktu.

641 Direktīvas 2014/59 64. apsvērumā šajā ziņā ir norādīts:

"Informācijai par maksātnespējīgu kļūstošas iestādes pārdošanu un pārrunām ar potenciālajiem pircējiem pirms uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas, iespējams, būs sistēmiska nozīme. "Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, ir svarīgi, lai šādas informācijas nodošanu atklātībai, kā noteikts [Regulā Nr. 596/2014], būtu atļauts novilcināt uz laiku, kas nepieciešams iestādes noregulējuma plānošanai un strukturēšanai atbilstoši kavējumiem, kas atļauti saskaņā ar tirgus ļaunprātīgas izmantošanas režīmu."

642 No tā izriet, ka Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā pārskatāmības prasība ir jāinterpretē tādējādi, ka tā attiecas uz pārdošanas procedūras norisi, nevis uz iespējamiem publicēšanas pasākumiem, ar kuriem tiek paziņota šī procedūra.

643 Attiecībā uz pārdošanas procedūras attiecināšanu vienīgi uz iestādēm, kuras bija piedalījušās šī sprieduma 33. punktā minētajā *Banco Popular* uzsāktajā privātās pārdošanas procedūrā, VNV lēmuma par tirdzniecību 2. panta a) punkta i) apakšpunktā norāda vairākus iemeslus, kas pamato tās lēmumu uzaicināt *FROB* sazināties vienīgi ar šiem pieciem dalībniekiem.

644 Šajā nolūkā VNV norādīja:

"Attiecībā uz konkrētu uzaicināto pircēju atlasi *FROB* vienmēr sazinās ar pietiekamu pircēju skaitu pēc tam, kad ir atrastas tirgus intereses, lai ieguldītu bankas darbībā. Ņemot vērā nepieciešamību pabeigt pārdošanas procedūru ārkārtīgi īsā termiņā, privātās pārdošanas

procedūrā izrādītā interese sniedz informāciju par tirgus interešu analīzi. Privātas pārdošanas procedūras laikā tika uzrunāti vairāki potenciālie pretendenti, kas darbojās Spānijas un starptautiskajos tirgos. Tikai pieci dalībnieki pauda savu sākotnējo interesi un tādējādi tika uzaicināti iesniegt nesaistošus piedāvājumus privātās pārdošanas procedūrā.

FROB sazināsies ar pieciem dalībniekiem, kuri tika aicināti iesniegt piedāvājumus privātās pārdošanas procedūrā.

Šo piecu dalībnieku uzrunāšanu pamato finanšu stabilitātes apsvērumi un būtiskais risks, ka, veicot tirdzniecību plašākā potenciālo pircēju lokā, riska un vērtējumu atklāšana vai bankas kritiski svarīgo funkciju un funkciju, kuras nav kritiski svarīgas, identifikācija izraisīs papildu nenoteiktību un uzticības zaudēšanu tirgū. Turklāt plašāka pircēju skaita uzrunāšana varētu palielināt aizplūšanas iespējamību un līdz ar to risku, ka banka varētu kļūt par noregulējuma priekšmetu ļoti īsā termiņā.

Arī steidzamības un ļoti ierobežotā laika dēļ, kam būtu jābūt pieejamam tirdzniecības procesam, lielāka dalībnieku skaita uzaicināšana palielinātu procedūras sarežģītību. Papildus tam, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no Bankas, ir apšaubāms, ka pretendenti, kuri vēl nav izrādījuši interesi par privātas pārdošanas procedūru, iesniegtu piedāvājumus.

Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. panta 3. punktu VNV centīsies rast līdzsvaru starp tirdzniecības prasībām un nepieciešamību sasniegt noregulējuma mērķus. It īpaši VNV daļēji atkāpsies no tirdzniecības prasībām apstākļu steidzamības dēļ un it īpaši materiālā apdraudējuma finanšu stabilitātei, kas izrietētu no bankas maksātnespējas, dēļ, kā arī dēļ fakta, ka nepieciešamības uzrunāt plašāku pircēju loku ievērošana apdraudētu arī uzņēmuma pārdošanas instrumenta efektivitāti."

645 Jānorāda, ka Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta otrajā daļā ir norādīts, ka, neskarot to, ka netiek piemērota nepamatoti labvēlīga vai diskriminējoša attieksme pret iespējamiem pircējiem, šajā pašā punktā noteiktie principi nekavē noregulējuma iestādi izteikt piedāvājumus iespējamiem pircējiem.

646 Līdz ar to VNV lēmums lūgt *FROB* sazināties tikai ar piecām iestādēm, kas piedalījās privātas pārdošanas procedūrā, atbilst šai tiesību normai.

647 Turklāt šis lēmums bija balstīts uz objektīvu kritēriju, proti, interesi, ko šie uzņēmumi jau bija pauduši par *Banco Popular* iegādi, un to attaisnoja ļoti īsais termiņš, kurā bija jāpabeidz pārdošanas procedūra. Kā uzsvēra VNV, tas, ka procedūra tiek paplašināta līdz lielākam dalībnieku skaitam, varētu palēnināt procedūru, bet palielinātu arī līdzekļu aizplūšanas riskus attiecībā uz *Banco Popular* situāciju un līdz ar to riskus finanšu stabilitātei.

648 No tā izriet, ka pretēji prasītāju norādītajam VNV lēmums aicināt *FROB* sazināties tikai ar pieciem dalībniekiem, kas piedalījās privātās pārdošanas procedūrā, nebija patvaļīgs.

649 Turklāt prasītāji kļūdaini norāda, ka bija patvaļīgi un diskriminējoši vērsties tikai pie piecām Spānijas iestādēm, kuras bija norādījušas, ka tās nav ieinteresētas iegādāties *Banco Popular* privātās pārdošanas procedūrā.

650 Proti, piedaloties privātās pārdošanas procedūrā, šīs piecas iestādes bija vienīgās bankas, kas izrādīja interesi par *Banco Popular* iegādi. Prasītāji jauc ieinteresētības izrādīšanu par *Banco Popular* iegādi, kas izpaudās kā piedalīšanās privātā pārdošanas procedūrā, ar faktu, ka šī procedūra galu galā cieta neveiksmi.

651 Visbeidzot ir jānorāda, ka privāta pārdošanas procedūra bija pieejama ikvienam Spānijas vai starptautiskam tirgus dalībniekam. Prasītāji nepaskaidro, kāda iemesla dēļ citas Spānijas iestādes vai ārvalstu iestādes, kas nebija izrādījušas interesi par *Banco Popular* iegādi privātās pārdošanas procedūras laikā, dažas nedēļas vēlāk būtu ieinteresētas, *FROB* uzsākot procedūru. Turklāt, tā kā ir izslēgta jebkāda publiska informācija par pārdošanas procedūras īstenošanu, prasītāji nepaskaidro, uz kādu nediskriminējošu kritēriju pamata varētu tikt uzrunāti citi tirgus dalībnieki.

652 No tā izriet, ka VNV, lēmumā par pārdošanu ierobežojot pārdošanas procedūru ar piecām iestādēm, kas piedalījās privātās pārdošanas procedūrā, nav pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 24. pantu, lasot to kopā ar Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

653 Tādēļ pirmais iebildums ir jānoraida.

– *Par otro iebildumu, kas attiecas uz diskriminācijas esamību* Banco Santander *interesēs*

654 Prasītāji apgalvo, ka no iepriekšējās privātās pārdošanas procedūras dalībniekiem priekšroka tika dota *Banco Santander*, tādējādi pārkāpjot Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Priekšroka tika dota *Banco Santander*, jo tika izslēgti potenciālie pircēji, kas nebija piedalījušies privātās pārdošanas procedūrā, kā arī saīsināto termiņu dēļ. Tie uzskata, ka *Banco Santander*, kas vairākus mēnešus pētīja iespēju iegādāties *Banco Popular*, varēja izmantot šo priviliģēto situāciju, lai izteiktu piedāvājumu par zemu cenu. *Banco Santander* esot bijusi vienīgā banka, kurai joprojām bija piekļuve aktualizētai informācijai par *Banco Popular* situāciju. Termiņa atbildes uz iepirkumu sniegšanai pagarināšana līdz 2017. gada 6. jūnijam esot radījusi priekšrocību *Banco Santander*.

655 Saskaņā ar Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto kritēriju pārdošana nerada nepamatotu priekšrocību potenciālajiem pircējiem un nerada diskrimināciju.

656 Lēmuma par pārdošanu 2. panta a) punkta ii) apakšpunktā VNV norādīja, ka pārdošanas procedūrai jābūt pārredzamai, lai iesaistītie potenciālie pircēji katrā procedūras posmā būtu godīgi un pienācīgi informēti. Tā uzskatīja, ka jebkura informācija, kas pieprasīta vai sniegta kādam no potenciālajiem pircējiem, vienlaikus bija jāsniedz arī visiem pārējiem.

657 Jānorāda, ka ar šo iebildumu prasītāji norāda nevis uz lēmumu par tirdzniecību vai noregulējuma shēmu, bet gan uz *FROB* īstenoto pārdošanas procedūru. Līdz ar to prasītāji nevar apgalvot, ka VNV ir pārkāpusi Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Tādējādi jāuzskata, ka ar šo iebildumu prasītāji būtībā apgalvo, ka VNV ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo tā noregulējuma shēmā ir apstiprinājusi *FROB* veikto pārdošanas procedūru, lai gan šī procedūra esot bijusi *Banco Santander* interesēs, tādējādi pārkāpjot Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

658 Šajā ziņā jāatgādina, ka noregulējuma shēmas 6.6. pantā VNV uzskatīja, ka *FROB* veiktā *Banco Popular* pārdošanas procedūra atbilst Regulas Nr. 806/2014 24. pantā, to lasot kopā ar Direktīvas 2014/59 39. pantu, noteiktajām prasībām, tostarp visi potenciālie pircēji tika uzrunāti vienā un tajā pašā datumā, tiem bija piekļuve vienai un tai pašai virtuālajai datu telpai un to piedāvājumiem bija paredzēti vienādi nosacījumi un vienāds termiņš.

659 Vispirms, no pirmā iebilduma analīzes izriet, ka procedūras ierobežošana, attiecinot to vienīgi uz potenciālajiem pircējiem, kas piedalījās privātās pārdošanas procedūrā, bija pamatota. Prasītāji nepaskaidro, kādā veidā šis ierobežojums esot tāds, kas dod priekšroku *Banco Santander* salīdzinājumā ar pārējām četrām iestādēm, ar kurām *FROB* bija sazinājusies, lai piedalītos pārdošanas procedūrā.

660 Turpinājumā attiecībā uz procedūras norisi ir jāatgādina, ka no pieciem potenciālajiem pircējiem, ar kuriem *FROB* sazinājās, divi bija nolēmuši nepiedalīties pārdošanas procedūrā un vienu ECB izslēdza prudenciālu iemeslu dēļ. 2017. gada 4. jūnijā abi potenciālie pircēji, kuri bija izlēmuši piedalīties pārdošanas procedūrā – *Banco Santander* un *BBVA* – parakstīja vienošanos par informācijas neizpaušanu, un 2017. gada 5. jūnijā tie ieguva piekļuvi virtuālajai datu telpai. 2017. gada 6. jūnijā *FROB* tiem nosūtīja procesuālo vēstuli, kā arī pirkuma un pārdošanas līgumu (*Sale and Purchase Agreement*).

661 Ar 2017. gada 6. jūnija vēstuli *BBVA* informēja *FROB*, ka tā ir nolēmusi neiesniegt piedāvājumu. *BBVA* šajā vēstulē norādīja, ka:

> "[..] ņemot vērā cenu ierobežojumus un citus procesuālajā vēstulē noteiktos nosacījumus, kā arī pieejamās informācijas nepietiekamību, *BBVA* nevar iesniegt piedāvājumu saskaņā ar šo šodien iesniegto procesuālo vēstuli un pirkuma un pārdošanas līgumu (*Sale and Purchase Agreement, SPA*).
>
> Neskatoties uz iepriekš minēto, mēs arī apstiprinām, ka *BBVA* būtu ieinteresēta piedalīties darījumā, ja būtu pieejama pietiekama informācija, kas ļautu tās vadības struktūrām pienācīgi analizēt darījumu, un ja būtu iespējams mainīt procesa noteikumus."

662 Faktu, ka *BBVA* informēja *FROB* par to, ka tās rīcībā esošā informācija neļauj tai iesniegt piedāvājumu, nevar interpretēt tādējādi, ka tās rīcībā būtu mazāk informācijas nekā bija *Banco Santander* rīcībā.

663 Attiecībā uz argumentu, ka procedūras ilguma saīsināšana esot bijusi *Banco Santander* interesēs, jānorāda, ka procesuālajā vēstulē noteiktais termiņš visiem dalībniekiem bija vienāds. Turklāt visi potenciālie pircēji jau bija piedalījušies privātās pārdošanas procedūrā un tādējādi varēja iepazīties ar informāciju par *Banco Popular* un analizēt to tajā pašā laikposmā.

664 Turklāt, kā uzsver VNV, termiņa noteikšana 6. jūnija pusnaktī bija pamatota ar to, ka tajā pašā dienā ECB bija paziņojusi, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, ka šī iemesla dēļ nākamajā dienā tā nevarēs darboties tirgū, un tādēļ bija steidzami jāpieņem noregulējums.

665 Turklāt, kā izriet no šī sprieduma 661. punkta un pretēji prasītāju norādītajam, *BBVA* savā vēstulē *FROB* savu lēmumu neiesniegt piedāvājumu nepamatoja ar laika trūkumu.

666 No tā izriet, ka, pretēji prasītāju norādītajam, *FROB* veiktā pārdošanas procedūra nebija labvēlīga *Banco Santander* un VNV nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka šī procedūra atbilst Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētajām prasībām.

667 Tādēļ otrais iebildums ir jānoraida.

– *Par trešo iebildumu, kas attiecas uz nepamatotas priekšrocības piešķiršanu* Banco Santander

668 Prasītāji apgalvo, ka *Banco Santander* tika piešķirtas nepamatotas priekšrocības, pārkāpjot Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta d) apakšpunktu, jo tā savu piedāvājumu iesniedza 2017. gada 7. jūnijā plkst. 3.12, proti, pēc VNV un *FROB* noteiktā termiņa beigām, un *BBVA* neesot tikusi informēta par to, ka tā var iesniegt piedāvājumu pēc noteiktā termiņa beigām. Tie uzskata, ka, ja *BBVA* būtu informēta par to, ka termiņš ir elastīgs, tā noteikti būtu iesniegusi piedāvājumu. Prasītāji uzskata, ka procesuālās vēstules saturs ir pretrunā *Banco Santander* argumentam, ka 2017. gada 6. jūnija pusnaktī noteiktais termiņš bija tikai orientējošs.

669 Saskaņā ar Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta d) apakšpunktā noteikto kritēriju pārdošana nevienam potenciālajam pircējam nerada nepamatotas priekšrocības.

670 Jāatgādina, ka ar 2017. gada 7. jūnija vēstuli *FROB* informēja VNV par pārdošanas procedūras rezultātiem un norādīja, ka *Banco Santander* ir iesniegusi piedāvājumu 7. jūnijā plkst. 3.12 un ka *Banco Santander* piedāvātā cena *Banco Popular* akciju pārdošanai bija 1 EUR. *FROB* ierosināja noregulējuma shēmā par *Banco Popular* ieguvēju norādīt *Banco Santander* kā izraudzīto pretendentu *Banco Popular* konkurencei atbilstošā pārdošanas procedūrā.

671 Noregulējuma shēmā VNV uzskatīja, ka *FROB* īstenotā pārdošanas procedūra attiecībā uz *Banco Popular* atbilda Regulas Nr. 806/2014 24. pantā noteiktajām prasībām, to lasot kopsakarā ar Direktīvas 2014/59 39. pantu, un piekrita *FROB* priekšlikumam *Banco Santander* norādīt kā *Banco Popular* ieguvēju.

672 Tādējādi šis iebildums ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek prasīts atzīt, ka VNV ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo tā noregulējuma shēmā ir apstiprinājusi *FROB* priekšlikumu par pircēju noteikt *Banco Santander*, lai gan tā pārdošanas procedūrā bija guvusi nepamatotas priekšrocības, tādējādi pārkāpjot Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta d) apakšpunktu.

673 Jānorāda, ka lēmumā par pārdošanu VNV nav noteikusi nekādu termiņu *Banco Popular* pircēja atlases procedūrai. Tādējādi prasītāji kļūdaini norāda, ka piedāvājumu iesniegšanas termiņu noteica VNV.

674 Procesuālajā vēstulē *FROB* bija noteikusi *Banco Popular* pārdošanas procedūras norises grafiku. Šajā grafikā bija paredzēts, ka saistošie cenas piedāvājumi ir jāiesniedz ne vēlāk kā 2017. gada 6. jūnija pusnaktī. Šajā grafikā arī bija norādīts, ka līdz 2017. gada 7. jūnija plkst. 1.00 notiks saziņa ar pretendentiem, lai pabeigtu procedūru un izvēlētos piedāvājumu; pēc tam plkst. 5.30 (vajadzības gadījumā) VNV bija jāsagatavo noregulējuma shēma un jāizpilda pirkuma un pārdošanas līgums, plkst. 6.30 – *FROB* jāsagatavo izpildes akts un plkst.7.00 darījums bija jānoslēdz un jāpaziņo.

675 Kā norāda *Banco Santander*, procesuālajā vēstulē noteiktā pārdošanas procesa grafika mērķis bija ļaut pabeigt visas formalitātes 2017. gada 7. jūnija plkst. 7.00, lai *Banco Popular* varētu normāli funkcionēt pēc tirgu atvēršanas, lai tostarp izvairītos no kritiski svarīgo funkcijas pārtraukšanas.

676 Tā kā *BBVA* 6. jūnijā – pirms termiņa beigām – paziņoja, ka tā neiesniegs piedāvājumu, un nepamatoja šo lēmumu ar to, ka tai nebija pietiekami daudz laika, nevar uzskatīt, ka tas, ka *Banco Santander* iesniedza piedāvājumu pēc termiņa beigām, tai būtu devis netaisnīgas priekšrocības salīdzinājumā ar *BBVA*.

677 Prasītāju apgalvojums, ka *BBVA* noteikti būtu iesniegusi piedāvājumu, ja tā būtu informēta, ka *FROB* noteiktais termiņš ir "elastīgs", ir tīri spekulatīvs. Turklāt tas ir pretrunā prasītāju argumentam, kas minēts replikā, saskaņā ar kuru VNV vajadzējis nodrošināt *Banco Popular* darbības turpināšanu līdz 2017. gada 10. un 11. jūnija nedēļas nogalei, lai *BBVA* varētu pabeigt *Banco Popular* finanšu stāvokļa analīzi un iesniegt piedāvājumu. Tādējādi prasītāji nevar apgalvot, ka piedāvājumu iesniegšanas termiņa pagarinājums par dažām stundām būtu ļāvis *BBVA* iesniegt piedāvājumu.

678 Ņemot vērā to, ka *Banco Santander* bija vienīgais procedūras dalībnieks, kas iesniedza konkrētu piedāvājumu, un to, ka pēc *BBVA* paziņojuma bija skaidrs, ka neviena no pārējām iestādēm, kas tika uzaicinātas piedalīties pārdošanas procedūrā, neiesniegs piedāvājumu, tas, ka *FROB* pieņēma šo piedāvājumu, lai gan tas tika iesniegts pēc procesuālajā vēstulē noteiktā termiņa beigām, nevarēja piešķirt *Banco Santander* nepamatotas priekšrocības.

679 Turklāt no Regulas Nr. 806/2014 24. panta 3. punkta izriet, ka:

"[VNV] var piemērot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, neievērojot 2. punkta e) apakšpunktā izklāstītās tirgošanas prasības, ja tā konstatē, ka šo prasību ievērošana varētu apdraudēt viena vai vairāku noregulējuma mērķu sasniegšanu, un jo īpaši tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) tā uzskata, ka noregulējamās iestādes maksātnespēja vai iespējamā maksātnespēja rada vai palielina būtiskus draudus finanšu stabilitātei,

un

b) tā uzskata, ka prasību ievērošana varētu mazināt uzņēmuma pārdošanas instrumenta efektivitāti šo draudu pārvarēšanā vai 14. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā noregulējuma mērķa sasniegšanā."

680 Šajā ziņā ir jāatgādina, kā norādīts šī sprieduma 629. punktā, ka noregulējuma shēmas 6.6. pantā VNV norādīja, ka, ņemot vērā, ka pircējs bija vienīgais, kurš iesniedza piedāvājumu, bija saprātīgi pieņemt tā nosacījumus un tādējādi novērst *Banco Popular* nekontrolētu maksātnespēju, kas tostarp varētu apdraudēt tās kritiski svarīgās funkcijas.

681 Proti, gadījumā, ja VNV nebūtu piekritusi *FROB* priekšlikumam noteikt *Banco Santander* par *Banco Popular* ieguvēju, pēdējā minētā tiktu likvidēta. Taču, kā tika konstatēts piektā pamata analīzē, atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktam *Banco Popular* likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru nebūtu ļāvusi sasniegt šīs pašas regulas 14. pantā paredzētos mērķus tādā pašā apmērā kā noregulējums. It īpaši tika konstatēts, ka noregulējums bija nepieciešams, lai sasniegtu mērķus nodrošināt *Banco Popular* kritiski svarīgās funkcijas turpinātību un novērstu būtisku negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti.

682 *FROB* nosūtīja VNV *Banco Popular* pārdošanas procedūras rezultātus pietiekamā termiņā, lai tā varētu pieņemt noregulējuma shēmu un to nosūtīt Komisijai 2017. gada 7. jūnijā plkst. 5.13. Tādējādi Komisija savu lēmumu, kas ļāva stāties spēkā noregulējuma shēmai plkst. 6.30, pieņēma tajā pašā dienā. Līdz ar to procedūras norise ļāva *FROB* pabeigt visas formalitātes un noslēgt pārdošanu pirms procesuālajā vēstulē noteiktā termiņa beigām, proti, pirms 2017. gada 7. jūnija plkst. 7.00.

683 No tā izriet, ka *FROB* priekšlikums atzīt *Banco Santander* par *Banco Popular* pircēju neradīja nepamatotas priekšrocības *Banco Santander* un ka VNV nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka pārdošanas procedūra atbilda Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta d) apakšpunktā noteiktajām prasībām.

684 Tādēļ trešais iebildums ir jānoraida.

– Par ceturto iebildumu, kas attiecas uz to, ka pārdošanas procedūra nebija vērsta uz maksimālās pārdošanas cenas sasniegšanu

685 Prasītāji norāda, ka nebija mēģinājuma panākt visaugstāko iespējamo pārdošanas cenu, tādējādi pārkāpjot Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta f) apakšpunktu. Tie uzskata, ka potenciālo pircēju skaita samazināšana līdz minimumam likvidēja jebkādu konkurences iespēju starp dažādiem banku nozares dalībniekiem, kas būtu ļāvusi iegūt augstāko iespējamo pārdošanas cenu.

686 Jāuzskata, ka ar šo iebildumu prasītāji būtībā apgalvo, ka VNV ir pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 24. pantu par uzņēmuma pārdošanas instrumentu, to lasot kopsakarā ar Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta f) apakšpunktu, jo lēmumā par pārdošanu ir ierobežota pārdošanas procedūra, to attiecinot tikai uz pieciem uzņēmumiem, kas piedalījās privātās pārdošanas procedūrā.

687 Saskaņā ar Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta f) apakšpunktā paredzēto kritēriju pārdošanas mērķis ir panākt maksimālu pārdošanas cenu attiecīgajām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, aktīviem, tiesībām vai saistībām.

688 Jāatgādina, ka no pirmā iebilduma analīzes izriet, ka VNV lēmums ierobežot pārdošanas procedūru, to attiecinot tikai uz piecām iestādēm, kas piedalījās privātās pārdošanas procedūrā, bija pamatots ar nepieciešamību pabeigt procedūru ļoti īsā laikā un izvairīties no informācijas noplūdes riska par *Banco Popular* situāciju un tādējādi arī no finanšu stabilitātes apdraudējuma.

689 Turklāt lēmuma par pārdošanu 2. panta b) punktā VNV norādīja, ka pārdošanas procedūras mērķim jābūt pēc iespējas augstākas pārdošanas cenas panākšanai, vienlaikus ņemot vērā vajadzību ātri panākt noregulējumu. Tā arī precizēja, ka galvenais piedāvājumu vērtēšanas kritērijs bija piedāvātā cena.

690 Procesuālajā vēstulē *FROB* norādīja, ka piedāvājumos piedāvātajai cenai jābūt vienādai vai augstākai par 1 EUR.

691 Prasītāji nenorāda nevienu argumentu, lai pierādītu, ka potenciālo pircēju skaita ierobežošana līdz pieciem privātās pārdošanas procedūras dalībniekiem nebūtu ļāvusi nodrošināt reālu cenu konkurenci starp tiem.

692 VNV nevar vainot par apstākļiem, kas radās procedūras laikā, proti, par to, ka četri no pieciem dalībniekiem neiesniedza saistošu piedāvājumu un ka vienīgajā iesniegtajā saistošajā piedāvājumā pirkuma cena tika piedāvāta 1 EUR apmērā.

693 Līdz ar to prasītāji kļūdaini norāda, ka lēmuma par pārdošanu mērķis nebija maksimāli palielināt pārdošanas cenu, tādējādi pārkāpjot Regulas Nr. 806/2014 24. pantu, lasot to kopsakarā ar Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta f) apakšpunktu.

694 Replikā prasītāji piebilst, ka procesuālajā vēstulē norādītās trīs iespējas ļāva pretendentiem saprast, ka *FROB* tiem netieši norādīja, ka zaudējumi izraisīs visa vai daļas no *Banco Popular* kapitāla iznīcināšanu. Tie norāda, ka, lai iegūtu cenu, kas maksimāli palielina akciju vērtību, VNV būtu bijis nepieciešams likt potenciālajiem pircējiem pašiem noteikt zaudējumus.

695 Ar šo argumentu prasītāji apstrīd *FROB* pieņemtās procesuālās vēstules saturu. Šajā vēstulē *FROB* norādīja, ka piedāvājumos bija jānorāda cena, ko ierosināts maksāt par *Banco Popular* akciju nodošanu saskaņā ar trim iespējām.

696 Pirmkārt, pietiek norādīt, ka šis prasītāju arguments ir tīri spekulatīvs un nav balstīts uz faktiskiem datiem, bet gan uz iespaidu, kāds pretendentiem varētu rasties, izlasot procesuālo vēstuli. Otrkārt, šis arguments neļauj noteikt, ko īsti prasītāji pārmet VNV.

697 Turklāt ir jānoraida prasītāju tīri spekulatīvie apgalvojumi, ka, pirmkārt, *Banco Santander* esot zinājusi, ka tā bija vienīgā, kas iesniedza piedāvājumu, un, otrkārt, ka lēmums par *Banco Popular* pārdošanu par 1 EUR esot pieņemts iepriekš.

698 Tādēļ ceturtais iebildums ir jānoraida.

699 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasītāji nav pierādījuši, ka *Banco Popular* pārdošanas procedūra pārkāptu Regulas Nr. 806/2014 24. pantu un Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta a), b), d) un f) apakšpunktu.

700 Tādēļ desmitais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par vienpadsmito pamatu, kas attiecas uz to, ka VNV neveiks galīgo ex post *vērtējumu*

701 Ar trim jaunajiem replikā izvirzītajiem pamatiem, kas apkopoti vienpadsmitajā pamatā, prasītāji apgalvo, ka tas, ka VNV nav veikusi galīgo *ex post* vērtējumu, pirmkārt, ir Regulas Nr. 806/2014 20. panta 3. un 11. punkta pārkāpums, otrkārt, pienākuma norādīt pamatojumu, tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpums un, treškārt, būtisku procedūras noteikumu pārkāpums.

702 Prasītāji norāda, ka tie par to, ka netiks veikts galīgais *ex post* vērtējums, tika informēti VNV atbildē uz Vispārējās tiesas uzdoto jautājumu šajā tiesvedībā.

703 2018. gada 30. jūlijā, atbildot uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, VNV norādīja, ka pēc 2. vērtējuma netiks veikts galīgais *ex post* vērtējums. Tā uzskatīja, ka, ņemot vērā šī gadījuma īpatnības, tika secināts, ka galīgais *ex post* vērtējums nekalpotu nekādam praktiskam mērķim saistībā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktu, ne arī izraisītu šīs pašas regulas 20. panta 12. punktā paredzēto lēmumu par kompensāciju.

704 Jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktā paredzētais galīgais *ex post* vērtējums pēc definīcijas notiek pēc noregulējuma shēmas un Komisijas lēmuma pieņemšanas.

705 Turklāt, kā tika norādīts šī sprieduma 603. punktā, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 13. punktu, tāds pagaidu vērtējums kā 2. vērtējums ir derīgs pamats noregulējuma shēmas pieņemšanai.

706 Pietiek atgādināt, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību akta likumība tiek novērtēta, ņemot vērā tiesiskos un faktiskos apstākļus, kas pastāvēja datumā, kurā šis tiesību akts tika pieņemts (skat. spriedumu, 2015. gada 3. septembris, *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Komisija, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka, novērtējot šī tiesību akta likumību, nav pieļaujama tādu apstākļu ņemšana vērā, kas ir radušies vēlāk par datumu, kurā ir ticis pieņemts Savienības tiesību akts (skat. spriedumu, 2014. gada 17. decembris, *Si.mobil*/Komisija, T-201/11, EU:T:2014:1096, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

707 No tā izriet – tas, vai tiek veikts galīgais *ex post* vērtējums, kas acīmredzami tiek veikts pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas, nevar ietekmēt tā spēkā esamību.

708 Turklāt jānorāda, ka prasītāji nevar apgalvot, ka noregulējuma mehānisms nav pietiekami pamatots, jo nav veikts galīgais *ex post* vērtējums. Pieņemot galīgo *ex post* vērtējumu, VNV nekādā gadījumā nevar *a posteriori* papildināt noregulējuma shēmas pamatojumu.

709 Līdz ar to prasītāju vienpadsmitajā pamatā izvirzītie argumenti nav iedarbīgi un šis pamats ir jānoraida.

Par pieteikumiem par procesa organizatoriskajiem pasākumiem un pierādījumu savākšanas pasākumiem

710 Prasītāji lūdza Vispārējo tiesu veikt dažādus procesa organizatoriskos pasākumus un pierādījumu savākšanas pasākumus.

711 Pirmkārt, prasības pieteikumā un replikā, kā arī ar 2018. gada 15. novembra, 2021. gada 20. aprīļa un 2021. gada 28. maija vēstulēm prasītāji lūdza Vispārējo tiesu uzdot iesniegt dažādus dokumentus.

712 Jāatgādina, ka ar savu 2021. gada 12. maija rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumiem atbilstoši Reglamenta 91. panta b) punktam, 92. panta 3. punktam un 103. pantam Vispārējā tiesa uzdeva VNV iesniegt dažus šī sprieduma 95. punktā minētos dokumentus. Ar 2021. gada 9. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa uzskatīja, ka VNV iesniegtajiem dokumentiem to konfidenciālajā versijā nav nozīmes strīda atrisināšanā. Savukārt pārējām pusēm tika nosūtīta *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnija vēstule ECB bez tās pielikuma.

713 Otrkārt, prasītāji prasības pieteikumā piedāvāja uzklausīt vairākus lieciniekus.

714 Attiecībā uz procesa organizatorisko pasākumu vai pierādījumu savākšanas pasākumu lūgumu, ko iesniedzis tiesvedības dalībnieks, jāatgādina, ka Vispārējā tiesa vienīgā var spriest par iespējamo nepieciešamību papildināt informāciju, kas ir tās rīcībā par lietām, kuras tā izskata (skat. spriedumu, 2017. gada 26. janvāris, *Mamoli Robinetteria*/Komisija, C-619/13 P, EU:C:2017:50, 117. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2020. gada 12. novembris, *Fleig*/EĀDD, C-446/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:918, 53. punkts).

715 No Tiesas judikatūras izriet, ka pat tad, ja pieteikumā nopratināt lieciniekus, kas ir izteikts prasības pieteikumā, ir precīzi norādīti tie fakti, attiecībā uz kuriem ir jāuzklausa liecinieks vai liecinieki, un iemesli, kuru dēļ viņi ir jānopratina, Vispārējai tiesai ir jānovērtē, vai pieteikums ir atbilstošs attiecībā pret strīda priekšmetu un vajadzību nopratināt uzaicinātos lieciniekus (skat. spriedumu,

2017. gada 26. janvāris, *Mamoli Robinetteria*/Komisija, C-619/13 P, EU:C:2017:50, 118. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2020. gada 22. oktobris, *Silver Plastics* un *Johannes Reifenhäuser*/Komisija, C-702/19 P, EU:C:2020:857, 29. punkts).

716 Šajā lietā ir jānorāda, ka lietas materiālos ietvertā informācija, kā arī tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi ir pietiekami, lai ļautu Vispārējai tiesai pieņemt nolēmumu, jo tā varēja lietderīgi lemt, pamatojoties uz tiesvedības laikā izvirzītajiem prasījumiem, pamatiem un argumentiem, kā arī, ņemot vērā lietas dalībnieku iesniegtos dokumentus.

717 No tā izriet, ka prasītāju pieteikumi par procesa organizatoriskajiem pasākumiem un pierādījumu savākšanas pasākumiem ir jānoraida, kā arī ir jānoraida prasība pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

718 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt VNV un *Banco Santander* tiesāšanās izdevumus atbilstoši to prasījumiem.

719 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Spānijas Karaliste, Parlaments, Padome un Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) **Prasību noraidīt.**

2) ***Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno*** **un** ***Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)*** **sedz savus, kā arī atlīdzina Vienotās noregulējuma valdes (VNV) un** ***Banco Santander, SA*** **tiesāšanās izdevumus.**

3) **Spānijas Karaliste, Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome un Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.**

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2022. gada 1. jūnijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesiskais regulējums 2

Tiesvedības priekšvēsture un fakti pēc prasības celšanas 6

Par Banco Popular situāciju pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas 6

Par citiem faktiem pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas 8

Par 2017. gada 7. jūnija Banco Popular noregulējuma shēmu 11

Par faktiem pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas 12

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi 13

Juridiskais pamatojums 15

Par pieņemamību 16

Par lietas būtību 21

Ievada apsvērumi 21

– Par prasības tvērumu 21

– Par Vispārējās tiesas veiktās pārbaudes apjomu 22

Par otro pamatu, kas attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 18. pantu, 24. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 27. pantu, kā arī ar Direktīvas 2014/59 32., 38. un 43. pantu tiek pārkāptas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā nostiprinātās tiesības tikt uzklausītam 24

– Par iebildes par prettiesiskumu piemērošanas jomu 24

– Par iebildi par Regulas Nr. 806/2014 18. panta prettiesiskumu 26

Par trešo pamatu, kas attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 21., 22., 24. un 27. pantu, kā arī Direktīvas 2014/59 38. un 63. pantu tiekot pārkāptas Hartas 17. panta 1. punktā nostiprinātās tiesības uz īpašumu un Hartas 16. pantā nodrošinātais darījumdarbības brīvības princips 35

Par pirmo un ceturto pamatu, ar kuriem tiek apgalvota noregulējuma shēmas pamatojuma neesamība, Hartas 41. panta 2. panta b) un c) apakšpunktā paredzēto tiesību uz labu pārvaldību pārkāpums un Hartas 47. pantā paredzēto tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpums 36

– Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu . . 37

– Par otro iebildumu, kas attiecas uz tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpumu 42

– Par trešo iebildumu, kas attiecas uz tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu 44

Par piekto pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta un Direktīvas 2014/59 32. panta pārkāpums 46

– Par pirmo daļu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto pirmo nosacījumu 47

– Par otro daļu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto otro nosacījumu 50

– Par trešo daļu attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto trešo nosacījumu 54

Par sesto pamatu, ar kuru tiek apgalvots pienācīgas piesardzības principa banku nozarē pārkāpums 56

Par septīto pamatu, ar kuru tiek apgalvots tiesiskās paļāvības principa pārkāpums 58

Par astoto pamatu, ar kuru tiek apgalvots Hartas 17. un 52. pantā paredzēto tiesību uz īpašumu un samērīguma principa pārkāpums 60

Par devīto pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta pārkāpums 68

– Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz eksperta, kurš veica 2. vērtējumu, neatkarību . . 69

– Par otro iebildumu attiecībā uz divu "ex ante" vērtējumu līdzāspastāvēšanu 71

– Par trešo iebildumu attiecībā uz 2. vērtējumā izmantoto metodi 72

– Par ceturto iebildumu attiecībā uz 2. vērtējuma ticamību 75

Par desmito pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka ar "Banco Popular" pārdošanas procedūru ir pārkāpts Regulas Nr. 806/2014 24. pants un Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta a), b), d) un f) apakšpunkts 77

– Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz pārdošanas procedūras pārredzamību 78

– Par otro iebildumu, kas attiecas uz diskriminācijas esamību Banco Santander interesēs 81

– Par trešo iebildumu, kas attiecas uz nepamatotas priekšrocības piešķiršanu Banco Santander 83

– Par ceturto iebildumu, kas attiecas uz to, ka pārdošanas procedūra nebija vērsta uz maksimālās pārdošanas cenas sasniegšanu 85

Par vienpadsmito pamatu, kas attiecas uz to, ka VNV neveiks galīgo ex post vērtējumu 86

Par pieteikumiem par procesa organizatoriskajiem pasākumiem un pierādījumu savākšanas pasākumiem 87

Par tiesāšanās izdevumiem 88